

21st January 1964]

[Mr. Speaker.]

for a criminal charge or under Preventive Detention, cannot be arrested within the precincts of the House, without the previous permission of the Speaker. The precincts of the House have been defined as the Secretariat Building, the Committee Room in the Old Legislators Hostel and Library in the Cellars under the Rajaji Hall and the passages and steps leading to them, and one hour before the House or the Committee meets and one hour after the House or the Committee adjourns. Hostel has not been included within the definition of precincts of the House. Arrest in the Hostel does not amount to a breach of privilege. It must also be stated that in England the arrest of Lord Cochrane while in the Chamber of the House of Commons on a criminal charge on a day when the House was to meet has not been held to be a breach of privilege. Further sanctity is attached to the building only when the House meets and not when it does not meet. Otherwise, it would be confusing what the House is, and where the House is. May observes that the House will not allow even the sanctuary of its walls to protect a Member from the process of criminal law.

Another point raised by the Member is that they were prevented from doing their duties. The privilege of freedom from arrest is not allowed to interfere with the course of criminal justice. The privilege of Parliament is granted in regard to the service of the Commonwealth and is not to be used to the danger of the Commonwealth. There is the fundamental principle that all citizens, including Members of the Assembly, have to be treated equally in the eyes of law. In the present case, the Members cannot claim a higher right than ordinary citizens when they commit a criminal offence. Members of the Legislature have certain rights in connection with the duties they have to perform inside the House. The other citizens do not have such rights. But, as far as the laws of the land are concerned, Members have no higher rights than other citizens. A citizen who violates the law of the land has to answer for it. In the same way, a Member of the Legislature has to respect the law of the land, and if he violates, then, like any other citizen he has to take the consequences. Members cannot violate the law and claim privilege. Privilege of Legislature does not help the Members who offend the laws of the land. Further, the acts said to have been committed by the Members have no relation to the work they do in the House. As the Members have been arrested under penal law, the privilege of the Legislature cannot help them.

There is, therefore, no privilege in cases other than civil but the House is entitled to receive intimation of the arrest. Failure to intimate will constitute a breach of privilege. In this case, the fact of the arrest has been intimated and, therefore, there is no *prima facie* case.

V—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : May I know from the hon. the Leader of the Opposition how long he will take for his speech?

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN : Forty-five minutes to one hour.

[21st January 1964

Mr. SPEAKER : If it is one hour, then we may have to sit throughout tomorrow. The hon. the Leader of the Opposition may restrict it to 45 minutes, and he may start at 12-45 p.m. and finish by 1-30 p.m. The Hon. the Leader of the House will reply to the debate tomorrow morning.

May I know how long will the hon. Member, Sri Saw. Ganesan take for his speech?

SRI SAW. GANESAN : Thirty to forty minutes.

Mr. SPEAKER : The hon. Member, Sri Saw. Ganesan will start at 12 noon. Then we have only two hours and twenty minutes for other hon. Members to speak. We have got about 18 hon. Members to speak. So, I will have to reduce the time limit for each hon. Member to five or seven minutes.

Now, the hon. Member, Sri Mookiah Thevar will speak.

திரு. கே. மூக்கையா தேவர் : தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நம்மிடையே இருந்து, நம்மை விட்டுப் பிரிகிற முறையில் நன்றியோடு தமிழ்நாட்டு மக்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்று பெருமையோடு ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் நல்லவர், இருந்த இடம் தெரியாமல் அவர்கள் வரையில் நல்ல முறையில் அன்போடும், பாசத்தோடும் இருந்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVASALAM : I would like to submit that the Governor's retirement has not been announced at all.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : I am sorry. அப்படித் தொடர்ந்து இருப்பாரானால் வரவேற்கத் தக்கது. அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

அவர்களுடைய உரையில் நமது மாகாணத்தில் முதல்வராக இருந்து இன்று நமது நாட்டின் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக ஆகியிருக்கிற கனம் காமராஜ் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சி, பதவியை விட்டு கட்சிக்குச் சென்றிருப்பது ஒரு பெரிய மாறுதல், அது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையில் தமிழகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இந்த நாட்டின் அதுவும் ஒரு தேசிய சபையின் தலைவராக அவர் வந்திருப்பதைக் குறித்து பெருமைப்படக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சிதான்.

ஆனால், அதுதான் உண்மையா என்றால், இல்லை. கட்சியிலே தியாகத்திற்குச் சிறந்தவர். நாட்டிற்கு பாடுபடவேண்டுமென்பது தான் சிறந்ததாக இருக்கலாம். அவர் பாடுபட்டிருப்பதெல்லாம் அதிகமாக கட்சிக்குத்தான். அவர் அதிகமாக கட்சிக்குத்தான் பாடுபட்டிருக்கிறார்களே தவிர, நாட்டிற்கு என்று நாம் சொல்லிக் கொள்ளுகிற அளவிற்கு, அதிக பெருமைப்படுகிற அளவிற்கு அவர்

21st January 1964] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

சேவைகள் செய்யவில்லை. இனிதான் செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக என்ன பதவி வருமோ, அதையும், பொருத்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வடக்கே சென்று நமக்கு செய்யவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இப்பொழுது விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது, அதைக் கட்டுப்படுத்த வழியில்லை என்று திரும்பத் திரும்ப இது ஒரு 'ஸீஸனல் ஸ்லோக்கன்' மாதிரி ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்தில் பேசப்படுகிற பேச்சாக இருக்கிறதே ஒழிய, வேறு ஒன்றுமில்லை. அதுவும், அறுவடை காலத்தில் இந்த விலையைப்பற்றி, கட்டுப்படுத்துவதுபற்றி பேசுகிற காரணத்தினால், விவசாயிகளுடைய முதுகு ஒடிபடுகிறது, விலைகள் வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பின்னால் ஒரு வருஷத்திற்கு இந்தப் பேச்சே வருவதில்லை. விலை உயர்வுக்குக் காரணம், நமது திட்டங்கள், திட்டங்களுக்காக வாங்கப்படுகிற கடன்கள், கடன்கள் போதாது என்று அச்சடிக்கப்படுகின்ற நோட்டுகளின் பெருக்கத்தினால்தான் விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. எந்தத் துறையில் யாராயிருந்தாலும், அவர் மில்லராயிருந்தாலும் சரி, டீலராக இருந்தாலும் சரி, விவசாயியாக இருந்தாலும் சரி, உத்தியோகம் பார்ப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சராசரி ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கைத்தரமும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யார்மீதும் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை, வினாக நெல் சம்பந்தமாகவோ, அரிசி சம்பந்தமாகவோ மில்லர்கள், டீலர்கள் இடையிலே தரகர்கள் இருப்பதினால்தான் விலைவாசி உயர்கிறது என்று அவர்கள் தலையிலே பழியை சுமத்துவதில் பிரயோசனம் இல்லை. வியாபாரி என்று வைத்துக்கொண்டு, நஷ்டத்திற்கா விற்போம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் விலையை நிர்ணயிப்பவர்கள் மத்திய சர்க்காரைச் சேர்த்தவர்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் முறையாக பார்த்தும்தொழுது நான் உண்மையிலேயே ஆசைப்பட்டேன். விவசாயத்திலே நம்பிக்கை உடையவர் அவர், சுத்தத் தமிழர் என்று சொன்னால் அவரைத்தான் சொல்லவேண்டும், அந்த அளவுக்கு எடுத்த எடுப்பில் அவர் பேசியபொழுது அரிசி விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரை கேட்கப் போவதாகச் சொன்னார் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மறுநாள் பார்த்தால் திடீரென்று மாறிவிட்டார். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. விவசாயத்தில் நம்பிக்கை உடையவர் தெய்வத்தினிடம் தனிப்பட்ட ஒரு நம்பிக்கை உடையவர், தமிழ் நாட்டுப் பெருமையைக் காப்பாற்ற வேண்டும், மத்திய சர்க்காரை தட்டிக் கேட்பதற்கு தகுதியும், ஆற்றலும் அவருக்கு இருக்கிறது என்று நினைத்தோம். இனியும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது, செய்வார் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரை அணுகி அரிசி விலையை அதிகப்படியாக ஆக்கினால் ஒழிய, இதற்கு வழியில்லை. அரிசி விலை மட்டுமல்ல, சர்க்கரையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, யு.பியில் ஒரு விலை இருக்கிறது, இங்கு ஒரு விலை இருக்கிறது. தேசிய ஒற்றுமை என்று நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். தேசிய ஒற்றுமையைப் பற்றி நேரு அவர்கள் காமராஜ் அவர்களை யோசனை கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அவர் நினைத்தால் நிச்சயம் நடக்கும். நமது நாட்டில்

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [21st January 1964]

பஞ்சம் இல்லாமல் நல்ல ஆட்சி மனப்பூர்வமாக நடத்த வேண்டும். உண்மையில் கட்சி ஆசை, வோட்டு வாங்கும் ஆசை, பண ஆசை, சிலரை மட்டும் திருப்தி பண்ணும் நிலைமை இதெல்லாம் மாறி, உற்பத்தி பெருகவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பெரிய திட்டங்கள் தேவை. அம்மாதிரி திட்டங்களுக்கு வழி இல்லை என்று சொல்லுவது தவறு, அது வருந்தத்தக்கது. நான் பெருமைக்காகச் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் 'அப்னைட் எகனமிக்ஸ்' என்று நம் மாகாணத்தைப் பற்றி, என்னென்ன காரியங்களை செய்யலாம் என்று ஜனத் தொகையை அடிப்படையாக வைத்து அவர் திட்டம் தயாரித் திருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது லைப்ரரியில் அந்தப் புஸ்தகம் இருக்கிறது. பெரிய திட்டங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை, அதற்கு வாய்ப்பு, வழி இல்லை என்று சொல்ல வில்லை.

எல்லா மாகாணங்களிலும் அவர் சற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். எல்லா மாகாணங்களைப்பற்றியும் அவர் எழுதியிருக்கிறார். என்ன வாய்ப்புகள், வசதிகள் இருக்கின்றன விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார். 'வெஸ்ட் ப்ளோயிங் ரிவர்ஸ், ஈஸ்ட் ப்ளோயிங் ரிவர்ஸ்' என்று குறிப்பிட்டு மேற்கு நோக்கி ஓடுகிற ஆறுகளில் உள்ள தண்ணீர் சம்பந்தமாக கேரளாவுக்குப் போக, அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டதுபோக அவர்களுடன் நல்ல முறையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோமானால், நம் மாகாணத்தில் 5½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரைக்கொண்டு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல கிழக்கு நோக்கி ஓடும் ஆறுகளில், கோதாவரி, கிருஷ்ணாவில் ஓடுகின்ற தண்ணீரையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பெரிய சகோதரர், சிறிய சகோதரர் என்று பேசிக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நமது முதல் அமைச்சராக இருந்து விட்டுச் சென்ற வரும் ஆந்திரமாநில முதல் அமைச்சரும் வேண்டியவர்கள். ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்த செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி, கிருஷ்ணா, கோதாவரியிலிருந்து கடலில் வீழ்ந்து விணைகப் போகும் தண்ணீரை, உப்பு நீராகி ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாமல் போகக்கூடிய தண்ணீரை பேச்சுவார்த்தைகள்மூலம் பேசி, நமது மாகாணத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இம்மாதிரி கணக்குப்போட்டு லோகநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்ட தண்ணீர் போக மீதி தண்ணீரை நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டால், 15-லிருந்து 20 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தமிழ் நாட்டில் தண்ணீர் பாய்ச்சலாம், அதற்கு வழி வகை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, இம்மாதிரி அண்டை மாநிலங்களில் ஓடுகின்ற நதிகளின் தண்ணீரைக்கொண்டு நம் மாநிலத்தில் குறைந்தது 20 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும். அவர்கள் தேவைக்குப் போக நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வழிவகை இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரை அணுகி 'நான் ஏழை மக்களை பாதுகாக்கவேண்டும். நான் பதவியில் இருந்து பிரயோசனம் இல்லை, நீங்கள் செய்கிறீர்களா, பதவியை

21st January 1964] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

விட்டுப் போகட்டுமா' என்று கேட்டு அவர்கள் ராஜினாமா செய்திருந்தால், காமராஜ் அவர்களின் கால் தொட்டு நாம் கும்பிட்டிருப்போம். காமராஜர் அவர்கள் இங்கு இருக்கும்பொழுது நம் மாநிலத்திற்கு சிறுசுச் சிறுக ஏதோ செய்துகொண்டிருந்தார். இப்பொழுது அதையும் விட்டுவிட்டு, வடக்கே போய் அவர்களுக்கிடையே உள்ள சண்டைகளை தீர்ப்பதற்குப் போயிருக்கிறார். தமிழர் பெருமையைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரவு, பகல் என்று பாராமல் பாடுபடக்கூடியவர். தயவு செய்து ஏழை மக்களின் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். சென்னை நகரத்தில் வாத்தியார்களாயிருந்தாலும் சரி, என்.ஜி.ஓ.-வாக இருந்தாலும் சரி, சென்னை நகரம் ஏ நகரமானாலும் சரி, பி நகரமானாலும் சரி, சொர்க்கலோகமானாலும் சரி, அவர்களுக்கு நிச்சயமாக சம்பளம் உயருவதில்லை. அவர்கள் 75 ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு எப்படி காலம் தள்ளுவார்கள். அதில் ரூபாய் 15, 20 பிடித்தம் போய்விடும். ரூபாய் 50-க்குக் குறைந்து விடுவாடைக்கு கிடைப்பாது. அவர்கள் எப்படி நகரத்தில் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களோ தெரியவில்லை. வரண்ட பிரதேசம் செழிப்பான பூமி ஆவதற்கு பாடுபடவேண்டும். அதற்காக அண்டை மாநிலங்களை அணுகவேண்டும். மத்திய சர்க்காரை அணுகவேண்டும். 'வினாக சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்து விரயமாகக் கூடிய தண்ணீரை, உப்புத் தண்ணீராகக்கூடிய தண்ணீரை எங்களுக்கு விடுங்கள்' இல்லாவிட்டால் நாங்கள் ராஜினாமா செய்துவிடுவோம்' என்று பேசுங்கள் அது ஒன்றே போதும் நாட்டைக் காப்பதற்கு அதைச் செய்யவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுவாவது மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தது. நமக்குள்ளேயே இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் தனி அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு ஏற்கனவே உள்ள திட்டத்தை நேரிடையாக பார்க்கவிட்டு மேலும் அதை அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கிறார். 'வைகை லிஸ்டம் இஸ் எ குளோஸ்டு லிஸ்டம்' அதற்கு மேல் வழிவாய்ப்பு இல்லை, இனி ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூட கிடைக்காது, ஒரு சொட்டு தண்ணீர்கூட விடாமல், ஒழுங்காக உபயோகப்படுத்தியாகிவிட்டது, மேற்கொண்டு உபயோகப்படுத்துவதற்கு கண்டிப்பாக வழியில்லை என்று சொன்ன காலத்தைப் போக்கி, இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது என்பதைக் காண்பித்தார். அதில் ஒரு கால்வாயை நல்ல முறையில் வெட்டுவதன் மூலமாக 20,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதற்கு மேலாக வருஷத்தில் மழை அதிகமாகப் பெய்வதில்லை. இருந்தாலும் கூட, 2, 3 மழை பெய்யும்பொழுது, திடீரென்று வெள்ளப்பெருக்கு ஓடுகிறது. இராமநாதபுரம் மக்களுக்கு அது உபயோகமாக இருக்கும். அந்த வெள்ளப் பெருக்கு வினாகப் போய் கடலில் விழுகிறது. வைகை ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டியிருக்கிறார்கள் கீழே. மேலே ஒரு அணை கட்டினால், வரு

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [21st January 1964]

ஷத்தில் 3, 4 தடவை வெள்ளப்போக்கு வரும்போது, அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி ஏறக்குறைய 30,000, 40,000 ஏக்கர் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். ஈஸ்டு ராமநாத புரத்தில் உசிலம்பட்டியில் 15 வருஷங்களாக மழை கிடையாது. பஞ்சத்தினால் மக்கள் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கஷ்டமான நிலை அங்கே இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல இந்த வருஷத்தில் மழை இல்லாமல் தண்ணீர் மிகவும் குறைவாக இருந்தது, திடீர் என்று கடவுள் துணையால் நிறம்பி இருக்கிறது. அந்த நிலையில் தண்ணீர்விடவேண்டுமென்று கேட்கிறோம். 10,000 ஏக்கர் தண்ணீர் இல்லாமல் வரண்டு போயிருக்கிறது. நேற்று கூட கலெக்டர் அவர்கள் இரண்டு லட்சம் மூட்டை அளவு உள்ள சாகுபடி செத்து விட்டது என்று கணக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் ஏராளமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் வீணாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் வீணாக வேறும் மணலில் போய் விழும். அம்மாதிரி வீணாகப்போகிற தண்ணீரை தயவு செய்து 10 நாட்களுக்கு விடுங்கள். ஏறக்குறைய 2 லட்சம் டன் மூட்டை தானியம் மிச்சமாகும், ஏராளமாக வரி சர்க்காருக்கும் கிடைக்கும். இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கிய விஷயம் சட்ட எரிப்பைப் பற்றியது. அரசியல் சட்டம் புனிதமானது என்று சொல்லுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நாங்கள் நாட்டுப் பிரிவினை பற்றிப் பேசுகிறவர்கள் அல்ல. சட்ட எரிப்பு, ஒழிப்பு, அழிப்பு என்பது ஏற்கனவே பல முறை இந்த நாட்டில் நடத்தி இருக்கிறது. பல பெரியார்கள் எல்லாம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் கூட நடந்திருக்கிறது. அது நம்முடைய நாட்டில் ஒரு “டிசெடிஷன்” ஆகப் போய்விட்டது. இன்று சட்ட எரிப்பைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆட்சியாளர்கள் அன்று சும்மா விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்று அவர்கள் சவுகரியத்திற்காக நடந்தது; இன்று வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். எப்போதுமே தேசத்தையும் சட்டத்தையும் தெய்வமாகக் கருதி, தாயாகக் கருதி மதிக்கத் தக்க அளவுக்கு நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. பி. பாலகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது நன்றி தெரிவித்து பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே எங்களுடைய தலைவர், மக்கள் தலைவர் ஸ்ரீமான் காமராஜர் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசியிருப்பதற்காக நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காமராஜர் அவர்களுடைய தன்னலமற்ற தியாகத்தையும், சேவையையும் பற்றி ஊர் பாராட்டுகிறது, கிராமம்

21st January 1964] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

பாராட்டுகிறது, நகரம் பாராட்டுகிறது, ராஜ்யம் பாராட்டுகிறது, ஏன் உலகமே பாராட்டுகிறது. இம்மாதிரி ஒப்புயர்வற்ற தலைவர் கிடைத்துவிட்டார் என்று தேசமக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திலையில் மதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலர் அவரைப் பாராட்டுவதை விட்டு எதிர்க்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. ஒருசமயம் தங்களிடம் இம்மாதிரி குணநிசயம் படைத்த தலைவர் இல்லாத குறையை மக்கள் அறிந்து கொள்வதன் காரணமாக ஏற்படும் பல கினத்தை அகற்றுவதற்காகத் தவறான பிரச்சாரங்களைச் செய்கிறார்களோ என்றுதான் தோன்றுகிறது. இது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக, எனது தொகுதியில் கடனா நதி, ராமநதி என்ற இரு நதிகள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி உருண்டோடி வரும் விஷயத்தைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் முன்பே எடுத்துக்கூறி இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் 15 பஞ்சாயத்துக்கள் அடங்கிய பிரதேசங்கள் வரட்சியாக இருக்கின்றன. சாகுபடிக்கு லாயக் கான சுமார் 10,000 ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. இது பற்றித் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துக் கூறியதன் காரணமாக ராமநதியில் சுமார் 18 லட்சம் செலவில் அணை கட்டுவதாக இருந்ததை மாற்றியமைத்து அதை போல் மூன்று பங்கு பெரிய அளவில் நீர்த் தேக்கம் கட்டுவதற்கு முடிவு செய்ததற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அளவு பெரியதாகக் கட்டினாலும் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள 10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் தண்ணீர் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை. இந்தத் தரிசு நிலங்களில் சுமார் 750 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தான் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படியானால் இன்னும் 9,250 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. 1963-ம் ஆண்டில் பெய்த மழையின் காரணமாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடிய தண்ணீர் அனாவசியமாகக் கடலில் சென்று கலந்ததைப் பார்த்த மக்கள் இந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி தரிசு நிலங்களுக்குப் பாசனத்திற்கான தண்ணீர் வசதி கொடுக்க ஏன் இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற உணர்ச்சி மக்கள் மத்தியிலே நிலவி வருகிறது. இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி கடனா நதியிலுள்ள அணையை பெரிதாக கட்ட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னதின் பேரில் கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்களும், பிரதம எஞ்சினியர் அவர்களும் அந்த இடத்தை வந்து பார்க்க வந்தார்கள். ராமநதியில் தற்போது பெரிதாக கட்ட திட்டமிட்டிருப்பதைவிட அதிகப் பெரியதாக அணை கட்ட முடியாது என்ற காரணத்தால், கடனா நதியிலாவது 89 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அணை கட்டுவதற்குப் பதிலாக அதைப்போன்று மும்மடங்கு பெரியதாக அந்த அணையை கட்டினால் தண்ணீரை ஸ்டோ

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [21st January 1964]

ரெஜ் செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறினேன். அவ்வாறு பெரிதாகக் கட்டி, கடனா நதி அணையையும், ராமநதி பாசன வாய்க்காலையும் இணைக்க புதிய வாய்க்கால் வெட்டி இரண்டையும் இணைத்து விட்டால் தரிசு நிலங்களுக்குப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதோடு இப்போது உள்ள ஆயக்கட்டுகளையும் இருபோக நஞ்சைகளாக மாற்ற முடியும். இம்மாதிரி செய்வதன்மூலம் தாம்பிர பரணி சிஸ்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் கூட நன்மை ஏற்படும். மணிமுத்தாறு, பாபநாசம் போன்ற அணைகளில் இருந்து தண்ணீர்ப் பற்றாக் குறை காலங்களில் அதிகமான தண்ணீரைத் திறந்துவிடுகிற மாதிரி இந்த அணைகளைப் பெரிதாக்கினால் தேவைக்கேற்ற முறையில் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமென்ற காரணத்தால் கடனா அணையையும் ராமநதி அணையையும் புதிய வாய்க்கால் மூலம் இணைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மா. இராசாங்கம்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடைசி நாளாக நடந்து கொண்டிருக்கும் கவர்னர் பெருமான் உரை மீது நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் நடந்து கொண்டிருக்கும் விவாதத்தின் போது என்னுடைய கருத்துக்களையும் பரிமாறிக் கொள்ள முற்படுகிறேன். வழக்கம்போல் கவர்னர் பெருமானுடைய உரை ஒரு சட்டங்காக்கத்தான் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, மக்களுடைய சங்கடங்களைப் போக்குவதாக அமையவில்லை. சில சங்கடங்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டிருந்தாலும், அக் கவர்னர் பெருமான் உரை மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கும் ஒரு கைக்குட்டையாக இருக்கிறதே தவிர, கண்ணீருக்குக் காரணமான அழுகையை அமர்த்துகின்ற அறிக்கையாக அது அமையவில்லை!

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் அறிக்கையின் முன் பகுதியிலே பெருமளவிற்கு திரு. காமராஜ் அவர்களைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். காமராஜ் அவர்களைப் பாராட்டுவதிலே ஏதோ வித்தியாசம் இருப்பதாக எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படி ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லை, எல்லோருமே பாராட்டுகிறோம்; நானும் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் எந்த ஒரு பாராட்டுக்கும் அளவு இருக்கிறது; இடம் இருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் உரை காமராஜ் அவர்களுக்குக் கட்டியம் கூறுகிற அளவுக்கு அமைந்திருப்பதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களாகிய நாங்கள் வரவேற்கமுடியாது என்பதை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10.00
8.13. அடுத்தபடியாக கவர்னர் உரையிலே தமிழ் நாட்டுக்குடிமகன் ஒவ்வொருவனுடைய கண்களும் ஒரு பிரச்சனையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தன.. அந்தப் பிரச்சனை பற்றிக் கவர்னர் பெருமானும் பேசியிருக்கிறார். அந்தப் பிரச்சனை தீர்விவாரணங்கள் தரப்போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தப்

21st January 1964] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

பிரச்சனையான அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை ஏற்றம், விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க 500 நியாயவிலைக் கடைகளை திறந்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏதோ ஒரு பெரும் தொகை போல நினைத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்துத் தேவையை எண்ணிப்பார்க்கிறபொழுது, இந்த 500 நியாயவிலை கடைகள் கடலிலே கரைத்த பெருங்காயத்திற்கு ஒப்பாகும், என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்கவேண்டும் என்று உளமார உங்களுக்கு விழைவு இருக்குமானால் அதற்கு ஒரு வழியில்லாமலில்லை.

கனம் சபாநாயகர்: சர்க்காருக்கு என்று சொல்லவேண்டும். 'உங்களுக்கு' என்று சொன்னால் அது சபாநாயகரைக் குறிக்கும்.

திரு. மா. இராசாங்கம்: விலைவாசியைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற ஆசை சர்க்காருக்கு இருக்குமேயானால், அதைத் தடுப்பதற்கு வழி இல்லாமல் இல்லை. அதற்கு வழியிருக்கிறது. அறுவடை காலங்களிலே வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடம் நெல்லை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, அதைப்பதுக்கி வைத்திருந்து, பிறகு விளைச்சலற்ற காலத்தில் விலையை ஏற்றி விற்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அரசாங்கம் புத்திசாலித்தனமாக விழித்துத் தலையிட்டு, இன்ன விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று நியாய விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அப்படி நிர்ணயிக்காமல், "குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்கு நாங்கள் நியாயவிலைக்கடைகளைத் திறந்து வைக்கிறோம்" என்று சொல்லிவிட்டு, அதே நேரத்தில் வியாபாரிகள் நினைத்த விலைக்கு விற்கலாம் என்று சொல்லுவதானது தொடையையும் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டுவதாக இருக்கிறது. ஏழை எளியவர்களுக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை உயராமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதிக விலைக்கு விற்கும் வியாபாரிகளைக் கண்டித்து வைக்கவேண்டும். வியாபாரிகளுக்கும் சர்க்கார் நல்லவர்களாக இருக்கப்பார்க்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஏழை எளியவர்களுக்கும் நல்லவர்களாக இருக்கப்பார்க்கிறார்கள். *man cannot serve to two masters* என்று ஏனாக்கார் சொன்னார். ஒன்று மக்களுக்கு நல்லவர்களாக இருங்கள் அல்லது வியாபாரிகளுக்கு நல்லவர்களாக இருந்து விட்டுப் போங்கள். இரண்டு பேருக்கும் நல்லவர்களாக ஏக காலத்தில் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக சிறு தொழில்கள் பற்றி கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு இருக்கின்றன; திரவியம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவை அத்தனையும் அலுவலகங்களில் தேங்கிக் கிடக்கிற காரணத்தினால், பொது மக்களோடு நேரடித் தொடர்பு கொள்ளாததினால், பயனற்றதாக கிடக்கின்றன. பசு நல்ல பசுதான்; அதேபோன்று திட்டங்களும் நல்ல திட்டங்கள்தான்; பசுவுக்கு பிண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டை போட்டுதான் பார்க்கிறோம்; ஆனால் பால் பீச்ச வேண்டாமா? பால் பீச்ச வேண்டுமென்றால் அது பதப்பட்டு வேண்டும். அதே மாதிரி திட்டம் பலனளிக்க வேண்டுமென்றால்

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [21st January 1964]

மக்களோடு நேரடித் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு தொடர்பு இல்லை என்றால், பிண்ணுக்கு, பருத்திக்கொட்டையும் தின்னுவிட்டு பால் பீச்சாத மலட்டுப் பசுதான் சிறு கைத்தொழில் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே சிறு கைத் தொழில் திட்டம் பொது மக்களோடு நேரடித் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.

மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்கள் வழங்குவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த உபகாரச் சம்பளம் அவர்களுக்கு காலாகாலங்களில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே உபகாரச் சம்பளம் அபகாரச் சம்பளமாக இருக்கிறது. மாணவர்கள் பணத்தைக் கட்டிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். எப்பொழுது சலுகைச் சம்பளம் வருகிறதோ அப்பொழுது கட்டிய பணத்தைத் திரும்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மாணவர்களுக்கு முதலில் பணத்தைக் கட்டுவதற்கு வசதி இருக்குமேயானால், அவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதில் அர்த்தமில்லை. ஆகவே காலாகாலத்தில் அது அவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வழிவகையைச் செய்ய வேண்டும். உபகாரச் சம்பளத்தை எதிர் பார்த்து வந்த ஏழை மாணவர்கள், அது பிந்திக் கிடைப்பதால் பெருங் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். வகுப்பிற்குப் போட்டுக் கொண்டு போகச் சட்டையில்லாத காரணத்தால் அறையைப் பூட்டிக் கிடந்த மாணவர்களை நான் அறிவேன். பத்து வருடம், 11 வருடம் பள்ளிகளில் படித்து, முன்பேயே இன்ன சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லியிருந்தும், மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு வரும்பொழுது என்ன சாதி என்று கேட்கிறார்கள். உலகத்திலே மதம் மாறுவதற்குத் தான் வழியிருக்கிறதே தவிர, இப்படி அடிக் கடி சாதி மாறுவதற்கு வழியில்லை என்பதனை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு அவ்வாறு மதம் மாறுகிற காரணத்தினால் பொருளாதாரத்தில் மாற்றம் ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே தவறுதலாக அவர்கள் பொருளாதார நிலை உயர்ந்துவிட்டதாக நினைத்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளைக் குறைத்துவிடக் கூடாது, என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுக்கபடியாக, ஆட்சிமொழியாக இந்தி வருவதால் தமிழ் அழிந்துவிடாது என்று நமது ஈரோட்டு இரண்டாவது பெரியார் ஒருவர் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அழியத்தான் செய்யும். சிந்த சமவெளியிலே செழித்திருந்ததாகச் சொல்லப்படும் தமிழ் அங்கே அழித்திவிட்டதுபோல, சிலப்பதிகாரத்தை எழுதிய இளங்கோவிருந்த சேரநாட்டில் சமஸ்கிருத மொழி கலந்த காரணக்கால் அங்கும் தமிழ் அழிந்திருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழ் மொழி எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது ஆலயங்களில் ஆராதனைக்கு சமஸ்கிருத மொழி பயன்படுகிறது. அரசியல் ஆதிக்கமிருக்கிற காரணத்தால் இந்தி அட்சிபீடத்தில் இருக்கிறது. அறிவு ஆதிக்கமிடும் கல்லூரிகளில் உங்கிலமிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தமிழ் தங்குவதற்கு எங்ஙனம்? ஆகவே தமிழை இந்த இடத்திலே விட்டால் அது எங்ஙனம் போகும் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்னை

21st January 1964] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

யிலேயிருக்கிற அளவிற்குத்தான் இன்று தமிழ் இருக்கிறது. கவிஞர் ஒருவர் கூறியதை நான் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். “தவழ்ந்துவரும் தென்றலிலே குளிமையா இல்லை, தென்னந்தோப்பினிலே நிழலா இல்லை, ஆனால் தமிழகத்துத் தமிழ் விதியிலேயே தமிழ்தான் இல்லை” என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலேயே திராவிடம் முழுவதும் பரவியிருந்த தமிழானது இன்று சென்னை மாநிலத்தோடு சுருங்கி இருக்கிறது. இந்தியை புகுத்தினால் அது மதுரையோடு சுருங்கிவிடும். இன்னும் நாம் தமிழுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அது தமிழ்ச்சங்கத்தோடோ அல்லது புலவர்களுடைய அலமாரிகளோடு நின்றாலும் நின்றுவிடும். தமிழின் இலக்கிய வளம் என்ற உயிர்நாடித் துடிப்பு அடங்கி ஒடுங்கிவிடுகிற நிலைமைக்கு வந்து விடும் என்பதை என்னால் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் குழாய் திட்டங்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். அது நல்ல திட்டம்தான். உடுகரைக் குழாய்களுக்குப் பதிலாக செமண்ட் குழாய்களை பதித்திருக்கிறார்கள். அதனால் அடிக்கடி வெடிப்பு ஏற்படுகிறது. தொடர்ந்தால்போல் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. முன்பு எல்லாம் கிணறுகளை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது குழாய்களுக்கு வந்து, தண்ணீர் வரும் என்று தவமிருந்துவிட்டு, தண்ணீர் வராமல் போவதினால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தூர் எடுக்காததினால், கிணறுகளும் சரியாக இல்லை; குழாய்களும் சரியாக இல்லை. இது அரசனை நம்பி புருஷனைக் கைவிட்ட கதை. பம்பைப் பதித்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை—வம்பைத்தான் பதித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு மூன்று தினங்களுக்கு முன் கல்லூரி மாணவர்கள் முதலமைச்சரைப் பார்க்க வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பேட்டி தராதது மட்டுமல்ல, அவர்கள் மனம் புண்படும்படி கோபப் பட்டிருக்கிறார். இது அரசியல் நாகரிகம் ஆகாது.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. வெ. எல்லம நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாகாணத்திலே சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக நல்ல முறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்திச் சென்ற நமது ஒப்பற்ற தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களை கவர்னர் அவர்கள் அவருடைய உரையிலே பாராட்டியிருக்கிறார். இது குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று என்பதை பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள பலரும் அதை ஆதரித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நாம் அதிகமாக விவாதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு பெரியாரை நாம் பாராட்டினாலும், பாராட்டாவிட்டாலும், அவர் ஒரு ஒப்பற்ற தலைவர் என்பதை உலகமே ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டது.

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [21st January 1964]

அடுத்தபடியாக, நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் செய்துள்ள வேலைகள் செய்துக் கொண்டிருக்கிற வேலைகள் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகள், இவற்றைப்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அநேகமாக பூர்த்தியடைந்துவிட்டன என்ற முறையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கூட பெரிய என்ஜினியர்களின் ஆலோசனைகளுக்கு இணங்கி ஒரு சில திட்டங்களை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கோவை ஜில்லாவிலே நொய்யல் நதித்திட்டம் என்று ஒன்று பல வருஷங்களுக்கு முன்பு எஞ்சினியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, சர்வே செய்யப்பட்டு இருந்தும் இன்னும் ஏனோ அமுலுக்கு கொண்டுவராமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சுற்றிலும் உள்ள பெரிய பஞ்சாயத்துக்களில் கூட, பல்லடம் தாலுகா போன்றவை கூட குடிக்கக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நொய்யல் நதித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் அதை உடனடியாக நல்ல முறையில் செயல்படுத்தினால் கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் குடி தண்ணீர் பிரச்சனை ஓரளவுக்கு தீரும். கோவைக்கு மேற்கே 18-வது மைலில் அணை கட்டலாம் என்ற யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தண்ணீர் கொடுத்து கோவையைச் சுற்றிலும் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இது சம்பந்தமாக கோவை மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்கும் முதல் அமைச்சரிடமும் கொடுத்திருக்கிறோம். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த திட்டம் சம்பந்தமாக உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு எஞ்சினியர்கள் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். அணை கட்ட சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இடவசதி போதாது என்றும் அதற்காக பாஸ்ட் இலாகாவைச் சேர்ந்த நிலம் கிடைக்குமானால் இந்த திட்டத்தை அமுல் ஆக்கலாம் என்ற யோசனையை தெரிவித்தார்கள். அதை ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கூட்டுறவு அமைச்சர்—காட்டிலாகாவையும் அவர்களே பார்க்கிறார்கள்—அங்கு வந்த பொழுது விவசாயிகள் அவர்களிடம் இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களும் தான் இதை நேரிடையாக பார்த்து கூடுமானால், இடவசதி அளிக்க சாத்தியக்கூறு இருக்குமானால் நிலத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்று பெரிய மனது வைத்து கூறினார்கள். ஆகவே பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும், காட்டிலாகா அமைச்சரும் சேர்ந்து இந்த திட்டத்தை அமுலாக்கி விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்க இந்த ஆண்டிலேயே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விலைவாசி கட்டுப்பாடு, விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. அதைத் தடுக்க ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்ற முறையில் கூட்டுறவுத் துறையிலும் மற்ற வகைகளிலும் பல காரியங்களை சர்க்கார் செய்து வருகிறார்கள். விவ

21st January 1964] [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

சாயிகளைப் பெற்றுத்தவரையில் விலை குறைந்துவிடும் காலத்தில் நாம் அதற்கு ஒன்றும் செய்வது இல்லை. அரசாங்கமானது விலை உயர்வை கண்டு மட்டும் நடவடிக்கை எடுப்பதோடு நின்றுவிடாமல் ஒரு குறைந்தபட்ச விலையையும் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் குன்றாமல் இருக்கும். அதோடு கூட விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், உரம், இயந்திரங்கள் முதலியவற்றை மலிவான விலையில் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் சுலபமாக இருக்கும். சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் கொடுத்திருக்கும் குறைந்த நேரத்திலே சில குறைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது மாநிலத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்திலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆரம்ப பள்ளிகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் கூட கோவையில் சொன்னார்கள். ஆரம்ப பள்ளிகளில் உள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் தொகை போதுமானதாக இல்லை. ஆதலால் பள்ளிகளில் அதிகமாக பிள்ளைகளை வைத்துக் கொண்டு, 40, 50, 70, 80 கூட ஒரு வகுப்பில் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதுமான ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க முடிவதில்லை. ஆகவே அதற்கு உரிய முறையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கமே ஊதியம் முழுவதும் கொடுப்பது நலமாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குள்ள வருமானம் எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. சில யூனியன்களிலே ஆபிரக்கணக்கான ரூபாய் தேங்கிக் கிடக்கிறது. சில யூனியன்களிலே ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவும் போதுமானதாக இல்லை. ரோடுகளை செப்பணிடுவதற்கும் வசதி இல்லை. அதற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஜனத்தொகை அடிப்படையிலோ, பிரதேச அடிப்படையிலோ அமைத்துக் கொள்ளுவது நலமாக இருக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டும். வருவாய் எல்லோருக்கும் ஓரளவு சரிசமமாக அமைய வேண்டும் என்பது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது என்னுடைய இரண்டொரு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். விலைவாசி ஏற்றம் குறித்து ஆளும் கட்சிக்காரர்களும், எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்றத்திற்கு என்ன காரணம் என்று சிந்திக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கிடைப்பதில் அதிக சிரமம் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான வண்டிக் கட்டு, அச்சு, கொழு முதலியவை கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அவசியமாக வேண்டியவற்றை அவர்கள் கள்ள மார்க்கெட்டில்தான் அதிக விலைக்கு வாங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவே விநியோகிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு காய்கறிகள் விலை கூட மிக அதிக

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [21st January 1964]

மாக இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் பயிரிடுபவர்களுக்குப் பரிசு வழங்க வேண்டும். பள்ளிகளில் கூட காய்கறிகள் உற்பத்தி செய்வதை மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு கத்தரிக்காய் ஒரு வீசை $1\frac{1}{4}$ ரூபாய் அல்லது $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் விற்கிறது. இன்னும் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்று அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகளையெல்லாம் பஞ்சாயத்துகள் மூலமாக வழங்குவதாக இருக்கிறது. அதற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது நல்ல முறையிலே செயல்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு போல் கலப்பை கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதை அரை விலைக்கு, ரூபாய் 8-க்கு கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். சாதாரணமாக கொடுவுக்கு ரூபாய் 3-ம், பிரேம் போட ரூபாய் 5-ம் ஆகும். ஆக அதன் விலை ரூபாய் 8 தான். அதை 16 ரூபாய் என்று சொல்லி அரை விலைக்கு 8 ரூபாய்க்கு பாதி விலைக்கு தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அடுத்தபடியாக தேனீப் பெட்டி கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு விலை ரூபாய் 25 என்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக செய்தால் அந்த பெட்டியை 10 ரூபாய்க்கு செய்து விடலாம். ஆனால் மக்களிடம் அதை அரை விலைக்கு கொடுப்பதாக சொல்லி 12 ரூபாய் 90 புது பைசாவுக்கு கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அரை விலைக்கு கொடுப்பதற்காக பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கொடுப்பதற்கு 2 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாவற்றையும்விட ரசாயன உரத்திற்கு ஒதுக்கி அதைப் பாதி விலைக்கு கொடுக்க முன் வந்தால் நலமாக இருக்கும்.

தலைமுறை தலைமுறையாக பட்டா மாற்றுவதில் மக்களுக்கு பெருந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்து இன்றைக்கு 16 ஆண்டுகள் ஆகியும் விவசாய மக்களுக்கு பட்டா மாறுதல் செய்வதில் பெரும் தொல்லைகள் தீரவில்லை. ஒருவனுடைய தாத்தாவுக்கு தாத்தா பேரில் பட்டா இருக்கும். அது மாறுபடாமலே இருக்கும். இன்றைக்கு அவன் கடன் உதவி கோரி மனு போட்டால் அவனால் கடனை பெற முடியவில்லை. பட்டா அவன் பேரில் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அவனுடைய விண்ணப்பம் தள்ளப்படுகிறது. பட்டா மாறுதலை அரசாங்கம் எளிதாகச் செய்து அவ்வப் பொழுது அது நடைபெறும் முறையை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு குடும்பத்தில் அண்ணன் தம்பி பாகம் செய்து கொண்டால், பத்திரம் தாக்கல் ஆன உடனேயே பட்டா மாறுதல் செய்ய உடனடி ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இது சம்பந்தமாக தக்க நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிர்களுக்கு பாதுகாப்பு (கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்) செய்யப்பட வேண்டும். விலைவாசிகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து தானியங்களை உபயோகிப்போர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கும் மக்களுக்கும் விநியோகிக்க முற்படாமல் விலைவாசியைக் கட்டுப்

21st January 1964] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

படுத்த முடியும் என்பதனை சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பத்தாவது வரை இலவசக் கல்வி வழங்குகிறது அரசாங்கம். அதை வரவேற்கலாம். ஆனால், பத்தாவதுவரை படித்து விட்டவர்களின் நிலை என்னவென்று பார்த்தால், பஸ் ஸ்டாண்டில் மூட்டை தூக்குவது, காப்பி ஓட்டல்களில் மேஜை துடைப்பது போன்ற துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு நல்ல அரசு மக்களைப் படிக்க வைத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. படித்தவர்களுக்கும் வேலை உத்தரவாதம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையையும் ஏற்படுத்த இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

இந்தியை இந்த நாட்டில் புகுத்துகிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசப் படுகிறது. நாம் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள நிலைமையைப்பற்றி பேசினால், அது மத்தியச் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது என்று ஒரே வரியிலே பேசித் தீர்த்துவிடுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது என்று சொன்னாலும்கூட, அது நம்மையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. அண்மையில் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களில் எல்லாம், 'ஆனே பார்ஸல் கர்' 'ஜானே பார்ஸல் கர்', 'பேடே ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் கர்' 'சோடே ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் கர்' என்று இந்தி சொற்கள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன.

அண்மையில் தமிழ் நாட்டுக்கு சட்டக் கமிஷன் வந்தது. சட்டத்துறையிலே கூட, ஒரே மாதிரியான வார்த்தைகளைப் பரப்பினால்தான் நாடு முழுவதும் ஒருமைப்பாடு ஏற்படும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் வண்ணம், தமிழ்மொழியில் இந்தி வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று அண்மையில் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்திருந்த சட்டக் கமிஷன் வற்புறுத்தியதாக நிச்சயமாகத் தெரிய வருகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைக் கூட அந்த சட்டக் கமிஷன் சந்தித்துப் பேசியதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது இந்தியைப் பரப்பியதாக ஆகாதா? அதற்கு இந்த அரசாங்கத்தின் பதில் என்ன என்பதைத்தான் நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கின்றேன்.

ஈரோடு கனம் உறுப்பினர் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் கூட, 'இந்தி வந்தால் தமிழ் கெடும்; என்னுடைய பிள்ளை கூட இந்தி படிப்பதில்லை' என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கூட இந்தியை நிச்சயமாக வரவேற்பார்களா . . .

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் சென்ற ஆண்டு பேசியபோது, 'இந்தி தமிழ் நாட்டில் வந்தால் தமிழ்மொழி அழியும்' என்று சொல்லியது கிடையாது . . .

கனம் சபாநாயகர்: சென்ற ஆண்டு பேசியது இப்போது ஞாபகம் இருக்கிறதா?

[21st January 1964]

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: ரிகார்டிலே இருக்கிறது. 'சில மாணவர்களுடைய அபிப்பிராயம்' என்று சொன்னேன். 'பல மாணவர்கள் இந்தி தேவை என்று பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல்: அடுத்து, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பாலார் பேஸின் ரூல்ஸ் பெரிய தலைவலியாக இருக்கிறது. முன்பெல்லாம், பாலார் பேசின் ரூல்ஸ் 660 கெஜம் அல்லது இரண்டாயிரம் அடிக்கப்பாவிருக்கும் இடத்திற்கு மட்டும் பொருந்துவதாக இருந்தது. தற்சமயம் பாலாற்றிலிருந்து 12, 15 மைலுக்கு அப்பால் வானியம்பாடியில் மலைக் காடாக இருக்கும் பகுதிக்கும் இந்த விதிகள் கட்டுப்படுத்துவதால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் பம்ப் செட் போட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. திருப்பத்தூர் தாலுக்கா பி. டபிள்யூ. டி. இன்ஜினீர் அலுவலகம் மேட்டூர் அணையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த இடத்திற்கு விவசாயிகள் போய் ஐனுமதி பெற்று வருவதற்குக்கூட பெருத்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. பாலார் பேஸின் ரூல்ஸைத் தயவு செய்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள், வானியம்பாடி பக்கத்தில், பாலாற்றிலிருந்து 12, 15 மைலுக்கு அப்பாவிருக்கும் இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் ரத்து செய்து, அங்குள்ளவர்களுக்குச் சுலபமாக சர்வீஸ்கேட் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், இப்பொழுது 70, 80 பேர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. 45 பேர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலைமை வந்தபோது, ஜில்லா முழுவதிலும் அதிகப்படியாக இருக்கும் ஆசிரியர்களை யூனியனுக்கு மாற்றலாம் என்றும், அதுவரை புது நியமனம் செய்யக்கூடாது என்றும் புதிதாக உத்தரவு வந்திருப்பதால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் திறந்து ஏழு மாதம் ஆகியும் இதே நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இதையும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தியமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களைப் பாராட்டி ஒரு பாராவிடே சில விவரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு அவர் கூறியதைப்பற்றிக்கூட இந்தச் சபையிலே எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது; அதிருப்தி தெரிவிக்கப்பட்டது; ஒரு வகையிலே அதை கேலியாகக் கூடக் கருதும் வண்ணம் சில நண்பர்கள் பேசினார்கள். கவர்னர் அவர்கள் பேசியதைவிட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள், ஐந்தாண்டுகள் இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினராக இருந்தபோது பேசிய சில விஷயங்களை இங்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

21st January 1964] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

6—5—1957 அன்று கவர்னர் உரையின்மீது நடந்த விவரத்தில் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டதாவது—

“சமுதாய நலத் திட்டத்தை நம்முடைய மாகாண முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சொந்தப் பொறுப்பில் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். தமிழகத்தில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளுக்கு கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தாலும், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற—செய்கிறார்கள் என்று அல்ல—அக்கறை கொண்டவர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகையால், அவரிடத்தில் இந்த இலாகா ஒப்படைக்கப் பட்டிருப்பதைப்பற்றி நான் உண்மையிலேயே மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் . . .”

4—7—1957 அன்று வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது நடந்த விவரத்தில் அவர் பேசுகையில்,

“நமது முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் நிபுணர் அல்ல. நிபுணர் அல்லாத ஒரு காரணத்தால் நாட்டு மக்கள் அவர்களிடத்தில் இன்றையதினம் நிறைந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்—நிபுணர்கள் புள்ளி விவரங்களை நம்புவார்கள்—நிபுணரல்லாத இவர் நாட்டு மக்களுடைய பசித்த வயிற்றினையும், காய்ந்த தலையினையும் கவலை படிந்த முகத்தினையும் பார்த்துத்தான் நாட்டு நிலையைத் தெரிந்துகொள்ளுகின்றார் . . .”

என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

17—7—1957 அன்று அவர் பேசியதாவது—

“நாட்டை ஆளுகிற இன்றைய அமைச்சரவை உண்மையிலேயே நாட்டு மக்களுக்கு மிக அதிகமாகச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது மாத்திரமல்ல. அதற்கேற்ற திறமை அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது . . .”

அதே போல, 26—7—1957 அன்று

கனம் சபாநாயகர்: அதெல்லாம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. ‘கவர்னர் உரையில் திரு. காமராஜ் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னது சரி இல்லை’ என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இவ்வாறு பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய பேச்சுக்களிலே, கவர்னர் அவர்கள் பாராட்டியதை விட இன்னும் அதிகமாக, திரு. காமராஜ் அவர்களை மட்டுமல்ல மந்திரி சபையையே கூட, மிகவும் பாராட்டிப் பேசிய விவரங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் என்ற வகையிலே அந்தப் பாராட்டுதலை வழங்கியிருப்பதாகக் கருதக்கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவர் அவர். இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சாதாரண அரசியல் கட்சிகளின் வரிசையில் இருப்பதல்ல என்பதை

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [21st January 1964]

நீங்கள் உணர்வேண்டும். அதை உணர்வதினால் உங்கள் கட்சிக்குப் பலம் ஒன்றும் குறைந்து விடாது. உண்மையை உணரச் சரித்திர பூர்வமாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ் மகாசபை ஏற்பட்ட வரலாறு, அது இந்த நாட்டுக்கு சாதித்துள்ள சாதனைகள், இன்றும் அந்தச் சபைக்குப் பரத கண்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பரந்த இணைப்பு. இவைகளையெல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு பேச வேண்டும். புலனேகவரத்திற்குச் செல்வழித்துக் கொண்டு உங்களில் சிலரால் ஒருகால் வரமுடியாது என்று கருதினால் நாங்கள் கூட கொடுத்திருக்கலாம். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், புலனேகவரத்திற்கு வந்து அங்கு என்ன நடந்தது என்பதை நண்பர்கள் நேரில் பார்த்திருப்பார்களானால், கேரளத் திலிருந்து காஷ்மீரம் வரையில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினரும் அங்கு வந்து கொடியின்கீழ் நின்று இருந்த காட்சியைப் பார்த்திருப்பார்கள். தேசிய கொடியின்கீழ் நிற்பவர்கள் யார்? என்று 1920-ஆம் வருஷத்திலே பாரதியார் பாடினார். பல்வேறு பண்பாடு நாகரிகம், கலாசாரம் ஜாதி, மதம் சமயம் கோட்பாடுகளை அனுசரிக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களும் புலனேஸ்வரத்தில் கொடியின் கீழ் நின்று வணங்கினார்கள். கொடியை உயர்த்தினார்கள். இது மட்டுமல்ல. மற்ற நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொண்டார்கள். காங்கிரசினுடைய பெருமையைச் சொல்வதற்காக நான் இதைச் சொல்ல வில்லை. அது ஒரு தேசிய சபையாக இந்தியாவின் பிரதிபிம்பமாக இருக்கிறது. இந்தியாவின் வளர்ச்சியைக் காட்டக்கூடிய வகையில், இந்தியாவுக்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த பலவகைக் கடமைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற, சாதித்துக்கொண்டு வருகிற இன்னும் நம் முன்னே தோன்றக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வு காண்பதற்குள்ள பொறுப்புக்களை வகித்திக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய மகாசபை என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அந்த ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னார் என்று வைத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, திரு. காமராஜ் அவர்கள் சாதித்துள்ள விஷயங்களை அவரவர் மனத்திற்கேற்பப் பாராட்ட முடியாவிட்டாலும்கூட, அவர் சொன்ன பரந்த நோக்கத்தை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு, அந்த வார்த்தைகளை எதிர்ப் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொல்லாமலிருந்திருந்தால் நம்முடைய மரபுக்கு ஏற்றதாக இருந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவ்வாறு சொல்வது சரியா? என்று பார்க்கவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று ஒரு காலத்தில் எதிர்த்தரப்பில் கூறப்பட்டது. கவர்னர் அவர்கள் திட்டத்தைப் பற்றியும் அதற்கு வேண்டிய வருவாயைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய கட்சித் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள், நம்முடைய தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்திற்குத் திட்டத்தை வகுப்பதற்காக என்று ஒரு குழு இருந்ததே அந்தக் குழுவினுடைய முதல் கூட்டத்திற்கு வந்தவர் அடுத்த கூட்டத்திற்கு என் வரவில்லை? “எத்தனையோ கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு வேண்டும் என்று சொன்னீர்களே! அந்த ரூபாய்க்கு வழிவகை என்ன? திட்டம்

21st January 1964] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

என்ன? திட்டத்தைக் கொடுத்தீர்களா? என்று நிதி அமைச்சர் 70-30
அவர்கள் கேட்டார்கள். அடுத்த கூட்டத்திற்கு வந்தார்களா? a.m.
நடைபெற்றது என்ன என்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்க
வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : நீங்கள், நீங்கள் என்று சொன்னால் அது
சபாநாயகரைத் தான் குறிக்கும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் மூலமாக
அவர்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியும் அவர்கள் இதே
சபையில் பேசியதைப் பார்க்கிறோம். விவசாயிகளிடத்தில் ஒன்று
சொல்கிறார்கள். இங்கே ஒன்று சொல்கிறார்கள். பார்லிமெண்டில்
ஒன்று சொல்கிறார்கள். இப்படி அந்தக் கட்சியினர் சொல்கின்ற
கருத்துக்களே ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடுகிறது என்பதை உதா
ரணங்களுடன் என்னால் எடுத்துக் காட்ட முடியும். ஒரு வேளை
அவர்கள் சொல்வது எங்கள் மனத்திற்குத்தான் புலனாகவில்லை
என்னவோ. காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து பேசினால் ஓரளவு
புரிந்து கொள்ள முடியும். விலைவாசிகளைப் கட்டுப் படுத்துவதற்கு
அரசாங்கமும் தான் பலவகையில் முயன்று வருகிறது. இன்னும்
முடிந்தால் அவர்கள் ஆக்க ரீதியில் என்ன என்ன யோசனைகளைச்
சொன்னாலும் அதை அரசாங்கம் யோசனை செய்யும். எங்களுக்குப்
புலனாகாத விஷயங்களை ஒருகால் அவர்களும் சொல்லக்கூடும்
என்றே நாங்கள் நம்புகிறோம். நேற்றையதினம் இங்கு ஒரு
அங்கத்தினர் பேசினதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். விலைவாசிப்
பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் திராவிட முன்னேற்றக்
கழகம் சொல்கிற யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாது, எடுத்துக்
கொள்கிற நடவடிக்கைகளினால் விலைவாசிச் சரிவு ஏற்படும், விலை
வாசி குறைந்துவிடும்படியான நிலை ஏற்படும் இது திராவிட
முன்னேற்றக் கழகத்தை மட்டும் தட்டுப் முயற்சி என்று சொல்லி
யிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படி ஒரு பக்கம் விலை குறைய
வேண்டும் என்பதும், ஒரு பக்கம் விலை குறைகிறதே என்பதும், அக்
குறைகளைச் சொல்லி, குற்றங்களைச் சொல்லி பொதுமக்களிடத்தில்
அதிருப்தியை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலமாக கட்சியை வளர்த்துக்
கொள்ளவோ அல்லது அதன் மூலமாகக் கட்சியைக் கொஞ்ச
நாளைக்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்படி வைத்துக்கொள்வதற்கோ
தான் இப்படியெல்லாம் அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்களே தவிர
அதில் உண்மை ஒன்றும் இல்லை என்பதை அவர்களே யோசித்துப்
புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் தமது
தலைமைப் பதவியைவிட்டு, முதல் மந்திரிப் பதவியைவிட்டு
விலகியதன் நோக்கம் நாட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும்
என்பது தான். நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பல்வேறு துறை
களில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. நாடு தொழில் வளர்ச்சி
அடைந்தாலும், விஞ்ஞான வளர்ச்சி அடைந்தாலும் மக்களுடைய
பண்பாடு வளரவில்லையென்றால் பயன் இல்லை. நல்ல பண்புகள்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [21st January 1964]

வளர்ந்து வரவேண்டும். ஒற்றுமை உணர்ச்சி வளர்ந்து வரவேண்டும். அதற்குமாறான உணர்ச்சிகள் வளர்த்து விடப் படுவது என்றால் அது சரியானதாக ஆகாது. ஜனநாயக முறையை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் மக்களுக்கு நல்ல பண்பாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி வளர்க்கவேண்டும். அரசியலிலும், சமுதாயத்திலும் தனிப்பட்ட மக்களுடைய பண்பிலும் நல்ல ஒழுக்கம் வளர்ச்சி ஏற்பட்டால் தான் நன்மை வருங்காலத்தில் பிறக்கும். இந்த ஒரு நோக்கத்தை செயல்படுத்துவதற்காகவே நமது மாபெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தமது பதவியைத் துறந்து நேரடி நிர்மாணப் பணியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சமயத்தில் நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கவர்னர் பெருமான் உரைக்குப் பாராட்டுத் தெரிவிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முக்கியமாக தமிழில் பேசுவது எனக்கும் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்குமாதலால் எனக்குக் கொஞ்சம் அதிக நேரம் தரவேண்டுமென்று முதலில் தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : அப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் கொஞ்சம் சுருக்கமாகவே பேச வேண்டும். அல்லது ஆங்கிலத்தில் பேசலாம். அதிகமான அங்கத்தினர்கள் இன்னும் பேசவேண்டியிருப்பதால் அதிக நேரம் கொடுப்பதற்கு இல்லை.

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : எப்போதும் விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதே எனக்கு வழக்கம். ஆனால் இந்தத் தடவை நெல் காய்க்கும் மரங்கள் எப்படி இருக்குமென்று கேட்கக்கூடியவர்கள் கூட விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களைப் பற்றியும் விவசாயத்தைப் பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்கள். (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா நெல் காய்க்கும் மரம் எப்படி இருக்கும்?) விவசாயம் என்றால் என்ன என்று தெரியாதவர்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் விவசாயிகள் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

நமது அரசாங்கம் விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று பல திட்டங்களைப் போட்டு இருக்கிறோம். பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர நடைமுறையில் பார்க்கும் போது பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் விவசாயிகள் எந்த நிலையில் இருந்தார்களோ அதே நிலையில் தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அணைக்கட்டுகள் கட்டியிருக்கலாம். ஆனால் எல்லா இடங்களுக்கும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யவில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக நம்முடைய பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துகள் இவற்றை அமைத்தபோது அவர்கள் நேரிடையாக விவசாயத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க பல திட்டங்களை வகுத்தோம்.

21st January 1964] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

(திரு. எம். தண்டாயுதபாணி தலைமை)

எவ்வளவு அவர்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டுமோ, அவ்வளவு பங்கு கொள்ளவில்லை. சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அவை மைனர் இரிரிகேஷன் கீழ் இருந்தது. மைனர் இரிரிகேஷன் மூலம் முன்பு செய்யப்பட்ட வேலைகள் கூட இப்போது பணம் இல்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லி அவர்கள் செய்வதில்லை. காலத்தைப் போக்கிவிடுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகக் கடன் வசதி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிற சர்க்கார் அதை இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்களிடத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டார்கள். நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு மார்வாடிக் கடை இருந்தது என்றால் அதைவிடப் பெரிய மார்வாடிக் கடையாகக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இப்போது இருக்கின்றன. ரிசர்வ் பாங்கிடமிருந்து ஒண்ணரை சத விகிதத்திற்கு மத்திய பாங்க் கடன் பெறுகிறது என்றால் அந்தப் பணத்தை வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற சங்கங்கள் ஏழரை சதவிகிதத்திற்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி துறு ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் முதலிலேயே 15 ரூபாயை பிடித்துக் கொண்டு 85 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 100 ரூபாய்க்கு ஏழரை சதவிகிதம் வட்டி வீதம் கொடுக்க அவன் சம்மதிப்பதாக எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் இந்தக் கடனை ஆறு மாதத்தில் திருப்பிக்கொடுக்காவிட்டால் பன்னிரண்டரை சதவிகிதம் வட்டி போடுகிறார்கள். ஆகவே தான் எப்படிப் பார்த்தாலும் இதனால் விவசாயிகளுக்குச் சென்கரியம் ஏற்படவில்லை. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும் வகையில் கடன் வசதி அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கான தேர்தலைப் புதுச் சட்டத்தின்படி நடத்த வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தேர்தலை எவ்வளவு தூரம் சட்டப்படி நடத்தினார்கள். கூட்டுறவு இயக்கங்கள் கட்சி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டது என்றுதான் தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சிக்காரர் ஒருவர் இருந்தால் கூட அவரை அங்கே இல்லாமல் செய்துவிடுகிறார்கள். இதற்கு சர்க்கார் அதிகாரத்தையே பயன்படுத்தும் முறை எங்கள் ஜில்லாவில் நடந்திருக்கிறது. முறையாக எதுவும் நடக்கவில்லை. கூட்டுறவு மத்திய பாங்குகள் அந்தந்தத் தேர்தலை நடத்த அதிகாரம் வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒழுங்காக நடத்தவில்லை. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் அப்படி நடந்துவிட்டு இருக்கலாம். மற்ற ஜில்லாக்களில் நடக்கும் தேர்தலையாவது சட்டப்படி நடக்கும் படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு எனக்கு ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. என்னுடைய பையன் ஒருவனுக்கு நான் இல்லாத சமயத்தில் கால் அடிபட்டதால் அவனை சென்னையிலுள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில்

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [21st January 1964]

சேர்த்துவிட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்திருந்தால் நான் அவனை புத்தாருக்குக் கொண்டு போயிருப்பேன். இதுதான் முதல் தடவையாக என்னுடைய குடும்பத்தில் உள்ள ஒருவர் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டது. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் எந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் என்னுடைய பையனுக்கு எக்ஸ்ரே எடுத்து ஏதோ கட்டுக்கட்டியிருக்கிறார்கள். அவனை ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளியே கொண்டு வருவதற்கு இரண்டு நாட்கள் அலைய வேண்டியதாகி விட்டது. சம்பந்தப்பட்ட டாக்டரைப் பார்க்கப்போனால் அவர் அங்கே இல்லை. அவர் ஒரு மணிக்கு வருவார் என்று சொன்னார்கள். அவர் ஒரு மணிக்கும் வரவில்லை; சாயந்திரம் போனால் அப்போதும் வரவில்லை. இப்படி இரண்டு நாட்கள் சுற்றிக் கடைசியாக 19-ம் தேதி மாலை அந்தப் பையனை அப்புறப்படுத்தி வெளியே கொண்டு வர முடிந்தது. மக்களிடமிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாயை வரியாக வசூலித்து அந்தப் பணத்தை டாக்டர்களிடத்தில் கொடுத்து ஆஸ்பத்திரியை நடத்தச் சொன்னால் அது இம்மாதிரி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெரிய ஆஸ்பத்திரியிலேயே இந்த நிலைமை என்றால் மற்றச் சிறு ஆஸ்பத்திரிகளில் எல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்பதை நினைக்கக் கூட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரி எப்படி நடக்கிறது என்று அமைச்சர்கள் திடீரென்று சென்று பார்க்க வேண்டும். டி.எம்.எஸ். அங்கு சென்று என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அதையெல்லாம் செய்யாமல் நம்முடைய அரசாங்கம் இவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்து விட்டோம், திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. ஒதுக்கப்படுகிற பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப் படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை ஆரணியாறு நீர்த் தேக்கத் திட்டம் போடப்பட்டு கடந்த பத்தாண்டுகளாக அதற்கான வேலை ஏதும் தொடங்காமல் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு அதைப் பற்றிக் கேட்டபோது 'எம்ர்ஜென்சி' என்று சொன்னார்கள். நீர்த் தேக்கத் திட்டங்கள் எம்ர்ஜென்சி காரணமாகப் பாதிக்கப்படாது என்று தெரிகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து கூடிய சீக்கிரத்தில், இந்த வருஷத்திலாவது பட்ஜெட்டில் அந்தத் திட்டத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பெரியபாளையம் என்ற இடத்தில் ஆரணியாற்றின் குறுக்கே ரோட்டில் சரியான பாலம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக வருஷந்தோறும் மழை காலத்தில் அரசாங்க பஸ்களும் மற்ற பாசஞ்சர் பஸ்களும் விழுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கூட ஒரு அரசாங்க பஸ் விழுந்து விட்டது. நான் கிராமத்திலுள்ள 500 பேரை அழைத்துக்கொண்டு உயிருக்குக் கூடப் பயப்படாமல் ஆற்றில் குதித்து ஜன்னல் வழியாக அந்த பஸ்ஸில் இருந்த 65 பேரையும் ஒவ்வொருவராக வெளியே கொண்டு வந்தோம். ஆகவே, இந்த மாதிரி விபத்துக்

21st January 1964] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

களைத் தவிர்க்க இந்த ஆண்டிலேயே அங்கு ஒரு பாலத்தைக் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே முன்னாள் முதல் மந்திரியும், இந்நாள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவருமான காமராஜ் அவர்கள் கடந்த பத்தாண்டுகளாக நல்ல முறையில் பெரிய திட்டங்களை வகுத்து நாட்டைச் சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் ஏற்படச் செய்ததையும், ஏழை எளிய மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டதையும் குறிப்பிட்டு அந்த அரும்பெரும் தலைவரைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவருடைய சேவை இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லோராலும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

நம்முடைய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் மிக முக்கியமான முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்திற்காகக் கடந்த ஆண்டு ஒரு கோடியே முப்பத்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருப்பதாகவும், 62,000 முதியோர்கள் இதனால் பயன் பெற்றிருப்பதாகவும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் அரசாங்கத்தை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் ஏழ்மையான மக்கள் என்பது மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் பதவிதேவதாசம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு உள்ள எவ்வளவோ முதியோர்கள் பென்ஷனுக்காக மனுக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் விசேஷ சலுகை அளித்து பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரை மாவட்டம் ஆண்டிப்பட்டி, சேட்பட்டி பிரிக்காக்களில் பணி புரியும் ஹரிஜன ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருக்க வீடு இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சில ஆசிரியர்கள் தாங்கள் மேல் சாதி என்று சொல்லி சில வீடுகளில் வசித்து வருகிறார்கள். ஆனால் சில நாட்களில் அவர்கள் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தெரிந்தவுடனே அந்த வீட்டுக் காரர்கள் மேற்படி ஆசிரியர்களை வீட்டைக் காலி பண்ணும்படிக் கூறிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, ஹரிஜன் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்ட் மூலம் அந்த ஹரிஜன ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருக்க வாடகைக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும்படி மதிப்புக்குரிய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உசிலம்பட்டி, பேரையூர், சாப்பூர் ஆகிய ரஸ்தாக்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. இந்த ரஸ்தாக்களில் ஓடை உடைப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற

[திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி] [21st January 1964]

மாதம் ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியைச் சேர்ந்த சேடப்பட்டி பகுதியில் சில கிராமங்களில் பெரும் மழையின் காரணமாகப் பெரிய பெரிய கண்மாய்களில் உடைப்புகள் ஏற்பட்டு அங்கெல்லாம் பயிரும், பருத்திச் செடிகளும், ஏழை மக்கள் இருக்கக் கூடிய வீடுகளும் தரைமட்டமாகி விட்டதைப் பார்ப்பதற்கு அமைச்சர் கக்கன்ஜி அவர்களுடன் காரில் சென்றோம்.

அப்போது அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ரஸ்தாவின் நிலையை நன்கு அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சேடப்பட்டிக்கும் உசிலம்பட்டிக்கும் நடுவில் சின்னக்கட்டளை என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அதற்கு வடபுறம் அமைச்சர் அவர்கள் காரை நிறுத்தி நடந்து அந்த ஓடையைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆகவே இந்த ஆண்டிலாவது அந்த ஓடைகளில் பாலம் கட்டி நல்ல முறையில் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் ஹரிஜன மாணவிகளுக்கும் வெல்பேர் ஸ்கூல்களில் படிக்கும் மாணவிகளுக்கும் சீருடை வழங்கிவருவதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த ஸ்கூல்களில் படிக்கும் ஏழை மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்வதைப் பார்க்க வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கந்தல் துணியைக் கொண்டு கோவணம் கட்டிக் கொண்டு செல்கிறார்கள். ஆகவே மாணவிகளுக்கு சீருடை கொடுப்பது போல் இந்த ஏழை மாணவர்களுக்கும் சீருடை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், தேனியில் தொழில் பேட்டை கட்டி திறப்பு விழா நடக்க இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு நான்கு தொழில் கூடங்கள்தான் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியான கூடங்கள் கட்ட தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அரசாங்கத்தினிடம் இருந்து பண உதவி பெற்று நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளில் நூற்றுக்கு ஐந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கூட வேலை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இனிமேலாவது அரசாங்க உதவி பெற்று நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளில் 20 சதவிகிதமாகவது ஹரிஜன வாலிபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும்படி அந்த தொழிற்சாலை முதலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இங்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. சீனிவாசன் : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து பேசும் வகையில் நான் ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் விலை வாசிகள் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதோடு நாம் திட்டங்களுக்காக செலவிடப்படும் பணம் அதிகமாக லட்சிய அளவிற்கு மேல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது விலைவாசிகள் எல்லா நாட்டிலும் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

21st January 1964] [திரு. செ. சீனிவாசன்]

ருப்பதை கண்கூடாக நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். திட்டம் உச்சபட்ச அளவை மீறிப் போகிறது என்று பெருமிதப்படும் இந்த நேரத்தில் ஒரு சில தொகுதிகளில் இத்திட்டங்கள் எந்த முறையில் இருக்கின்றன என்பதை பார்க்கக்கூடிய அளவில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் வட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான சதுர மைல்களில் ரோடு வசதி என்றால் என்ன, எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்கக்கூடிய படுமோசமான நிலை இருக்கிறது. இப்போது ரெவின்யூ அமைச்சராக இருக்கும் கனம் ராமைய்யா அவர்கள் கண்கூடாக அதை நேரிலேயே பார்த்தும் இன்னும் அத்திட்டத்திற்காக பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கப் படாதது உண்மையிலேயே ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது. வருகிற பட்ஜெட்டிலாவது குறிப்பாக அங்குள்ள ரோடுகள் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி அதிகமாக முன்னேறாத, அதிகப்படி போக்குவரத்து வசதியில்லாத பகுதிகளுக்கு பணம் ஒதுக்குமாறு உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் என் தொகுதியான பரமக்குடி தொகுதியானது அநேகமாக அகில இந்தியப் புகழ் வாய்ந்தது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஏனெனில் 1953-ல் நடந்த வகுப்புக் கலவரம், ஓரளவிற்கு அதிகப்படுத்தப் பட்டது என்றாலும், அங்கு சரியான போக்குவரத்து வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அந்த ஜாதிக் கலவரம் பெரிதாகக் காட்டப்பட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். பெரும்பான்மையாக மின் தங்கிய வகுப்பினர் குடியிருக்கும் இந்தப் பிரதேசத்தில் போக்குவரத்து வசதியையாவது நம் திட்ட காலத்திற்குள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் இந்த வருடம் பருவநிலை சரியாக இருப்பதினால் சரியானபடி விளைச்சல் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அது சரியான கணக்காகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் ஆனியில் பெய்த மழைக்குப் பிறகு புரட்டாசியில்தான் மழை பெய்தது. மழையின் கணக்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமும் இருக்கிறது. அப்படி பின்னால் பெய்த மழையினால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் கிடையாதென்று சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் பல சங்கங்களில் இருந்து மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதை தயவுசெய்து ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் இந்த மாநிலத்தில் எலக்ட்ரிசிட்டி வசதி பெருமளவில் பெருகியிருப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அந்த அறிக்கையை வாசனேற்கும் இந்த நேரத்தில் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு மின்சார

[திரு. செ. சீனிவாசன்] [21st January 1964]

வசதி கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எந்தவிதமான ஆற்றுப் பாசன வசதியும் இல்லாது, வேறு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லாது கிணற்று விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கிறார்கள் கிழக்கு ராமநாதபுரம் விவசாயிகள். ஆகவே அவர்களுக்கு கிணற்று விவசாயத்திற்கு விரைவில் மேலும் நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல் எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற குறிக்கோளை அடைய ஏதுவாக பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து யாரும் பெருமிதம் கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. ஆனால் தொழில் வாய்ப்பு கிட்டிய சிலருக்கு தொழில் வாய்ப்புக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தபோதிலும் அது கைகடும் நிலையில் அது கிடைக்காமல் போவதைப் பார்க்கிறோம். சாதாரணமாக பஸ் ஸ்டாட்கள் கொடுக்கும்போது புதிதாக வருகிற நபர் என்ட்ரென்ட்ஸ்க்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரிலிருந்து ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நம்பி பல புது பஸ்களை பல முதலாளிகள் வாங்கி அவற்றை ஸ்டாட்டில் விடும்போது பெரிய “பளீட் ஓனர்ஸ்” பெரிய பஸ் முதலாளிகள் இங்கு வந்து ஸ்டே வாங்கி வைத்து காரை ஓட்ட விடாதபடி செய்து விடுகிறார்கள். இப்படியிருந்தால் சம வாய்ப்பு எப்படி ஏற்படும்? இதை எல்லாம் நன்கு அலசிப் பார்த்து தொழில் வாய்ப்பு கொடுக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது ஸ்காலர்ஷிப் முதலியவைகள் வழங்குவதற்காக 1,500 ரூபாய் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். இது மிகவும் குறைந்த அளவாக இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்த பட்சம் 3,000 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டும். அப்போது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களின் உரையில் முதல் முதலாக திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய ராஜினாமாவைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய ராஜினாமாவைப் பற்றியும், அவர் செய்த தியாகத்தைப் பற்றியும், வெகுவாக புகழ்ந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். பாராட்டுக்கு உரியவர் திரு. காமராஜ் என்றாலும், பாராட்டவேண்டிய இடம், முறை இவைகளைப் பற்றித்தான் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களாகிய நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைவல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால், காமராஜ் அவர்களுக்கு ஒரு பிரமோஷன் கிடைத்திருக்கிறது என்றுதான் நாங்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர், அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவரைப்பற்றி பாராட்டிப் பேசினால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் காமராஜ் அவர்களை பாராட்டி, வரிகை வரிசையாக காமராஜ்

21st January 1964] [திரு. ம. கமலநாதன்]

அவர்கள் பற்றி துதிப்பாடிக்கொண்டு, லாலி பாடிக்கொண்டிருந்தால் அதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? உண்மையிலேயே அறிஞர் அண்ணா அவர்களை நமது முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா என்று அழைக்கும்போதுதான் நாங்கள் அதை அதிகப் பெருமையாகக் கருதுகிறோம். அதல்லாமல் நாங்களே அறிஞர் அண்ணா என்று சொல்லிக்கொள்வதில், பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதில் பொருள் ஒன்றுமில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் திரு. காமராஜ் அவர்களைப் பாராட்டியிருக்கின்ற ஒரே காரணத்தினால், கடந்த நான்கு நாட்களாக, ஆளும் கட்சியினர் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசுவதாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினர் அதை எதிர்த்துப் பேசினாலும் சரி, காமராஜ், காமராஜ் ஒவ்வொருவருடைய காதிலும் கேட்கும்படியாகவும், எடுத்த பேப்பரில் எல்லாம் நான்கு நாட்களாக செய்திகள் வந்தவண்ணமாகவும் இருக்கின்றன. இதைப் பார்த்தால் வேண்டுமென்றே, காமராஜ் அவர்களுக்கு தனியாக பெரிய விளம்பரம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் கவர்னர் அவர்களது உரையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அண்மையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எல்லாம் ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் பதவியில் இருக்கும் நேரத்தில் அவர்களுடைய படத்தைத் திறக்கக்கூடாது என்று பஞ்சாயத்துக்களுக்கெல்லாம் சட்டம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் பதவியில் இருந்து கொண்டிருந்த கனம் காமராஜ் அவர்களுடைய சிலையை மட்டும் திறந்து வைக்கிறார்கள். இதற்கு எந்தவிதமான சட்டமும் தடை விதிக்கவில்லை. தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு மட்டும் எப்படி சட்டம் வளைந்து கொடுக்கிறது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

அண்மையில் செய்தித்துறை அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் தனது தலை தீபாவளியை மாமனார் வீட்டில் கொண்டாடப் போகும் நேரத்தில் இரண்டு நாட்கள் எங்கள் யூனியன் பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். சாதாரணமாக அமைச்சர் அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாண பிரேகிராம் எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் வந்ததே தவிர, யூனியன் தலைவர் என்ற முறையில் எனக்கு எந்தவிதமான செய்தியும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வருவதோ அல்லது எந்தெந்த நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் பங்கு கொள்கிறார், என்னென்ன கட்டிடங்களை எல்லாம் திறந்து வைக்கிறார்கள் என்கின்ற விவரங்களோ ஒன்றும் எனக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆணையாளர் அவர்களிடத்தில் கேட்டதற்கு அவரிடமும் அபிஷியல் பிரேகிராம் மட்டுமே தனக்குத் தெரியும் என்று தெரிவித்தார்கள். அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், 'அமைச்சர் அவர்கள் வருகிறார்களே, கட்டிடம் எல்லாம் முடியவில்லையே எப்படி வரவேற்பது?' என்று கேட்டார்கள். நான் அதற்கு 'எப்படியும் வரவேற்பு கொடுங்கள்' என்று சொன்னேனே தவிர கொடுக்கக்கூடாது, என்று சொல்லவில்லை. இருந்தும் அவர்கள் எல்லாம் தயாராக இல்லை. எப்படியாவது பிரேகிராமைத் தள்ளி வைக்கும்படி கலக்டர், சப்-கலக்டர் இவர்களுக்கு தந்தி மூலமாக தெரிவித்தார்கள். பின்னால் அது முடியாமற் போகவே

[திரு. ம. கமலநாதன்] [21st January 1964]

கலெக்டர் தாசில்தார் மூலமாக எல்லா பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கும் எனக்கும் சொல்லி அனுப்பினார்கள். பின்னால் எப்படியும் வரவேற்பு கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆகவே பெரிய அளவில் எதையும் செய்ய முடியாமல் சீக்கிரமாகவே எல்லா காரியங்களையும் கவனிக்க வேண்டியிருந்தது. முதல் வரவேற்பு நடந்த இடத்தில் நான் பேசினேன். “மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களே, உங்களை எப்போதும் நாங்கள் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும்கூட அங்கு வருகின்ற அமைச்சர்களுக்கு நல்லமுறையில் வரவேற்பு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் பெரிய அளவில் கொடுக்கவேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தும், நேரம் போதாததால் பெரிய அளவில் வரவேற்பு கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது” என்று தெரிவித்தேன். அதற்கு பதில் அளித்த அமைச்சர் அவர்கள் “உங்கள் வரவேற்பையோ அல்லது உங்களது மாலையையோ நம்பி நான் இங்கு வரவில்லை” என்று சொல்லுகிறார் என்றால் எப்படி அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் நல்லுறவு ஏற்படும் என்று தெரியவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டம் வந்தவுடன் இச்சட்டம் சர்வ கட்சி யினராலும் ஒருமுகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சட்டம் என்று இதன் முன்னுரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் கட்சி அபிப்பிராய பேதங்களை பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தளவில் கொண்டுவரவேகூடாது என்றிருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை நசுக்க வேண்டும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் எல்லாம் தங்கள் கட்சியை வளர்க்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது மிக மிக வருந்தத்தக்கதாகும். ஆதலின், அமைச்சர் வந்து திறந்து வைக்கின்ற கட்டிடங்களை எல்லாம் பார்த்தால், முடிவு பெறாத கட்டிடங்கள், லைபரரி பில் பெறாத கட்டிடங்கள், இவைகள் தான். ஆனால் உத்தங்கரை பஞ்சாயத்து யூனியனை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திறந்து வைக்கவேண்டும் என்று சொன்ன போது வேலை முடிவு பெறாத கட்டிடம் திறக்கக்கூடாது என்று சொல்லி மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணங்களில் வேலை முடிவு பெறாத கட்டிடங்களை எல்லாம் திறந்து வைக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம் என்று தெரியவில்லை. அறிஞர் அண்ணாவுக்கு ஒரு சட்டம். அமைச்சருக்கு ஒரு சட்டம். இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட அநியாயங்களை தயவுசெய்து செய்யவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இங்கு சட்டமன்றத்தில் சுமார் 150 பேர்களாவது இந்த உரையின் மீது பேசியிருப்போம். இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் பேசுகின்ற குறைகளைக் கேட்பதற்கு ஒரே ஒரு அமைச்சர் தான் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். மற்ற அமைச்சர்கள் யாரையும் காணவில்லை. இங்கு நாங்கள் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்காக வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் சொல்லுகின்ற குறைகளைக் கேட்டு அவற்றிற்கு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதை குறித்து வைத்துக்கொள்வதற்கோ அல்லது,

21st January 1964] [திரு. ம. கமலநாதன்]

இந்தக் குறைகளுக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்பதைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கோ எந்த அமைச்சரும் இங்கே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சுருக்கமுத்தாளர் ஒருவர்தான் எங்கள் பேச்சை முழுவதும் சரியாக கேட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ நாங்கள் ஏதாவது பேசினால் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் பேப்பரில் வருகின்ற 'கமலநாதன் ஆல்ஸோ ஸ்போக்' என்ற செய்தியைப் பார்த்துவிட்டு, இவர்கள் எதற்கு சட்டமன்றத்திற்கு போகிறார்கள் என்று எண்ணக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே எந்த அளவுக்கு அமைச்சர்கள் நல்லமுறையில் வழிகாட்ட முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் நடந்து காண்பிக்க வழிமுறைகள் செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ந. சௌந்திரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நம் நாடு ஒரு விவசாய நாடு. விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் நாட்டுமக்கள் நலமாக வாழமுடியும் என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. கிராமங்களில் குறிப்பாக குடிசைத் தொழில்களை நல்ல முறையில் கொண்டு வரவேண்டும். நம்முடைய அரசு பெரும்பகுதி விவசாயத்திற்காக செலவு செய்த போதிலும், அரசினால் கொடுக்கப்படுகின்ற உதவி நேரடியாக விவசாயிக்குப் போய் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆதலால், அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற கடன் மற்றுமுள்ள உதவித்தொகை இவைகள் எல்லாம் நேரடியாக மக்களுக்கு கிடைக்கும் வகையில் அரசு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கிராமங்களில் சிறு கைத்தொழில்கள் பெருகினால்தான் கிராமத்திலுள்ள பொருளாதாரம் விரிவு அடையுமென்பது நம்முடைய கருத்து. இவற்றிற்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதாக சொல்ல முடியாது. ஆகவே அரசு இதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் விவசாயத்திற்கு முக்கியமானது மின்சாரம். மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்தனவில், மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலம் முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது. இருந்த போதிலும்கூட நான்குநேரி தாலுகாவைப் பொறுத்த அளவில் மின்சார இணைப்புகள் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. காரணம் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் போதாது, மேலும் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்குவதாக இருந்தால்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க முடியும், இல்லாவிட்டால் முடியாது என்று மறுக்கிறார்கள்.

இதே நிலைமை இன்னும் 2 அல்லது 2½ மாதங்கள் வரையில் நீடிக்கும் என்று தெரிகிறது. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் தயவு

[திரு. ந. செளந்திரபாண்டியன்] [21st January 1964]

செய்து இதிலே கவனம் எடுத்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சிற்றூறு-பட்டணங்கால் திட்டத்தை உடனடியாக வேலை துவக்கி இராதாபுரம் கால்வாய்க்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வேலை துரிதமாக நடப்பது பற்றி எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக அமைச்சரவைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்ய என்னென்ன வழிமுறைகள் செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மணிமுத்தாறு திட்டத்தின் கீழ் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் குளங்களுக்கு கால்வாய்கள் நல்ல முறையில் இல்லை. அந்தக் கால்வாய்களை வெட்ட உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விஜயநாருயணம் குளத்துக்கு கீழேயுள்ள குளங்களுக்கு கால்வாய் வெட்ட 40,000 ரூபாய்க்கு ஒரு மதிப்பீடு அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. மாதங்கள் வருஷங்களாகியும் மதிப்பீடு அரசாங்கத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து மதிப்பீட்டை நன்கு கவனித்து உடனடியாக வேலையை எடுத்தால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்லதொரு நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் அடுத்து வரும் நிதி ஆண்டிலாவது இந்த வேலையை துரிதமாக நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வள்ளியூர் பெரியகுளம் என்று ஒரு குளம் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி அமைச்சர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அந்தக் குளத்தின் கரைகள் பழுது அடைந்து குளமும் தூர்ந்து போயிருக்கிறது. அதைச் செப்பனிடவேண்டிய பணி பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்தது. அதையும் நல்ல முறையில் செப்பனிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புலிமான் குளம் அணைக்கட்டு, கோவன் குளம் அணைக்கட்டு, கருமாண்டி அம்மன் அணைக்கட்டு என்று பல அணைக்கட்டுகள் இருந்தாலும் பழுதடைந்து உபயோகமற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி நான் இந்த மன்றத்திலேயே பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகளையும் நல்ல முறையில் பழுது பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் குடமாடியில் ஒரு அணை கட்டுவதாக இருக்கிறது. அந்த அணையையும் கட்ட தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பொய்கை அணை கட்டுவதாக இருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் தென் பகுதியிலிருக்கிற காவல் கிணறு,

21st January 1964] [திரு. ந. செளந்திரபாண்டியன்]

வடக்கன் குளம், கால்கரை தனக்கர் குளம், இராதாபுரம் இடங்களை இதில் உட்படுத்த வழிவகை செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுக வேலையைப் பொறுத்தவரையில் அது வினாவாக நடைபெறுவது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இளைப்புகள் கொடுக்க கடற்கரை பக்கமாகப் போடப்பட்டிருக்கும் ரோடை அகலப்படுத்திக் கொடுத்து வேண்டிய பாலங்களையெல்லாம் கட்டிக் கொடுத்தால், அதோடு ரோடுக்கும் தார் போட்டுக் கொடுத்தால் கன்னியாகுமரி-தூத்துக்குடி பாதையும், நாகர்கோவில்-தூத்துக்குடி பாதையும் பலன் அளிப்பதாக இருக்கும். அதை விரைவுபடுத்தி அடுத்து வரும் நிதி ஆண்டிலாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. எவ்வாறு நடைபெறவேண்டும், எப்படி நடைபெற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆர அமர யோசித்து நல்ல முறையில் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் என்ன முறையில் நடைபெறவேண்டும் என்று ஆலோசிக்க ஒரு உயர்தரக் கமிட்டி நியமித்தாவது பொது மக்கள், அறிவாளிகள், அதிகாரிகள் ஆகியவர்களின் கருத்தை அறிந்து நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைத்து நல்லதொரு பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த அரசு பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தபால்-தந்தி இலாகா மத்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்தாலும் கிராமாந்திரங்களில் தபால்-தந்தி வசதி குறைந்த அளவில் இருக்கிறது. நாடு முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும்போது கிராமாந்திரங்களில் இத்தகைய தபால்-தந்தி வசதி மிகவும் தேவையானது. முக்கியமாக 5,000 ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு தபால்-தந்தி வசதி, டெலிபோன் வசதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி நமது மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகளைப் பொறுத்த வரையில் விலைவாசிகள் உயர்ந்து போவது வாஸ்தவமாக இருந்தாலும், குறிப்பாக விவசாய மக்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்களுடைய அன்றாடச் செலவுகளைப் பார்க்கும் போது அது உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. அரிசி விலையை மாத்திரம் குறைத்தால் போதாது. எல்லாப் பண்டங்களின் விலையையும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. முருகையன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெறும் விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கு வழங்கக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. முருகையன்] [21st January 1964]

திரு. காமராஜரைப்பற்றியும் அவருடைய சாதனைகளைப் பற்றியும் கவர்னர்பிரான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டதை நாங்கள் முழுக்க முழுக்க ஒப்புக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இங்கு பேசிய கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள், 'அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினராக வீற்றிருக்கும்போது காமராஜரைப்பற்றி பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்' என்று அவருடைய பேச்சிலிருந்து சில வாசகங்களைப் படித்துக் காட்டினார்கள். அண்ணா அவர்கள், திரு. காமராஜர் இந்த மன்றத்திலே முதல் அமைச்சராக இருக்கிறார் என்று பாராட்டினார்களேயல்லாது, அவர் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கிறார் என்றே தலைவர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காகவோ பாராட்டவில்லை.

சோஷலிஸ பாணியை நிறைவேற்ற ஆவடியிலே ஆரம்பித்து புலனேஸ்வரில் கொண்டு விட்டிருக்கிறார்கள். ஆவடியில் ஆரம்பித்த சோஷலிஸத் திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று அதற்குள்ள விளக்கங்களைத் தராது. புலனேஸ்வர் சோஷலிஸத் தைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்தபடியாக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படுகிற பண விசயங்களை, கால தாமதங்களைப் பார்க்கும்போது, உணவு உற்பத்திக்காக ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு நிறைவேற்றியாகிவிட்டது. ஆனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பிறகு பூரண வெற்றி அடைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் உள்ளபடியே ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக வேண்டி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும், தொழில் பேட்டைகள் நிறுவ மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் தீட்டி ஏட்டளவில் வைத்துக்கொண்டு செல்லுகிறார்களே தவிர நிறைவேற்றுகிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று தான் என் போன்றவர்களுக்கு விளங்குகிறது.

கவர்னர்பிரான் அவர்கள் உரையில் பருவ நிலை விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சாதகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சன்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், புதுக்கோட்டை ஆலங்குடி போன்ற பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் பருவ நிலை எந்த விதத்திலும் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இல்லை என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கு புன்செய் நிலத்தில் பயிரிடுகிற விவசாயிகள் விவசாயம் ஆரம்பிப்பதற்கு பருவ மழை இல்லாத காரணத்தினால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு பிறகு கடந்த 1963-ம் ஆண்டு, நவம்பர், டிசம்பர் திங்களில் பெய்த மழை காரணமாக நன்செய் விவசாயிகளில் ஒரு சிலர் கொஞ்சம் வேளாண்மை இட்டிருப்பதும் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயிகளெல்லாம் அதிக வேதனைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குள் சர்க்கார் ஒரு தாக்கீது அனுப்பியிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். 1372, 1373-ம் பசலிகளுக்கு நிலத்திற்கு சர்சார்ஜ் வரியையும் நில வரியையும் வசூலித்து

21st January 1964] [திரு. பி. முருகையன்]

மார்ச்சுக்குள் அனுப்பவேண்டும் என்ற முறையில் நிபந்தனை அனுப்பியிருப்பதாகவும், சர்க்கார் கடன்களை இரண்டு தவணைகளையும் ஒரே தடவையாகக் கட்டவேண்டுமென்று நிபந்தனை விதித்து ஏழை மக்களிடம் டிமாண்ட் பிறப்பித்து வருவிக்க நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. வருவாய்த் துறை அமைச்சர் எங்கள் பகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் இதைப்பற்றி நல்ல முறையில் சிந்தனை செய்து புதுக்கோட்டை பகுதியில் வாழ்கிற பிற்பட்ட மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கவேண்டுமென்று வேண்டி, விரும்பி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் அக்கினியாறு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அங்கு வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. உள்ளபடியே நான் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தங்கள் மூலம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அக்கினியாற்றில் சமீபத்தில் கரமக்குடிக்கு அருகாமையில் ரிசர்வ் ஸ்கீம் என்ற ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதற்கான வேலைகளெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டத்தினால் ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்குத்தான் இதனால் நன்மை ஏற்படுகிறது. அக்கினியாறு அணைத் திட்டத்தினால் பாயக் கூடிய ஆயக்கட்டு பகுதி கூட பெரும்பாலும் 2, 3 ஏரிகளின் ஆயக் கட்டுகள் அதாவது கரம்பக்குடி குளம், குமரகுளம், தென்னதிரயன் குளம், திருமணஞ்சேரிக்குளம் போன்ற குளங்களின் ஆயக் கட்டுக்கள் அப்படியே அடிபடுகின்றன. ஆயக்கட்டுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகின்ற விஸ்தீரணத்தைவிட, பாசன வசதி விஸ்தீரணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதியோர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகையைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சில முதியோர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை என்ன காரணத்திற்காகவோ ஆறு மாதங்களாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது மீண்டும் அவைகளைப் பரிசீலனைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த முதியோர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவுத் திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் மதிய உணவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. சில ஆசிரியர்கள் கேர் பால் பவுடரை எடுத்துக்கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பால் பவுடர் விற்கப்படும் பொழுது கமிஷனர் அவர்களிடம் சொன்னால், அதை கவனிப்பதில்லை. 'நாங்கள் சென்று பார்த்தால் ஸ்டாக் ரிஜிஸ்டரில் சரியாகக் கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள், அதனால் நாங்கள் அவர்கள்

[திரு. பி. முருகையன்] [21st January 1964]

மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது' என்று சொல்லுகிறார். இதைப் பார்க்கிற பொழுது உள்ளபடியே எங்களுடைய மனம் வேதனைப்படுகிறது. சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிற, அதுவும் அமெரிக்க சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிற இந்தப் பால் பவுடரை ஆசிரியர்கள் தப்புத் தவறான முறையில் விற்றுவருவதை கமிஷனர் அவர்கள் நல்ல முறையில் கண்காணித்து, நல்ல நிலைமையை உருவாக்கவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. ராமநாதன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று, நன்றிதெரிவித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையிலே பத்து வரிகளிலே இந்த மாமன்றத்தில் முன்னாள் முதல் அமைச்சராகவும், இன்னாள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகவும், என்னாலும் மக்கள் தலைவராகவும் உள்ள கர்மவீரர் காமராஜ் அவர்களைப்பற்றி சிறப்பாகக் கூறியிருக்கிறார். திரு. காமராஜ் அவர்கள்பற்றி கூறியிருப்பது குறித்து, எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பலர் பலவிதமாகப் பேசினார்கள். ஒரு சிலர் வரவேற்றுப் பேசினார்கள், ஒரு சிலர் எதிர்த்துப் பேசினார்கள். அவர்களுக்குள்ளேயே கொள்கைக் குழப்பம் இருப்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நாம் தெரிந்துகொண்டுவிட்டோம். கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக நமது முதல் அமைச்சராக இருந்து, உலகம் வியக்கக்கூடிய அளவுக்கு, காமராஜ் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து, உலகம் வியக்கக்கூடிய அளவுக்கு தன்னுடைய பதவியைத் துறந்ததைவிட, பெரிய தியாகம் இந்த நாட்டிலே எது வேண்டும்? இருபதாவது நூற்றாண்டிலே நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, பாரத நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகம் போற்றி வியக்கக்கூடிய அளவுக்கு, உலகத்திலே எந்த நாட்டிலும் யாரும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு பதவியைத் துறந்திருக்கிறார் என்றால், இதைவிட பெரிய தியாகத்தை இந்த 20-வது நூற்றாண்டில் செய்தவர் யாராவது இந்த உலகத்தில் இருக்கிறார் என்று யாராவது கூறமுடியுமா என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரை சிறந்த முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. கடந்த பத்து ஆண்டுக் காலமாக காமராஜ் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் பற்றியும் கூறி இருக்கிறார். காலத்தை உணர்ந்து அவர்கள் ஆற்றிய உரை தெளிவாக இருக்கிற காரணத்தினால், காலத்தை உணர்ந்து செயல்படுகிற எங்களுக்கெல்லாம் அது காலக்கண்ணாடியாகத் தெரிகிறது. ஆனால், இன்று ஒரு அரசியல் கட்சியை வைத்துக்கொண்டு, சினிமாவிலே காட்டுகின்ற ஜால வித்தையைப் போல, திராவிட நாடு ஜால வித்தை காட்டியவர்களுக்கு கவர்னர் உரை ஜாலக்கண்ணாடியாகத் தெரியலாம். உண்மையில் காலத்தை உணர்ந்து செயல்படுகிற எங்களுக்கெல்லாம் அது காலக்கண்ணாடியாகத்தான் தெரிகிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

21st January 1964] [திரு. வி. ராமநாதன்]

திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் பேசும்பொழுது கவர்னர் பெருமான் உரை ஏழைகளுடைய கண்ணீரைப் போக்குவதாக இல்லை என்று கூறினார். ஏழைகளுடைய கண்ணீரைப் போக்குவதாக இல்லா விட்டாலும், கண்ணீர்த்துளிகளைப் போக்குகிற உரையாக இருக்கிறது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 291 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக, திட்டச் சாதனை 325 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே குறிப்பாக குடகநறு திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது நிண்ட நாட்களாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. சமீபத்தில் அதனுடைய பரிசீலனை முடிவடைந்திருக்கிறது. விரைவிலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஐம்பது ஆண்டு காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தப் பகுதி மக்களுடைய குறையைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் துரிதமாக முற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை விரைவிலே நிறைவேற்றும்படி பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குளித்தலையில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி இல்லாத குறை பெருங்குறையாக இருக்கிறது. அது தாலுக்கா தலைநகரமாக இருக்கிறது. எம்ஜேஸ்ஸி காலமாக இருப்பதால் அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரியைத் திறக்காமல் இருக்கிறார்கள். கூடிய விரைவில் 50 பெட்கள் உள்ள ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை குளித்தலையில் ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியிலே கிருஷ்ணபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. அந்த யூனியனுக்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதாக இருந்தது, எம்ஜேஸ்ஸி காரணமாக அது நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் சன்னம் சன்னமாகப் போதுமான கட்டிடங்களைக் கட்டுவோம் என்று கூறினார்கள். கூடிய விரைவிலே கிருஷ்ணபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்குமாறு அரசாங்கத்தை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கரூரில் ஒரு பாஸிடெக்னிக் தேவை. கரூர் தாலுக்கா தலைநகரம் அங்கு நான்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. கரூரில் பிரகாவுக்கு இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கரூரில் ஒரு தொழிற் பள்ளி அவசியம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடிய விரைவிலே இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றித் தருமாறு பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[21st January 1964

* திரு. இரா. நாராயணன் : பெருமைக்கு உகந்த தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் பேரில் நான்கு நாட்களாக நடந்து வரும் இந்த விவாதத்திலே எனக்கும் பேச வாய்ப்பு அளித்த உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் சர்க்காரை, எதற்காக ஏற்படுத்தினோம் என்பதை வெள்ளைக்கார ஆட்சி காலத்திலிருந்து இன்று வரையிலும் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். நம்முடைய சுதந்திர சர்க்காரிலே மக்களுக்காக நாம் சர்க்கார் நடத்தி வருகிறோம். இந்த நேரத்திலே நாம் ஒருவரை ஒருவர் புகழ்ந்து பேசுவதற்காக நாம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வந்திருக்கவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவரவர் தொகுதியிலுள்ள குறைபாடுகளை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து, அரசாங்கம் அது சம்பந்தமாக ஆக்க வேலைகளிலே ஈடுபடவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு தான் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நாம் வந்திருக்கிறோம். சமுதாய நலத் திட்டங்களை இந்த நாட்டில் நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறோம், ஏழை எளியவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி வந்திருக்கிறோம் என்று கவர்னர் உரையிலே ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த நாட்டிலே அதிக வரியைப் போட்டு, அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் படும் கஷ்டத்தை இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. குடிநீர் வசதி இல்லாமல், சுகாதார வசதி இல்லாமல், கட்டுவதற்கு சேலைகள் கூட இல்லாத நேரத்திலே, தொழிலாளிகளும், மற்ற விவசாயிகளும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே, நடக்காத பள்ளிக் கூடத்தைத் திறக்கவும், கட்டாமல் இருக்கக்கூடிய கட்டிடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டு விழா செய்வதற்கும் இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் அமைச்சர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, இது தகுதியா என்று உங்கள் மூலம் அமைச்சர்களைக் கேட்கிறேன். மக்கள் வேதனைப்படும் இந்த நேரத்தில் ஊரில் ஒரு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்குக் கூட வழிவகை செய்யவில்லை, என்னுடைய தொகுதியில் சின்னா நீர்த் தேக்கம் என்ற ஒரு நீர்த் தேக்கத்தை 5 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டினார்கள். எழுதாற்றியைப்பது ஏக்கருக்குப் பாயும் என்று சொல்கிறார்கள். இரு தூற்றியைப்பது ஏக்கர்களுக்குக் கூடப் பாயவில்லை. சர்க்காருடைய திட்டம் என்ன வாயிற்று என்று கேட்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு திட்டங்கள் போடத் தெரியுமா, அப்படி அவர்கள் திட்டங்கள் தீட்டிக் கொடுத்தால் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம் என்று ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் திட்டங்கள் தீட்டிக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். எங்களை ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கலந்து ஆலோசிக்க முன் வந்தால் எங்களுடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கட்சித் தலைவர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டித் தர தயாராய் இருப்பார்கள். இன்று சிறுசிறு குட்டைகளுக்குக் கூட வழி வாய்க்கால் இல்லாமல் இருக்கிறது. பெரம்பலூர், உடையார் பாளையம், ஜெயங்கொண்டம் ஆகிய தாலுக்காக்களில்

21st January 1964] [திரு. இரா. நாராயணன்]

அங்குள்ள ஏரிகள் வறண்டு போய் பாழடைந்து கிடக்கின்ற நேரத்திலே, நாங்கள் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நடத்துகிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அது என்னவாயிற்று? ஏழை எளியவர்களுக்கு அந்த நிலம் எல்லாம் வழங்கப்பட்டதா? உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலேயே, பணக்காரர்கள் எல்லாம் யார் யார் பெயரில் என்ன விதமாக மாற்றங்கள் செய்ய முடியுமோ அந்த விதத்திலே மாற்றங்கள் செய்துவிட்டார்கள். இந்த ஆட்சி பணக்காரர்களின் கையிலேயே இருக்கிறது. ஏழை எளியவர்கள் கையில் இல்லை. பணக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் ஆட்சி பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது உணவு உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்குமுடியும்? பணக்காரர்கள் எல்லோரும் கரும்பு பயிரிட்டு வருகிறார்கள். ஒருவருக்கு 10 ஏக்கரா நிலமிருந்தால் அதில் முழுவதிலும் கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். நெல் பயிரிடும் வழக்கம் போய்விட்டது. இதற்கு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். ஒருவருக்கு 10 ஏக்கரா நிலமிருந்தால், 5 ஏக்கரில்தான் கரும்பு பயிர் செய்யலாம். பாக்கி 5 ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் உணவுப் பஞ்சம் நாட்டிலே இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளியவர்கள் மீது வரிமேல் வரி விதித்திருப்பதால் விவசாயிகள் விவசாயத்தை பெருக்க முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று ஒரு யூனியனை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த யூனியன் மூலமாக கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கடன் தருகிறோம் என்று வாய் அளவில் சொல்லுகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்த லோன் என்று சொல்லி முதலிலே ரூ. 1,500 கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு ரூ. 250-க்கு மேற்படக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது எப்படி நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியும்? அவர்களுக்கு ஏன் ரூ. 1,500 கடன் கொடுக்கக் கூடாது. அவர்கள் நல்ல முறையில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுப்பார்கள். இப்பொழுது கூட அரிஜனங்களுக்கு மாடு வாங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அவர்கள் பயன் படுத்த முடியவில்லை என்பதற்காக அதை நீக்கிவிடவில்லையா? அரிஜனங்களுக்கு நிலத்தை அடமானம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் பயிரிட முடியாமல் எவ்வளவு அவஸ்தைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அரிஜனங்கள் அந்த நிலங்களிலேயே பிரவேசிக்க அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவில்லை. அரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கிறார்களே அந்த நிலங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு செலுத்தியும் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த முடியவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் தொண்டு ஆற்றவேண்டும். மக்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க முயல் வேண்டும். இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டிலே மழையில்லாத நேரத்திலே,

[திரு. இரா. நாராயணன்] [21st January 1964]

மைத்ரர் ராஜ்யத்திலே நல்ல மழை பெய்து காவேரி ஆற்றில் வெள்ளம் வந்து எவ்வளவோ வீடுகளும் மாடுகளும் சேதத்திற்கு உள்ளாகியது. அந்தச் சேதத்தை தடுக்க நம்முடைய கலைஞர்களும், அரசாங்கமும் எவ்வளவோ பணத்தை செலவழித்தது. துறைபூருக்கு மேற்கே மோகனூரில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டினால் உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களில் பாசன வசதி ஏற்படும். கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ரூ. 2,000, ரூ. 3,000 என்று கடன் கொடுத்தம்கூட, தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. விவசாயிகள் வருஷந்தோறும் 2 ஜோடி மாடுகள் ரூ. 1,000-க்குக் குறையாமல் வாங்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறார்கள். பெரிய நகரங்களில் ஒருவிதமாகவும், சிறு கிராமங்களில் ஒரு விதமாகவும் நம்முடைய ஆட்சியாளர்கள் ஆட்சி செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்த ஆற்று நீரை வாய்க்கால்கள் மூலமாகச் சிறிய ஏரிகளுக்குப் பாய்ச்சுவதற்குக் கொண்டுவந்தால் 20,000 ஏக்கருக்கு பாசனத்திற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரைக்கு நன்றிச் செலுத்தி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது கவர்னர் பெருமான் விவசாயத் தைப் பற்றியும், மின்சாரத்தைப் பற்றியும், அரிசித் கொள்முதலைப் பற்றியும் விரிவாக அவருடைய உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும். விலைவாசி குறைய வேண்டும் என்று சொன்னால் நெல்காரர்களுக்குக் கிரயம் கொடுக்காமல் இருந்து சாப்பிடுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் ரூபாய் ஒன்றுக்கு 3 படி, 4 படி என்று அரிசி கொடுத்தால் விலைவாசி குறையும் (சிரிப்பு). அப்படிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் தர்மபுரம் ஆதினமோ அல்லது திருவாடுதுறை ஆதினமோ இனாமாகக் கொள்முதல் செய்தால் ஒரு தொந்தரவுமிருக்காது. ஆனால் மில்காரர்களிடமிருந்தும், வியாபாரிகளிடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. போன ஆண்டு $\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தார்கள். இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 20 சதவிகிதம் என்றும், திருச்சி மாவட்டம், மற்ற மாவட்டங்களில் 15 சதவிகிதம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அறுவடைக் காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு விலை குறைவாகக் கிடைக்கிறதென்று ஒருபுறத்தில் சொல்லுகிறார்கள். மற்றொரு புறத்தில், வியாபாரிகளும் என்னைப்போன்ற மில்லர்களும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாகாணத்தில் எவ்வளவோ வியாபாரிகள் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருப்பதை அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டதானிருக்கிறது. இரும்புத் தொழில், செமென்ட் தொழில், எக்ஸ்போர்ட் இம்போர்ட் தொழில், இன்னும் திரு. கலியாண சுந்தரம் குறிப்பிட்டதுபோல பல தொழில்களில் எவ்வளவோ பேர் கொள்ளை

21st January 1964] [திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார்]

யடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோட்டா லைசென்சு வாங்கிக் கொடுத்து, ஒரு ரூபாய் சாமானை 10 ரூபாய்க்கு விற்குலும் அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. எல்லா விதமான வியாபாரங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால், எங்கள் ரைஸ் மில்களையும் எடுத்துக் கொள்வதில் ஒன்றும் வந்துவிடாது. நாங்கள் 8,000 பேர்கள் இருக்கிறோம். 3½ கோடி மக்கள் வாழும்போது, நாங்களும் வாழ முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்படியாவது மலிவாக அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அரிசி கொடுக்கும் எங்கள் ஜில்லாவில் திறப்பதில்லை. பெரிய நகரங்களில் 10 கடைகள் திறக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் 10 கடைகளைத் திறக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் கொள்முதல் செய்யும் ஒரு லட்சம் டன் எங்கே போகிறது? 10 குவிண்டாலுக்கு மேல் விலைக்குப் போட்டால் பிராசிக்ச்யூஷன் செய்யப்படுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே லெவி என்ற முறையை வைத்து, எங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தைத் தரவேண்டும், பாக்கியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு “கம்பல்சரி” என்று போட்டு, 25 குவிண்டாலாக அக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆந்திரத்திலிருந்து வருகிற நெல்லுக்கும் அரிசிக்கும் விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். 10 குவிண்டால், 25 குவிண்டால் என்று இல்லாமல், குறைந்தது 100 குவிண்டாலாகவாவது இருக்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் எங்களுக்கு இருக்கும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நாங்கள் முயற்சித்தோம். ஆகவே அதை 100 குவிண்டாலாக உயர்த்திக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அது எங்கள் வியாபாரத்தை பாதிக்காத முறையில் அமையும்.

பிரைவேட் லாண்டுகளை முனிசிபாலிடி வைத்துக்கொண்டு எந்த விதமர்ன வசதியும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். மின்சார வசதியேர் தண்ணீர் வசதியோ கிடையாது. ஒரு பக்கத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆனால், மற்றொரு பகுதியில் தண்ணீரே கிடையாது. இம்மாதிரிதான் மண்ணச்சநல்லூர் முதலிய இடங்களில்

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. நா. ராஜாங்கம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பேருமான் பேருரையின் மீது நடைபெறும் இந்த விவாதத்தில் எனக்கும் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் கூறிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு எந்தக் குறையை கவர்னர் உரையில் கூறினேனோ, அதே குறையை மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கையைத் தெளிவாக்குவதே கவர்னர் உரை ஆகும். அரசாங்கம் கடந்த ஆண்டில் என்ன செய்தது, நடப்பு ஆண்டில் என்ன செய்ய இருக்கிறது, அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன

[திரு. நா. ராஜாங்கம்] [21st January 1964]

என்பதைக் கொண்டதே கவர்னர் உரையாக இந்தச் சபைக்கு முன் வருகிறது. இதுவே சட்டசபை சம்பிரதாயம். இந்த உரையில் ஹரிஜனநலம், முன்னேற்றம் இதுபற்றி வெகுவாக சொல்லப்பட்ட வில்லை. மகாத்மா காந்தி சாகிற வரையில் எந்த ஒன்றை தன் உயிர்க் கொள்கையாக கொண்டிருந்தார்களோ, காங்கிரஸ் கட்சிக் கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும் அந்தக் கொள்கை பற்றி விரிவாக எதையும் இங்கே காணோம். இதையேதான் சென்ற ஆண்டிலும் நான் குறிப்பிட்டேன். ஒரு வேளை ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்தாகி விட்டது, இனிமேல் ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்ய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை என்ற நோக்கத்தில் ஒருகால் குறிப்பிடவில்லையோ என்னவோ.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

ஆகவே ஹரிஜனங்களைப்பற்றி ஏதும் குறிப்பாகச் சொல்லப் படாமல் இருப்பதைக் கண்டு இந்த ஆண்டும் வருந்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

உரையின் ஆரம்பத்திலே 10 வரிகளுக்குமேல் முன்னாள் முதலமைச்சருக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே ஒரு சிலர் அப்படிப் போற்றுவது சரியல்ல என்று விவாதித்தார்கள். நான் இதில் விவாதிக்க விரும்பவில்லை. இதுவரை நாம் நடத்தி இருக்கிற ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் முக்கியமாக மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்தான் அதிகப் பலனைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஏன் மூன்றாவது திட்டத்தில்தான் அதிக பலன் இருப்பதாக நினைக்கவேண்டும்? பெரிய தொகையை செலவழிக்கிறோம் என்பதனாலோ என்னவோ? பின்னால் நான்காவது திட்டத்தில் இதையிட பெரும் தொகை ஒதுக்க முடியுமோ முடியாதோ? திட்டத்தின் எந்தப் பகுதியும் மதிப்பீட்டுத் தொகையைவிட அதிகத் தொகையே செலவழித்து முடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எந்த ஒரு திட்டமும் மதிப்பீட்டின் அடக்கத்திலே செய்ய முடியவில்லை. மூன்றாவது திட்டம் பெரிய திட்டம் என்றால் சென்ற இரண்டு திட்டங்களில் செய்யாத, அல்லது செய்ததைவிட அதிகமாக எதைச் செய்து இருக்கிறோம் என்று புரியவில்லை. குறிப்பாகப் பார்த்தால் என்னுடைய பகுதியிலே இரண்டு திட்டங்களிலே செய்யப்படாத ஒன்று, மூன்றாவது திட்டத்திலே விசேஷமாகச் செய்யப்பட்டது என்று ஒன்றும் இல்லை. ஒரு அண்டுக்கு முன்பு இந்தச் சட்டசபையில் சொன்னேன். எங்கள் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் ஊரைப் பற்றியே சொன்னேன். காரடம்புலியூர் பிரக்கா, நெய்வேலி ஓரமர்க் இருக்கிறது. அந்த பிரக்காவில் சுமார் 46 கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடையாது. விருத்தாசலம் எம்.எல்.ஏ. பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். தன் ஊரைப் பற்றி சொல்லுகிறாரே என்று பார்க்கிறார். அந்த பிரக்காவிலே ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்றால் 40, 50, 60 அடி வரை வெட்டியாக வேண்டும். கிணறுக்குள்ளே பார்த்தால் போட்ட

21st January 1964] [திரு. நா. ராஜாங்கம்]

வாளியோ குடமோ ஒரு பூச்சி போல காணப்படும். அவ்வளவு ஆழத்தில் தண்ணீர் இருக்கும். அங்கு ஏதோ வாட்டர் ரிஸர்வாயர் போட்டுத் தண்ணீர் கொடுக்கலாம் என்று யோசிக்கிறார்கள் போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் அது நடைபெறுது. காடாம்புலியூரில் அமைத்த வாட்டர் டாங்கு தண்ணீர் இல்லாமல் அப்படியே கிடக்கிறது. கடிலம் நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரலாமா என்று யோசிக்கிறார்கள். எனக்குப்பட்ட கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நெய்வேலியில் தண்ணீர் ஏராளமாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அப்படி வெளிப்படுத்தப்படும் தண்ணீரை வடிகாலில் இருந்து வடக்கு முகமாக ஒரு மைலுக்குக் குழாய் மூலம் அல்லது வாய்க்கால் மூலம் தண்ணீரை விட்டால், மேற்கூறிய 46 கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும். நெய்வேலியில் இருந்து கழிந்து வரும் தண்ணீர் பரவலாற்றுக்குப் போய் வீணாகிறது. கருகுறிச்சி ஐயனார் கோயில் பக்கத்தில் ஒரு கலுங்கு கட்டி வீணாகப் போகும் தண்ணீரை திருப்பிவிட்டால் பல ஏக்கரா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்.

போக்குவரத்து சம்பந்தமாகச் சொல்லும்பொழுது எங்கள் பகுதியில் பெரியக்குப்பம் மேற்புறம் உப்பனாறு இருக்கிறது. அதைக் கடந்து செல்ல படகு இருந்தால்தான் முடியும். பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வரும் நமது சர்க்கார் போக்குவரத்து சௌகரியம் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு இந்த இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அது சர்க்கார் ரிகார்டுகளிலே பக்கிம்காம் கெனல் என்று இருக்கிறது. அதை அந்த பகுதி மக்கள் சாதாரணமாக உப்பனாறு என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு புறத்திலே கடலும் மறுபுறத்தில் ஆறுமாக இருக்கிறது. இடையிலே 20, 30 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளின் போக்குவரத்து சௌகரியத்துக்காக அந்த இடத்திலே ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருப்பதால் சொல்லுகிறேன், இந்த பணியை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டில் எடுத்து உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று . . .

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். ஏற்காடு, சேர்வராயன் மலை ஜாதி மக்களுக்குப் பிற்போக்கான மக்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த மலைப் பிரதேசத்திலே 64 கிராமங்களில் மக்கள் ரொம்ப வசதி குறைப்பாட்டில் இருக்கிறார்கள். அங்கு எங்குமே சாதாரணமாகத் தண்ணீர் கிடையாது. மானத்தைப் பார்த்துத்தான் வெள்ளாமை செய்யவேண்டும். மழை பெய்தால்தான் விவசாயம். நெல், அரிசிச்

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [21st January 1964]

சோறு சாப்பிட வேண்டும் என்றால் சேலத்திற்குச் சென்று வாங்கி வந்தால்தான் உண்டு. இல்லாவிட்டால் அரிசிச் சோறே கிடையாது. அந்த மானம்பார்த்த சீமையில் சாதாரணமாகக் கேழ்வரகு, சோளம், தினை முதலிய பயிர்கள்தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். அங்கு மின்சாரமே கிடையாது. போக்குவரத்து வசதியும் கிடையாது. மலைஜாதி மக்கள் இருபது வருஷங்களாக நிலங்களைப் பயிரிட்டுக் கொண்டு வந்திருந்தாலும், அந்த நிலங்களுக்குப் பட்டா இல்லாமலே இருக்கிறது. பாட்டன் தலைமுறையிலிருந்தே பட்டா இல்லாமல் இருக்கிறது. மலைப் பகுதிகளில் இருக்கும் அந்த விவசாய நிலங்களை இப்பொழுது யூனியனுக்குச் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்ற ஒரு அறிக்கை இருக்கிறது. இத்தனை வருஷங்களாகப் பயிரிட்டுக் கொண்டுவந்த அந்த மலை ஜாதி மக்களை நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் போக வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களை எங்கே கொண்டு போய்க் கொல்வது? அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு என்ன செய்வார்கள்? இது மிகவும் கவலை தரக் கூடிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அந்த நிலங்களை பஞ்சாயத்து யூனியனில் சேர்த்துக்கொண்டு என்ன செய்யப்போகிறார்கள்? ஏதோ மரம், செடி வைக்கலாம் என்றாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ன முறையில் நிர்வாகம் நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ரோடு போடவேண்டுமென்றால், அதற்கு 15,000 ரூபாய் செலவானால் 20,000 ரூபாய் செலவானதாகக் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். ஒரு கிணறு வெட்ட இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவானால், மூவாயிரம் ரூபாய் செலவானதாகக் கணக்கு எழுதிவிடுகிறார்கள். அதுபோல, இந்த நிலங்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் எடுத்துக் கொண்டாலும், வசதி உள்ளவர்களுக்குத்தான் உபயோகப்படுமே தவிர, ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒன்றுமே உபயோகம் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். ஆகவே, யார் யார் எந்த எந்த நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்து பயிரிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்களோ அவரவர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுத்துப் பயிரிட்டு வர வசதி செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதான் மலை ஜாதி மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருக்கும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் குளகூர் கிராமத்திலிருந்து கரடியூர் வரையில் இரண்டு மைல் தூரத்திற்கு ரோடு இல்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த இரண்டு மைலுக்கும் ரோடு போட்டுக் கொடுத்தால், அங்கிருந்து நாகலூர், ஏற்காடு முதலிய ஊர்களுக்குப் போக வசதியாக இருக்கும். ஏழு மைலுக்குப் பஸ் வசதி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு மைலுக்கும் ரோடு போட வேண்டுமென்று இரண்டு வருஷமாக நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த ரோடு யூனியன் போடுவதா, அரசாங்கம்

21st January 1964] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

போடுவதா என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. எது எப்படியிருந்தாலும், குளக்கூரிலிருந்து கரடியூர் வரையில் ஒரு ரோடு போட்டுக் கொடுக்குமாறு நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொட்டச்சேரியிலிருந்து பிளாகாடு வரையில் ஐந்து மைல் ரோடு போட வேண்டுமென்று நான் 1959-ம் வருஷத்திலிருந்து சட்டசபையில் பேசி வருகிறேன். அதுபற்றி இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. யூனியனைக் கேட்டால், 'பணம் இல்லை, சட்டசபையிலே ஒதுக்கச் சொல்லுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். சட்டசபையில் பேசினால், அதுபற்றியே கவனிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். நான் மீண்டும் கனம் சபாநாயகர் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொட்டச்சேரியிலிருந்து பிளாகாடு வரையில் ஒரு ரோடு அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஓமலூர் ஒரு பெரிய நகரம். ஐயாயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட ஒரு நகரம். அந்த ஊரில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் ஆண் டாக்டர் தான் இருக்கிறார். பெண் டாக்டர் இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஊருக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் வந்திருந்தார். அவர் யூனியன் ஆபீசைத் திறக்க வந்திருந்தபோது, அவரை இதுபற்றி நான் ஞாபகப்படுத்தினேன். பிரசவத்திற்கு இன்ஜெக்ஷன் போட வேண்டுமானாலும் ஆண் டாக்டரைக் கூப்பிட வேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கனம் சுகாதார அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்களுக்குக்கூட இரண்டு வருஷங்களாக எழுதி இருக்கிறேன். நோடியாகவும் சொன்னேன். அந்த அம்மையார்கூட அதுபற்றி இன்னும் கவனிக்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது ஞாபகம் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஓமலூர் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு பெண் டாக்டரைக் கட்டாயம் உடனடியாக நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

காட்டையாம்பட்டி, டேனிஸ் பேட்டையிலிருந்து ஓமலூர் வரவோ, தீவட்டிப்பட்டியிலிருந்து வரவோ பஸ் கிடைப்பதில்லை. உடனடியாக ஒரு பஸ் விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ராமமூர்த்திநகரம், வடகம்பட்டி, கணவாய்புத்தூர், லோக்கூர் வரையில் உள்ள ரோடுக்கு இன்னும் சல்லிபோடவில்லை. 1957-ம் வருஷத்திலிருந்து இன்னும் சல்லி போடப்படாமல் இருக்கிறது. உடனடியாகச் சல்லி போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பனைமரத்துப்பட்டிப் பகுதியில் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. சேலத்திலிருந்து பனைமரத்துப்பட்டி வழியாக ஒரு பஸ் போகிறது. கனம் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் வந்தபோது அது ஏற்பட்டது. ஐம்பதாயிரம் ஜனத்

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [21st January 1964]

தொகை உள்ள இடமாக இருப்பதால் இன்னொரு பஸ் விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஏ. பெருமாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி, உர விநியோகம் முதலியவை பற்றி உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு விதை விநியோகமோ, உர விநியோகமோ, கடன் வசதிகளோ, சரிவர நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால், என்னுடைய திருச்சுழி தொகுதியில் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் கடனுக்காக மனுச் செய்து ஒரு வருஷம் ஆகியும் இன்னும் சாங்ஷன் செய்யப்படவில்லை. மறு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுவதற்குக்கூட வழி இல்லாமல் அங்கிருக்கும் டிபார்ட்மெண்டில் காகிதக் கட்டாகத் தான் இருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் உண்டாகவில்லை என்று நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகப் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்தச் சலுகைகள் சர்க்காருடைய இலாக்காக்களின் மூலம் நேரடியாகக் கிடைத்து வந்தபோது வசதியாக இருந்தது. ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கொடுக்கப்படும் வசதிகள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் ஆந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் எப்போன்ற சில ஏழை விவசாயிகள் அங்கே நன்மை அடைய முடியவில்லை. எங்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பும் கிடைக்கவில்லை. ஸ்தலத்திலிருக்கும் சிப்பந்திகளை ஏதாவது ஒரு வகையில் கவனித்துக்கொண்டால்தான் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படும் பெட்டிஷன்கள் கவனிக்கப்படுகின்றன. எத்தனையோ தடவை பெட்டிஷன் அனுப்பியும், நேரடியாகச் சொல்லியும் அதைப்பற்றி அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. யூனியன் கமிஷனருக்கும், அங்கிருக்கும் யூனியன் தலைவருக்கும் நான் நேரடியாகச் சொல்லியும், அவர்கள், 'நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம்' என்று சொல்கிறார்களே தவிர அதைப் பற்றி எந்தவிதமான அக்கறையும் இதுவரையில் எடுக்கவில்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாக நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பள்ளி மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு அளிக்கும் திட்டம் நமது மாநிலத்தில் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரிசன மாணவர்களும், ஜாதி இந்துக்களுடைய மாணவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து படிக்கக் கூடிய தனியார் பள்ளியில் அரிசன மாணவர்களுக்கு மட்டும் மதிய உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் உணவு கிடைக்கிறது. ஆனால், ஜாதி இந்துக்களின்

21st January 1964] [திரு. ஏ. பெருமாள்]

குழந்தைகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. 'அவர்களுக்கும் சேர்த்து மதிய உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் உணவு கொடுத்தால் என்ன?' என்று கேட்கும்போது, 'மதிய உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் யூனியன் மூலமாக கிடைப்பதைத்தான் கொடுக்கமுடியும், வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகக் கிடைக்கிறதை கொடுக்க முடியாது' என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஐம்பது குழந்தைகளில் 30 அரிசனப் பிள்ளைகளுக்கு உணவு கொடுக்கும்போது மற்ற 20 ஜாதி இந்தக் குழந்தைகள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை எவ்வளவு ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை ஆராய்ந்து, எல்லா மாணவர்களுக்கும் மதிய உணவுத் திட்டம் பயன்படும் வண்ணம் அமுலாக் கப்பட வேண்டும். திட்டம் எல்லோருக்கும் பயன்படவேண்டும். அப்படி இல்லாத வகையில் ஒருவருக்குமே மதிய உணவு இல்லா விட்டாலும் பரவாயில்லை. ஒரு சிலருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ஒரு சிலருக்கு இல்லை என்று சொல்லும்போது, அது பெரிய பட்சபாதமாக இருக்கிறது. இதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசன வசதியைப் பொருத்தமட்டில் என்னுடைய திருச்சுள்ளி தொகுதியில் ஏறக்குறைய 500 ஏக்கராக்கள் இருக்கின்றன. அந்த 500 ஏக்கராக்களுக்கும் எந்தவிதமான பாசன வசதியும் கிடையாது. பாசன வசதி செய்வதாக இருந்தால் வைகை ஆற்றில் இருந்து செய்யலாம். இதைப்பற்றிப் பல வருஷங்களாகச் சொல்லி வருகிறேன். அதுபற்றி எந்தவிதமான பரிசீலனையும் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் கால்வாய்களை உடனடியாகச் செப்பணிடுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-00
noon.

திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச நான் முன் வந்திருக்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையைப் பற்றியும், அரசாங்கம் செய்யும்படியான காரியங்களைப் பற்றியும் பலர் பலவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்லி வந்தார்கள். அதுவும் முக்கியமாக நமக்கு எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் அரசாங்கம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் கூட நம்முடைய நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை. இத்திட்டங்களினால் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு பலனும் கிட்டவில்லை என்ற முறையில் பேசிக்கொண்டு போனார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் கல்வித்துறையில் ஆகட்டும், தொழில் துறையில் ஆகட்டும், விவசாயத்தில் ஆகட்டும்—மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் பலகோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்து நம்முடைய தேசத்தின் சமூகாய வளர்ச்சிக்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதை இல்லை என்று மறுப்பது எவ்வளவு பொருத்த மற்ற செயல் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய சில மெம்பர்கள் அரசாங்கம் இந்த

[திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்] [21st January 1964]

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் செய்த காரியங்களினால் நாட்டு மக்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் ஏற்படவில்லை, விவசாய மக்களுக்குச் சரியான பலன் கிட்டவில்லை என்றார்கள். அது கொஞ்சங்கூடச் சரியில்லாதது. அதுவும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்றால் பாரபட்சமாக நடத்துகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இடமேயில்லை. அப்படி அவர்கள் சொன்னாலும் அதை யாரும் நம்ப மாட்டார்கள். தங்கள் மூலமாக நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குற்றங்குறைகளே இல்லையென்று சொல்ல வரவில்லை. அதற்காக ஒன்றிரண்டு இருப்பதை மிகைப்படுத்துவது சரியில்லை. சிறிய தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள் ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் உண்மையில் பலவகையில் செயலாற்றி வருகிறது. விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காகப் பலவகையில் உதவி அளித்து வருகிற அரசாங்கம், சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக முதியவர்களுக்கும் உதவி செய்கிறார்கள். கல்வித்துறையில் பல நற்பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மாணவர்களுக்குக் கல்வி வசதி அளிக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்ல. மொழிப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பாக ஒரு பெரிய மாணவர்களின் கூட்டம் கோஷம் போட்டுக்கொண்டு இங்கே வந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். அதைப் பார்க்கிறபோது இவ்வளவு பணம் செலவிட்டும், ஸ்காலர்ஷிப் உதவியும் படிக்க வசதியும் அளித்திருக்கின்ற இந்த மாணவர்களுடைய நிலை இந்தவாறு போகிறதே என்று வருந்த வேண்டியதாகத்தான் இருந்தது. இப்படி மாணவர்களை நேரிடையாக அரசியலில் இழுத்துவிடக் கூடாது என்று உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறு தொழில்கள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் இன்னும் பரவலாக அவற்றை அமைக்க நாம் செயல்படவேண்டும்.

மில்லைப் பொருத்த வரையில் பத்து குண்டாதான் பில் போடலாம் என்று இருப்பதனால் தவறு ஏற்பட இடமிருக்கிறது. ஒரு லாரி லோட் ஏற்றுவதாக இருந்தால்கூட 60 குண்டா போட்டால் தான் சரியாக இருக்கும். ஆகவே 70, 75 குண்டா வரையிலாவது பில் போட மில்காரர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. கோமதிசங்கர தீக்ஷிதர் : கௌரவமிக்க சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நாம் அனைவரும் பெருமைப் படக்கூடியதாக நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்தை பத்து வருஷ காலமாக நேர்மையாக, மிகத் திறமையாக நமது மாபெரும் தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்கள் நடத்திச் சென்று நமக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழர்களாகிய நாம் அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறோம். அதைப் போற்றி அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்

21st January 1964] [திரு. க. கோமதிசங்கர தீக்ஷிதர்]

கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். பொருளாதார முன்னேற்றத் திற்காக பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நாட்டில் சமாதானம் நல்ல முறையில் நிலைத்திருக்கவேண்டும். நாட்டில் உள்ள தலைவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலும்கூட மக்களுடைய பொருளாதாரம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைய வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். அரசியல் அடிப்பிராயபேதம் இருக்கலாம். சாதிமதபேதம் இருக்கலாம். ஆனாலும் அவற்றை எல்லாம் மறந்து ஒத்துழைப்பதனால்தான் தேசப் பொருளாதாரம் முன்னேறக் கூடும். இத்துறையில் நாட்டிலுள்ள அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் ஒருமைப்பாட்டோடு பணியாற்றவேண்டிய கடமை இருக்கிறது என்று உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் சமாதானம் இருந்தால்தான் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர முடியும். சமாதானம் நிலவச் செய்ய எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் ஒத்துழைத்தாக வேண்டும். இந்த ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலேயே நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் வெற்றி அடங்கியிருக்கிறது. நம் முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலும், உத்தியோகஸ்தர்களிடத்திலும், எல்லா அரசியல் கட்சியினர்களிடையேயும் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நாட்டின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்றால் விவசாயத்துறையில் மிகுந்த அக்கறை காட்டவேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் மணிமுத்தாறு திட்டத் தைப்பற்றி—திருநெல்வேலி ஜில்லா, நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நமது மந்திரி திரு. ராமையா அவர்கள் நேரிடையாக அந்தப் பகுதிக்கு வந்து பராவையிட்டிருக்கிறார். அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக ஏழாயிரம் ஏக்கராவுக்கு மேல் இன்னும் பாசன வசதி அளிக்க வழி இருக்கிறது. அதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். மணிமுத்தாறு திட்டத்தைப் போல அங்கே வேறு ஒரு அணைத் திட்டத்தையும் ஏற்படுத்தித்தர வசதியிருக்கிறது. சேர்வையாறுத் திட்டம். அதையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

எங்களுடைய திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கடானா நதியிலும் ராம நதியிலும் இரு அணைகள் கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டம் போடப்பட்டு பல வருஷ காலமாக வேலை மேற்கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த அணைத் திட்ட வேலைகளைத் தொடங்குவதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த உத்தமர் காந்தியடிகளுடைய கொள்கை அடிப்படையில் வாழ்க்கை நடத்தி வரும் முதல் மந்திரி திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், தமிழ் நாட்டிலே மது விலக்கு எடுக்கப்படமாட்டாது என்று உறுதியாகத் தெரிவித்திருப்

[திரு. க. கோமதிசங்கர தீக்ஷிதர்] [21st January 1964]

பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். காந்திஜி தந்த இந்தத் திட்டத்தைத் தமிழ் நாட்டில் நாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மதுவிலக்குத் திட்டம் சரியானமுறையில் நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பில் உள்ள போலீஸ்காரர்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தில் முழு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும்; அந்த நம்பிக்கை உடையவர்களைத்தான் இந்தப் பொறுப்பிலே ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்ற கருத்தை நான் ஏற்கெனவே கமிட்டியில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அத்தகைய நம்பிக்கையுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளிடந்தான் மதுவிலக்கை அமல் நடத்தும் பொறுப்பைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மறுபடியும் கூற விரும்புகிறேன்.

முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான வயது வந்தவர்கள் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகுந்த மமிழ்ச்சுபுடன் நம்முடைய அரசாங்கத்தை வாழ்த்துகிறார்கள். நாம் தொழிற் கல்வி அளிக்கிறோம். பயிற்சி பெற்று வருகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் வேலை அளிக்க வேண்டிய கடமையை நிச்சயமாகச் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றும் நாம் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இல்லாத கல்வி அளிப்பதற்கு வசதி செய்திருக்கிறோம். அதன் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கடிக்கத் தகுந்த முறையில் நாம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காந்திஜி நமக்கு அளித்துள்ள குடிசைத் தொழிலான நூல் தூறில் லட்சக் கணக்கான ஏழைத் தாய்மார்கள் முன்னேறி வந்தார்கள். சர்க்காவைச் சுழற்றுவதிலே, நூல் தூற்பதிலே கிராம மக்களுக்கு ஆர்வமுடைய அதன் மூலம் கிராம மக்கள் நன்மை பெறும் வழிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தைப் பற்றிப் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். முன்பு குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமையின் காரணமாகப் பலர் தொத்து வியாதிகள் காரணமாக மடிந்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்று அந்த நிலைமையின் பல கிராமங்களுக்கு நமது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் 'ப்ரொடெக்டெட் வரட்டர் சப்ளை' அளித்து இருக்கிறோம். ஆயினும் இன்னும் தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கல்லூர என்ற தொத்தநோய் பாவுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற ஒரு இடம், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற ஷிக்கிரமசிங்கபுரமாகும். அந்த இடத்திற்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படாமலே இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

21st January 1964]

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதை வரவேற்று நான் வேண்டுகிற தேவைகளையும், காண்கிற குறைகளையும் கூற முற்படுகிறேன். இந்த உரை நிகழ்த்திய கனம் விஷ்ணுவரம் மேதி அவர்களுக்கு நமது நன்றி.

சென்ற ஆண்டு அவர்கள் ஆற்றிய உரையிலே பேசியபோது, மிக இன்றியமையாத ஒன்றை அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டாது வருந்தத் தக்கது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். அந்த விஷயத்தை இந்த ஆண்டிலாவது அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இந்த ஆண்டும் அது இடம் பெறவில்லை. பொற்கொல்லர் நிலையைப் பற்றித்தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஒட்டைக்கத்தன் பாட்டிற்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்பதைப் போல், தங்கக் கட்டுப்பாட்டு விதி திருத்தப்பட்ட பிறகு பொற்கொல்லருக்கு அதிகச் சிக்கலையும் சங்கடத்தையும் உண்டாக்கி இருக்கிறது. அந்த நிலைகளை யெல்லாம் நாடு நன்கு அறியும். பொற்கொல்லர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வேலையளித்துக் கொண்டு, பிற எவருடைய உதவியும் இன்றி அரசாங்கத்தின் துணையோ, அல்லது உதவிகளோ தேவையில்லாத நிலையிலே வாழ்கிற ஒரு அருமையான தொழிலாளர் வர்க்கம். அவர்களுக்குத் தற்போது இழைக்கப்படுகிற தீமையினாலே அவர்கள் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள முடிய வில்லை என்பதோடு மட்டுமல்ல; அந்தப் பொறுப்பும் அதை நிர்வகிக் வேண்டிய கடமையும் அரசாங்கத்திற்கு வந்து அந்த காரணமாக அரசாங்கத்தின் செலவு தொகையும் அதிகமாக ஆகிறது என்பதையும் நாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். பொற்கொல்லர்கள் எல்லாம் கல்லூரியிலே படித்துக் கணிதங்களை யெல்லாம் கற்றவர்கள் அல்ல; விஞ்ஞான துறையிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்களல்ல. இனி அவர்கள் தங்கனிடத்தில் வரக்கூடிய பழைய நகைகளை எவ்வளவு காரட்டுகள் ஆக இருக்கின்றன என்று எழுத வேண்டும்; பிறகு உருக்கிய பிறகு எத்தனை காரட்டுகளாக மாறின; புதிய நகை செய்த பிறகு எத்தனை காரட்டுகள் என்று எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அதே போன்று ஆரம்பத்திலே எவ்வளவு எடை இருந்தது; கடைசியில் எவ்வளவு எடை இருந்தது என்பதற்கும் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய நிலைமை ஏற்படுமானால் அவர்களுடைய தொழில் திறமை வீணாகி விடும்.

பல சிறந்த அற்புதமான பணிகளைச் செய்கிறவர்களுக்கு யெழுத்துத்தான் போடத் தெரியும். சிலருக்கு அதுவும் தெரியாது. இந்நிலையில் இத்தனை வகையான குழப்பமும், சிக்கலும் உள்ள கணக்கு வகைகளை அவர்கள் கையாள வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமும், தர்மமும் ஆக மாட்டாது. இயல்பாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு பகுதி மக்களை அந்த நெறியில் செல்ல விடாமல் தடுத்து அதன் மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கையில்

[திரு. சா. கணேசன்] [21st January 1964]

ஒரு நிர்பந்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதோடு அரசாங்கம் தன் பொறுப்பைத் தேவையில்லாத அளவிற்குப் பெருக்கிக் கொள்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு மேலே அவர்களுடைய புனருத்தாரண வாழ்விற்காக அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்று இல்லாத வழிகளை வகுக்கிறார்கள். அந்த நோக்கத்தை நான் குறை கூற இல்லை. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இருக்கிற வீட்டை இடித்துவிட்டு புது வீடு கட்டிக் கொடுக்க இப்போதுதான் மரம் வளர்க்கிறேன் என்ற சொல்வது? இதை நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அவர்களை அவர்கள் வழியில் செல்ல, அரசாங்கம் விட்டு விட வேண்டும். இந்த நிலையை நன்கு சிந்தித்து அவர்கள் எளிதாக, சுலபமாக வாழ்கிற வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டு இல்லாமல் செய்ய மாநில ஆட்சி மத்திய ஆட்சிக்கு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் முன்னர் முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திறமைபையும், தேசபக்தியையும், பணியையும் யாரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அதற்கு நன்றியும் பாராட்டுதலும் தெரிவிப்பதில் எவருக்கும் நான் பிற்பட்டவன் அல்ல. ஆனால் கவர்னர் உரையில் அது தேவையா என்பது சிந்திக்கப் படவேண்டிய தொன்று. என்னுடைய கருத்து இங்கு அது இடம் பெற்றிக்க வேண்டிய தில்லை என்பதே. அதோடு நிறுத்திக் கொண்டு மேலே செல்கிறேன். அரிசி கொள்முதல் பற்றிக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. 18 ரூபாய் அல்லது 18½ ரூபாய்க்குத்தான் ஒரு மூட்டை நெல் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்று கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தைக் குறைக்கிற ஒன்றாகும். விவசாயிகளைப் பார்த்து நீ விவசாயம் செய்யாதே என்று சொல்வது போலாகும். அல்லது உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டாம். மஞ்சளைப் போடு, அல்லது கரும்பைப் போடு அல்லது நஞ்சையாக இருந்தாலும் அதில் பருத்தியைப் போடு என்று விவசாயிகள் உணவு தான் உற்பத்தியை விட்டு வேறு வழிக்குச் செல்லும்படியாக தூண்டுகிற ஒரு முறையாகும். அதனால் நாட்டில் உணவுப் பண்டங்களில் பற்றாக்குறை நிச்சயம் ஏற்படும். இதை நிவர்த்திப் பதற்காக வேறு இடங்களிலிருந்து நெல்லை அல்லது அரிசியை அல்லது உணவு தான்யங்களைக் கொள்முதல் செய்கிறோம் என்று சொல்லி அதற்கான அதிகாரிகளையும் சிப்பந்திகளையும் நியமித்து இந்தமாதிரியான வீண், வேண்டாத, விரயச் செலவுகளும் நிர்பந்தங்களும், சிக்கல்களும் ஏற்படும். ஆகவே இப்போது விவசாய உற்பத்திக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்கிற வகையில் விவசாயப் பொருள்களுக்கு, உணவுப் பொருள்களுக்கு நல்ல தரமான நிலையில்—அதற்காக தலை தூக்கிய நெறியின் அல்ல—தரமான நெறியில் அவர்களுக்கு உற்சாகம் கெட்டுப் போகாத நிலையில் நிலையை நிர்ணயித்து கொள்முதல் செய்யவேண்டும். அதை விட இங்கு வேறு ஒரு அற்புதம் காணப்படுகிறது. “நஞ்சை ஜில்லாவில் 20 சத விகிதம் கொள்முதல் செய்யப் பெறும், பிற மாவட்டங்களில் எல்லாம் 15 சத விகிதம் கொள்முதல்

21st January 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

செய்யப் பெறும்” என்று சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது. இது எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பது எவருக்கும் புரியாத புதிர் என்று நான் சொன்னால் அதை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் 20 சத விகிதம் என்று சொல்வது ஏதோ ஒரு கணக்கை வைத்து போட்டிருக்கிறீர்கள். கொள்முதல் செய்யும்போது எப்படிக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும்? உத்தேச உற்பத்தி எவ்வளவு என்று பார்த்து கணக்கிடுவோம். அதற்குப் பிறகு அந்த மாவட்டத்திற்குத் தேவை எவ்வளவு என்று உத்தேசக் கணக்கு போட வேண்டும். உத்தேச விளைவு எவ்வளவு, உத்தேச தேவை எவ்வளவு என்று பார்த்து உத்தேச விளைவில் உத்தேசத் தேவையைக் கழித்து எஞ்சியதைக் கொண்டு இவ்வளவு சத விகிதம், என்று முடிவு கட்டி அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து எல்லா இடங்களுக்கும் விற்பது என்றால் அது பொருத்தமானதாக இருக்கும். தஞ்சையைப் பொறுத்தவரை 20 சத விகிதம் என்பது சரி என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படிப் பார்த்தால் மற்ற மாவட்டங்களில் 15 சத விகிதம் கொள்முதல் என்பது எந்த அடிப்படையில்? ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 15 சத விகிதம் கொள்முதல் செய்வது என்றால் ராமநாதபுரம் ஏற்கனவே ஒரு பற்றாக்குறைப் பிராந்தியமாகும். ப்ளாக் ப்ளாக்காக எடுத்துக் கொண்டாலும் அது தன்னிறைவு (அதாவது “செல்ப் சப்ளையன்ஸி?” உள்ளதல்ல அந்தப் பகுதிகள். அப்படியிருக்க அங்கிருந்து 15 சத விகிதம் கொள்முதல் செய்தால், அங்குள்ள தேவைக்கு இங்கிருந்து கொண்டு போவது என்றால் அது அநாவசியமான விரயத்தை உண்டாக்கும். இருக்கிற நெல்லை எடுத்து அதை லாரியில் அல்லது வண்டியில் போட்டு ஒரு இடத்தில் குவித்து விட்டு தேவை என்று பிறகு அதை மறுபடியும் இங்கு கொண்டு வருவது என்ற இரட்டிப்புச் செலவு எதற்கு? இதை நன்கு சிந்திக்க வேண்டும். ஆக இப்படி 15 சத விகிதம் என்று வரையறை செய்திருப்பது முறையும் அல்ல, சரியும் அல்ல, நன்மையும் அல்ல. ஆங்காங்கு எவ்வளவு தேவை என்று பார்க்க வேண்டும். எந்த ஜில்லாவில் உபரி இருக்குமோ அல்லது எந்த ப்ளாக்கில் உபரி இருக்குமோ அதை அங்கு கொள்முதல் செய்து முடிந்த வரை கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அந்த ஜில்லாவிலேயே அந்த ஜில்லாவிற்குள்ளேயே, அதைச் செலவழிக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அப்படி அங்கு உபரியாக இருந்தால் வெளி ஜில்லா விற்குப் போகும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படிச் செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு மொத்தக் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு தஞ்சை ஜில்லாவில் 20 சத விகிதம், மற்ற ஜில்லாக்களில் 15 சத விகிதம் என்று கணக்குப் போடுவது கணக்களவில் கூட கணித்த முறையிலே முறையானதும் அல்ல, சரியானதும் அல்ல. அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் தெளிவாகக் கூறுகிறது. எல்லா இடத்திற்கும் சமத்துவம் என்று சொல்வது பொருந்தாது. எங்கு குறைவாக இருக்கிறதோ முதலில் அதை நிறைவு செய்து விட்டு அது சமமான பிறகு எல்லாவற்றையும் சமத்துவமாகக்

[திரு. சா. கணேசன்] [21st January 1964]

கணிப்பதுதான் தரமுள்ள நெறியாகும். ஜில்லா என்று பொதுப் படையாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. மாநிலம் என்றும் பொதுப்படியாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஒவ்வொரு ஜில்லா விலும் சில சில தர்க்குகள் (ஆங்கிலத்தில் பாக்கட்ஸ் என்று சொல்வார்கள்) இருக்கின்றன. அவை பாக்வேர்ட் ஏரியாக்களாக கருதப்படுகின்றன. இராமநாதபுரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் திருப்பத்தூர், திருவாடானை, முதுகுளத்தூர், ராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகள் பின் தங்கிய தர்க்குகள் ஆகும். தஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் அறந்தாங்கிப் பகுதி அதுமாதிரியாகும். திருச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் புதுக்கோட்டை பகுதி பின்தங்கிய பகுதியாகும். ஆலங்குடி, திருமய்யம், குளத்தூர் போன்றவை பின் தங்கிய பகுதிகள். இப்படி பல் வேறு பகுதிகள் இருக்கின்றன. சிறந்த ஜில்லா என்று சொல்வதற்கு நடுவில் ஆற்று வசதி இல்லாமல், தண்ணீர் வசதி இல்லாமல், ரயில் வசதி இல்லாமல், தொழில் வசதி இல்லாமல், விவசாய வசதி இல்லாமல் அநேக பாக்கட்ஸ் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்தந்த பாக்கட்களுக்கு மட்டும் தனியாக, சிறப்பாக விவசாயத்திற்கு ஆக்கம் கொடுக்க, தொழில் துறையில் வாய்ப்புக்களை வசதிகளைப் பெருக்க, எல்லாம் செய்யவேண்டும். இவற்றை எல்லாம் பார்க்கிறபோது ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் மொத்தத்தில் இவ்வளவு என்று நிர்ணயிப்பது பொருத்தமாகாது, நியாயமாகாது, நலமாகாது, பலனும் தராது. இதை மனதில் கொண்டு காரியங்களை செய்யவேண்டும். விவசாயத்துறையை எடுத்துக் கொள்கிறபோது இம்மாதிரி சில பாக்கட்ஸில் தண்ணீர் பூமிக்குள் இருக்கிறது. பலமுறை இதுபற்றி இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அங்கெல்லாம் பாசன வசதி கிடையாது, ஆறுகள் கிடையாது, ஏரிகள் இருக்கின்றன, ஆனால் தண்ணீர் கிடையாது. அந்த இடங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் ஏனாவை அளிக்க வேண்டும். நான் குறிப்பிட்ட அந்தந்தந்த தாலுகாக்களுக்கு எல்லாம் அந்தமாதிரி அளிக்க வேண்டும். அங்கு பூமிக்கு அடியில் தண்ணீர் நிரம்ப இருக்கிறது. அந்தீரா மேலே கொணர்ந்து அதைப் பாசனமாக்கி அதன் மூலம் விளைவைப் பெருக்க வேண்டும். ஆற்று வளம் இல்லாத இடங்களில் ஊற்றுவளம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்த அப்பகுதிக்கு மின்சாரத்தைத் தாராளமாகவும், எளிதாகவும் கொடுத்தால் முறையாகும். இதை மனத்திலே நன்றாக கொள்ளவேண்டும். விவசாயத்திற்கு பயன்படுகின்ற இடங்களை எல்லாம் கைத்தொழில் பகுதியாக மாற்றுவது கொஞ்சமும் சரியல்ல. உதாரணமாக தஞ்சை போன்ற இடங்களில் விவசாயப் பகுதிகளை எல்லாம் கைத்தொழில் பகுதியாக மாற்றுவதன் மூலமாக நிச்சயமாக விவசாயம் பாழடையும். விவசாய உணர்வு குறையும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு கிடைப்பது, விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கைத்தொழில் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்குள் இருக்கின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் விவசாயத்தைப் பாதிக்கும், அதனால் விவசாயம் வளராது. ஆகவே விவசாயத்திற்கு

21st January 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

தகுதியான இடங்களில் விவசாயத்திற்கே பிரதானியம் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத்திற்குத் தகுதியற்ற கட்டாந்தரையான இடங்களில் தொழிற் துறைக்கு பிரதானியம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி செய்தால் தான் விவசாயமும், கைத்தொழிலும் சேம்மையாக இருக்க முடியும். எந்தெந்த இடங்களில் எவை எவை பொருத்தமோ அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியல்லாமல் காரைக்குடியில் உருளைக்கிழங்கையும், ஊட்டியிலே புளிய மரத்தையும் பயிர் செய்யவேண்டும் என்றால் எப்படி பொருத்தமாகும்? எல்லோரும் எந்த இடத்திலும் எல்லாவற்றையும் சாகுபடி செய்யலாம் என்றால் கடைசியில் எல்லாமே பாழாகி விடும் என்பதை நாம் மனத்திலே ஏற்று செயல் படுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டில் எண்ணிக்கையில் அதிகப்படியாக இருக்கின்றவர்கள் கைத்தறியாளர்கள். உணவுக்கு அடுத்தபடியாக நமக்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுவது உடை. இவ்விதம் விவசாயிகளுக்கு, அடுத்தபடியாக எண்ணிக்கையிலும், தேவை அடிப்படையிலும் அதிகப்படியாக இருக்கின்ற கைத்தறியாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய கேடும் நலனுக்காக என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், ஏதோ கவனிக்கிறோம் என்ற அளவில் சில பல சலுகைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோமே தவிர, புரணமாக அவர்களுடைய குறைகளை நாம் தீர்க்கவில்லை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. புள்ளிவிவரங்கள் நான் சொல்லுகிறதையே உறுதி செய்கின்றது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துகின்ற முறையில் அவர்களுக்கு ஆட்சியாளர்கள் சில பாதுகாப்புகளையும், சில சலுகைகளையும் கொடுக்கவேண்டியது தலையாய கடமை என்பதைச் சிறிது அழுத்தமாக ஆட்சியாளர்களிடம் விண்ணப்பித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறைந்த பட்சம், இவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கின்ற முறையில், பல ஆண்டுகளாக சொல்லப்பட்டு வருகின்றபடி, குறியிட்ட வேட்டிகளையும், சேலைகளையும் கைத்தறியாளர்களுக்கு என்றே ஒதுக்கி விட்டுக்கொடுத்து, மில்காரர்கள் இவற்றை தயாரிக்கக்கூடாது என்ற தடையைக் கொண்டு வர வேண்டும். இதைக் கொண்டுவந்தால், இப்போது இருந்து வருகின்ற குழப்பம், தவறுகள், பித்தலாட்டங்கள், ஊழல்கள் இவைகள் எல்லாம் மறையும். ஏதோ கைத்தறிக்காக ரிபேட் என்ற பெயரில் சில சலுகைகளைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட, அவைகள் எல்லாம் நேரடியாகக் கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்குச் சென்று சேருகிறதா என்றால் இல்லை என்பதை அவர்களோடு சேர்ந்து பழகுகின்ற பலர் அறிவார்கள். உண்மையில் இவர்களுக்காக கொடுக்கப்படுகின்ற ரிபேட் போன்றவைகள் அவர்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற கண்காணி, அல்லது தலைவர்கள் போன்றவர்களின் கைகளுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறதே தவிர, கைத்தறிக்காரன் என்றும் போல் வெறும் கந்தையாண்டியாகத் தான், கிட்டத்தட்ட கூரைக் குடிசையுடன், அரைப் பட்டினியாய் ஆழ்ந்த தரித்திர நிலையில்தான் காட்சியளிப்பதை நாம் அனைவரும்

[திரு. சா. கணேசன்] [21st January 1964]

பார்க்கின்றோம். இந்த நிலையைப் போக்கவேண்டும். அதற்கு ஆட்சியாளர்கள் சற்று தீவிரமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இங்கு போலீஸ் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. நமக்கு போலீஸின் மீது எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் தீமையும் இருக்கும், நன்மையும் இருக்கும். அவ்வளவும் தீமை என்றோ அல்லது நன்மை என்றோ நாம் ஒதுக்கிவிட முடியாது. தீமைகள் இருந்தால்—(எவ்வளவு தான் பாடுபட்டாலும் அறவே தீமைகளை போக்கிவிட முடியாது)—முடிந்த அளவுக்கு மாற்றுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அக்கறையையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்று ஆட்சியாளர்கள் பணிபுரிய வேண்டும். போலீஸினுடைய நிலையைப் பார்க்கும்போது இன்றையதினம் ஒரு வாரத்தில் “மரியாதை வாரம்” என்று கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதம் ஒரு வாரம் கொண்டாடப்படுவதால், மற்ற வாரங்களில் மரியாதையாக இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. மரியாதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டிய முறைகளை அந்த வாரத்தில் முக்கியமாக சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. முக்கியமாக நம்முடைய சபை உறுப்பினர் திரு. சங்கரன் போன்றவர்கள் போலீஸ்காரர்களினால் பலாத்காரமாக அவமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவமரியாதைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்படுமானால் நிச்சயமாக இதன் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க ஆட்சியாளர்கள் துணியவேண்டும், முயல் வேண்டும், முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் நமது இரு சபை உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது தவற அல்லவா என்பதைப் பற்றி நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. ஆனால் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்ற விவரம் பல மணி நேரங்களுக்குப் பின்னால் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டு மணி நேரம், மூன்று மணி நேரம் இப்படியாக தாமதமாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்று மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்களே குறிப்பிட்டீர்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை, அதை மரியாதையோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதைப் பத்து நிமிட நேரத்தில் தெரிவிக்க முடியாதா என்பதைத் தான் . . .

MR. SPEAKER : Again the hon. Member is questioning my ruling.

SRI SAW. GANESAN : No.

MR. SPEAKER : Certainly I have held as reasonable.

திரு. சா. கணேசன் : நான் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. இதைவிடச் சிக்கிரமாக தெரிவிக்க முடியாதா என்று தான் சொன்னேன்.

21st January 1964]

MR. SPEAKER : Then the hon. Member is arguing against it.

SRI SAW. GANESAN : No, Sir.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சிக்கிரமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றால் டெலிபோனில் தெரிவித்தால் போதும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா ? . . .

திரு. சா. கணேசன் : நான் டெலிபோனில் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

MR. SPEAKER : If a person is arrested, certain formalities have to be gone through. Afterwards, they will have to type the report. After all, can we take the time in between 1-45 p.m. and 3-40 p.m. as long delay? That is what I stated in my ruling. Any way, I have given my ruling and it cannot be said that it is unreasonable. Therefore, the hon. Member cannot ask, whether it could not be done in ten minutes, as that would directly amount to saying that the ruling of the Chair is not reasonable.

I think the hon. Member can now proceed further.

திரு. சா. கணேசன் : ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் இன்னும் செம்மையாகவும், திறமையாகவும், துரிதமாகவும் நடந்து கொள்வதற்கு ஆட்சியாளர்கள் போலீசாருக்கு ஆக்ரூயிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதியோர் பென்ஷன் விஷயமாகப் பல உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஏராளமான மனுக்கள் வருகின்றன. எல்லோருக்கும் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) தகுதியுள்ளவர்கள் என்று நிர்ணயிக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கூட கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றிச் சற்று கவனமாக கணித்துப் பார்த்து, குறித்த காலத்தில் விரைவாகக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதோடு அரசாங்க உத்தியோகத்தில் வேலை பார்த்தவர்கள், தாங்கள் சேவை செய்துவிட்டு இப்போது ஓய்வு பெற்று, பென்ஷனை ஏழு அல்லது எட்டு ரூபாய் பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்களையும் சாதாரண பிரஜைகள் என்ற முறையில் இவர்களுக்கு முதியோர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அளவில் சலுகையை கொடுக்கவேண்டும். அதில் எந்தவிதமான தவறும் இராது என நம்புகிறேன். இந்த எண்ணம் ஆட்சியாளர்களுக்கும் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் செயலில்தான் வரவில்லை. பொதுவாக சர்க்கார் சிப்பந்திகளில், ஓய்வு பெற்றவர்கள் ஏழுமட்டு ரூபாய் பென்ஷனை வாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, நாம் முதியோர்களுக்கு கொடுக்கின்ற 20 ரூபாயை அடிப்படையாக வைத்து பென்ஷன் வாங்குபவர்களுக்கும் இதே அளவு தொகை அளிக்கவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [21st January 1964]

அடுத்து, தற்போதைய நிலையில் புதிய கட்டிடங்களை எல்லாம் கட்டுவதற்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கட்டிடங்களுக்கு வேண்டிய பொருட்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவதிப்படுகிறோம். சிமிண்ட் முதலியன கிடையாது என்ற நிலை ஒரு பக்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம், ஏராளமான சிறந்த பலமுள்ள வீடுகள், வறுமையின் காரணமாக, இடிக்கப்பட்டு, பாழாக்கப்படுகின்றன. காரணம், வறுமையின் காரணமாக, வீட்டை இடித்து அதிலுள்ள இரும்பு சாமான்களையும் மரச் சாமான்களையும் விற்றுவருகிறார்கள். உதாரணமாக செட்டி நாட்டில் எத்தனையோ வீடுகூடுப்புகள் நடக்கின்றன. பெரிய பலமுள்ள வீட்டை வறுமையின் காரணமாக இடித்து, அதிலுள்ள நிலை, கதவு, தூண், கைகள், விட்டங்கள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்து மர விலைக்கு விற்கிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, இம்மாதிரிப்பட்ட கட்டிடங்களை அரசாங்கமே வாங்கலாம் என்பதுதான். இவற்றை அரசாங்கமே விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம். அவைகளை விலைக்கு வாங்கி அந்தந்தக் கட்டிடங்களுக்குத் தகுந்த மாதிரி ஏதாவது செய்யலாம். அல்லது அரசாங்க ரெக்கார்டு ஆஃபீஸ்களை அங்கு வைக்க அவைகள் எல்லாம் அற்புதமான கட்டிடங்கள். 'ஸேஃப் வாஸ்ட்' மாதிரி உள்ள கட்டிடங்கள் பல. இவற்றை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கொண்டு வர நான் விரும்புகிறேன்.

இனி, கெஜெட்டெட் ஆஃபீஸர்ஸ் வீஸ்டெல்லாம் இப்போது வருவதே இல்லை. அப்படி வருவதும், 1961-ம் ஆண்டு டிஸம்பர் மாதம் 31-ம் தேதியுள்ள வீஸ்ட் இருக்கிறதே நமது சட்ட சபைக்கு அது 1963-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வந்திருக்கிறது. அது கிட்டத் தட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வந்திருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வந்தால் என்ன ஆகிறது? இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் ரிட்டயர் ஆனவர் எங்கோ இருப்பதாக இருக்கிறது. அப்படிக்கில்லாமல் அவைகள் துரிதமாக வந்தால் பலன் அளிப்பதாக இருக்கும், பயனுள்ளதாக இருக்கும். அவசர காலம் என்று க்வார்ட்டர்லி விஸ்டையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டார்கள். இப்போது அப்படி ஒன்றும் பயங்கரமான நிலைமை இல்லை. ஆகையால் அவைகளையும் இனி புதுப்பிக்க வேண்டும். நம்மைப் போன்றவர்கள், சட்ட சபையில் இருக்கிறவர்கள், எந்த ஜில்லாவில் யார் இருக்கிறார்கள், எந்தப் பதவியில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்துப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே, இதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி, பயிற்சிப் பள்ளிகளைப் பற்றி கேள்விகளெல்லாம் கேட்கப்பட்டன. பயிற்சிப் பள்ளிகள், தொழில் கல்லூரிகள் இவைகளில் சேருவதில் இங்கெல்லாம் ஊழல்கள். விளக்கங்கள் வந்த போது எங்கள் பெயர்களுக்கெல்லாம் வந்தன. நான் அதைப் பற்றி இப்போது பேச முன்வரவில்லை. இவைகளில் லஞ்சம் இல்லாமல் சேர முடியவில்லை என்பது எங்கும் எல்லோரும் தெரிந்து

21st January 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

கொண்ட உண்மையாக இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் போக்க வேண்டும். அதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள வேண்டியது என்னுடைய கடமையாக ஆகிறது.

புதிதாக லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்க இன்று மத்திய சர்க்கார் மிகத் துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, அதைப் பின்பற்றி, மாநில சர்க்காரும் உடனே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். லஞ்சக் குற்றங்களுக்காக பிடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். தண்டனை கொடுப்பது எவ்வளவுத் தேவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவுதான் இந்தக் குற்றமும் குறையும் என்பதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். லஞ்சக் குற்றத்திற்காக ஒருவரைப் பிடித்தால், இது முதல் குற்றம், மன்னித்து விடுவோம் என்றே 5,000 ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கியவருக்கு 5 ரூபாய் அபராதம் என்றே விதித்தால், இருக்கவே இருக்கிறது லஞ்சம் வாங்கிய ரூபாய் என்று அதிலிருந்து கட்டிவிட்டு மேலும் மேலும் லஞ்சம் வாங்கி சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையானது ஏற்படும். லஞ்சக் குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனை, சிறைத் தண்டனை கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கவேண்டும். லஞ்சத்திற்காக, பத்திரிகையில் பார்க்கும்போது தெரிகிறது. கொடுக்கவர், வாங்கியவர் ஆகிய இருவர் மீதும் குற்றம் சுமத்தப்படும், தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று. தீமை என்பது ஒரு பக்கத்திலிருந்து மாத்திரம் வருவதில்லை. இரு சார்பிலிருந்தும் வரும்போதுதான் தீமை உருவெடுக்கிறது. ஒரு சார்பிலிருந்து தீமை உருவாவதில்லை. கொடுப்பவன், வாங்கியவன் ஆகிய இருவருக்கும் கடுமையான தண்டனை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி அகற்கான வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் பல்வேறு பகுதிகளில், குறிப்பாக ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களில்—இவைகள் எனக்கு நேராகத் தெரிந்தவை—விளைவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி பல்வேறு அலுவலகங்களிலிருந்து ஆட்சியாளருக்கு குறிப்புகள் வந்திருக்கும். இது சம்பந்தமாக அங்கெல்லாம் பல்வேறு கூட்டங்கள், மகாநாடுகள் எல்லாம் கூட்டி, கட்சி பேதம் ஏதுவும் இல்லாமல், அதைப் பற்றி தீர்மானங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு, பருவ மழை தவறியதால் ஏற்பட்ட விளைவினமைக்கு மேலும் தண்டனையாக இருக்கக்கூடிய முறையில் வரிகள் விதிக்காமல், வரி வசூல் செய்யும் முறைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அதோடு இது மாதிரி அவநிகர நிலை ஏற்படாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும் முறையில் விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் முறையை விரைவிலே அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்று—அடிக்கடி நான் சொல்லி வருவதுதான் கவர்ன்மென்ட் ப்ரேஸ் ப்ரிண்டிங். கவர்னர் பெருமான் உரை நன்றாக அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தெளிவாக இருக்கிறது, சுத்தமாக

[திரு. சா. கணேசன்] [21st January 1964]

இருக்கிறது. நன்றாக கவனித்து ஸ்பேஸ் அவுட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது, லெட் அவுட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் திருப்தி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்ன இருந்தாலும் இது முக்கியமானது—முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்கவில்லை. ஆனால் இது அடிக்கடி கையாண்டுகொண்டே புரட்டிப் புரட்டி ரெஃப்ர பண்ணும் உரை அல்ல. அதே நேரத்தில் இங்கே கொடுக்கப்படும் மசோதாக்கள், விதிகள் இதெல்லாம் அச்சிட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் பழைய காலத்தில் அச்சிட்ட நியூஸ்பேப்பர் மாதிரி மை பெல்லாம் கலைந்து, தவறுகளெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றன. இவற்றை செம்மையாக்கவேண்டும். சமீபத்திலே முனிசிபல் எலெக்ஷன் நாமினேஷன் ஃபார்ம் வந்தது—கவர்ன்மென்ட் ப்ரொஸ்ஸில் அச்சடித்தது. முதல் பக்கத்தில் விண்ணப்பதார எழுத வேண்டியதெல்லாம் இருக்கிறது. மறு பக்கத்தில் ஃபுட் நோட்டுக்கு அடியில் ரெஸிட் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நேரத்தில் இன்னொரு கொடுத்த இந்தத் தானே பெற்றுக்கொண்டேன் என்று அதிலே எழுதி நாமினேஷன் கொடுத்தவரிடம் அதை கிழித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அதைக் கிழித்தால் முன் பக்கத்தில் உள்ள ஃபாரமே போகிறது. கொஞ்சம் விட்டுக் கீழே அச்சிட்டிருக்க வேண்டும். முன் பக்கத்தில் உள்ளது வாங்கிக் கொள்ளுகிறவர் கைக்குப் போகிறது. ரெஸிட் மட்டும் இவருக்குச் சேரவேண்டும். கொஞ்சம் கீழே அச்சிட்டிருக்க வேண்டும்—அவ்வளவு தான். எந்தத் துறைக்கு உத்தியோகஸ்தரை நியமித்தாலும், அந்தத் துறையில் அனுபவம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். அச்சுத் துறைக்கு ஒருவரை நியமித்தால் அச்சுக் கலையில் அவருக்கு நிபுணத்துவம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். நியமிக்கப்படுபவர் சிறந்த நிர்வாகியாக இருக்கலாம். அவர் நிறைந்த அறிவோடு இருக்கலாம். உயர்ந்த ஒழுக்கம் உடையவராக இருக்கலாம். அது போகாது. அதுவும் வேண்டும். அதைத் தவிர தொழில் துறை அனுபவமும் இருக்க வேண்டும். அது இல்லாததால்தான் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் வருகின்றன என்று மீண்டும் ஆட்சியாளர்கள் கவனத்திற்கு கனம் சபாநாயகர் மூலமாகக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மது விலக்கு பர்மிட் பற்றியெல்லாம் காலியிலே வினாக்கள் விடைகள் வந்தன. இதிலே ஒரு முறையைக் கையாளலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. சுதேசி ஆசாமிகளுக்குப் பர்மிட் கொடுக்கும்போது சுதேசிச் சரக்குகளுக்கு பர்மிட்டும், பாதேசி ஆட்களுக்கு பர்மிட் கொடுக்கும்போது பாதேசிச் சரக்குகளுக்கு—அதாவது லிஸ்கி, பிராண்டி போன்றவைகளுக்கு—பர்மிட்டும் கொடுத்தால், அப்படி நாம் சட்டம் போட்டுவிட்டால், சுதேசி களுக்கு சுதேசிச் சரக்கு என்றே டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியும். பாதேசிகளுக்கு பாதேசிச் சரக்கு என்றே சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியும். இப்படிச் செய்வதால் இரண்டு மூன்று வகைகளில் லாபம் ஏற்படும். வெளி நாட்டு சரக்குகளுக்காக வெளி நாடுகளுக்குப் போகும் பணம் மிச்சம். நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் சரக்கும் உபயோகிக்கப்படும். அந்த மாதிரி செய்வது சிறப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

21st January 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

அடுத்து, சித்த, ஆயுர்வேத வைத்திய முறை பற்றி நாம் இன்னும் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. நாம் நடத்திய சித்த வைத்தியக் கல்லூரியைப் பார்த்து காப்பி அடித்து புது முதலிய பிராந்தியங்களில் நடத்துகிறார்கள், செம்மையாக நடத்துகிறார்கள் என்று பிற நாட்டு, பிற துறை வைத்திய நிபுணர்களெல்லாம் அதைப் பார்த்து பாராட்டுகிறபோது, அவைகளுக்கு மூலமாக இருந்த நாம் நடத்த முடியவில்லையென்றால் எனக்கே மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. நான் மிகவும் வருத்தமடைகிறேன். அருமையான வைத்திய முறை, இங்கே ஏன் செம்மையாக இல்லை யென்றால், நான் முதலிலே சொன்ன அதேதான் காரணம். யாருக்கு அதிலே நம்பிக்கை இல்லையோ அவரை கண்காணிக்க நியமித்தால், அவரை கண்காணித்துக்கொண்டிரு என்று சொன்னால், ஆட்டுக் கிடைக்குப் புலியைக் காவல் போட்ட மாதிரித் தான் ஆகும். அந்தமாதிரி நடக்கிற காரணத்தினால்தான் இப்படிப் போகிறது. பனகல் காலத்தில் ஏற்படுத்திய முறை அருமையான முறை. ஸின்டெடிக் முறை—அதாவது கலவை முறை அது. அருமையான கலவை. மேலை நாட்டு உடற்கூறு முறைகளை கணித்து ஆராய்ந்து, மாணவர்களுக்கு அதை போதித்து, மேலை நாட்டு முறைகளில் உள்ள வளங்களையும் வசதிகளையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மருந்து முறைக்கு மூலிகைகளைக் கொண்டு தயார் செய்த மருந்துகளை உபயோகப்படுத்தி, இரண்டையும் இணைத்து, அதனால் பெறுகிற பயன், இதனால் பெறுகிற பயன் இரண்டையும் சேர்த்து, சிக்கனத்தை உண்டாக்கி, அந்த நாட்டு மண்ணிலே பிறந்த மக்களுக்கு அந்த நாட்டு மண்ணிலே பிறந்த மூலிகைதான் பயன்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிற விஞ்ஞான முறையில் செய்யப்பட்டு வந்தது. இதையெல்லாம் உதாசீனம் பண்ணுவது—அரசாங்கம் பண்ணுகிறது என்று நான் சொல்ல வில்லை—அப்படி பண்ணும்படி விட்டு விடுவது நியாயம் அல்ல, என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு, உடற்கூறு முறையில் மேலை நாட்டு முறையை கையாண்டு, நம் மருத்துவ முறையையும் கையாண்டு வந்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சில நோய்களுக்கு சித்த, ஆயுர்வேத வைத்தியம் தான் இருக்கிறது, அலோபதியில் அவைகளுக்கு மருந்தே இல்லை என்று பச்சையாகச் சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக, நல்ல நிபுணத்துவம் அடைந்தவர்கள் “பாய்ஸனெஸ் பைட்” என்ற சொல்லே மேலை நாட்டு மருத்துவ முறையில் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக காரைக்குடி வந்து விஷ வைத்திய முறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டதெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பெரிய அளவில் நீண்ட நேரம் சொல்ல வேண்டும். இதை மனத்தில் வைத்துத்தான் நான் மன்றடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சித்த, ஆயுர்வேத முறையை இங்கே செம்மையாக செயல்படுத்தத் தொடங்கினால், சுகாதாரத் திற்காக செலவழிக்கிற பணம் பயன் உள்ளதாகவும், குறைவானதாகவும் ஆகும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். திருவிதாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட பிராந்தி

[திரு. சா. கணேசன்]

[21st January 1964]

யங்கள் நம்மோடு சில 'பாக்கெட்டுகள்' சேர்ந்திருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து வந்த சிப்பந்திகள், அரசாங்க சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி, ஆசிரியர்மார்களாக இருந்தாலும் சரி, இங்கே உள்ள சலுகைகளும், வசதிகளும், வாய்ப்புகளும், உத்தியோக உயர்வுக்கான நிலைகளும் இன்னும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற ஆவலாதி பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கவனித்துப் பார்த்து அவர்களுக்கும் நம்முடைய சிப்பந்திகளுக்குள்ள தகுதியும், திறமையும் இருக்குமானால், —அதற்காக வேறு ஏதோ தகுதியுடையவர்களை நியமித்திருந்தால் அவர்களுக்கும் அப்படியே செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை — அந்தத் தகுதிக்கு உட்பட்டு, அந்தத் தகுதிக்குக் குறைவானதாக இல்லை என்று காணப்பட்டால், அவர்களுக்கெல்லாம் பிரமோஷன் கிடைக்கவும், உதியும் கிடைக்கவும், பிற வாய்ப்புகள் கிடைக்கவும் வழிவகைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் சொந்தால் நான் பிற மாநிலத்திலிருந்து நம் மாநிலத்திற்கு வந்து சேர்ந்த மக்களுக்கும், அந்த மக்களுக்குப் பணி செய்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கும் திருப்தி ஏற்படும். அதன் பயனாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பெருமையும், புகழும் கிடைக்கும் என்பதையும் சொல்லி, நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே! மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தினருக்கு ஆற்றிய உரையின்மீது ஆளும் கட்சியினரைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் நன்றி அறிவிப்பு தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்துள்ளார். அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்திற்கு திருத்தப் பிரேரேபணைகளை எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தப் பிரேரேபணைகளை ஒட்டி, சில கருத்துக்களை வழங்க நான் முற்படுகிறேன். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் அந்த மன்றத்தில் ஆற்றியிருக்கிற உரையானது இன்றைய அரசினரால் தயாரிக்கப்பட்டு கவர்னர் அவர்கள் மூலம் இந்த மன்றத்திற்கு அறிவிக்கின்ற வகையிலேயே இந்த உரை அமைந்திருக்கிறது என்பதை கனம்

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

சபாநாயகர் அவர்கள் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் ஆற்றிய உரையில் வருகிற கருத்துக்களை ஒட்டி, அதிலே இருக்கிற குற்றங்கள், குறைபாடுகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டி அவைகளை நீக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதிலே இருக்கிற திறைபாடுகளையெல்லாம் மேலும் வளர்ப்பதற்கான வழிவகைகள் காணவேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் வகையில் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் அமைச்சர் அவையை நடத்திச் செல்லுகிறவர்களுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலிருக்கிற அத்துனைக் கருத்துக்களையும் அப்படியே மறுக்கிறோம், வெறுக்கிறோம் என்று கூறவில்லை. நாங்கள் அதிலே இருக்கிற குற்றங்குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற முறையிலும், அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கை

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கைகளை அரசினர் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் வகையிலும், நிறைபாடுகளை மேற்கொண்டு வெகுவாக நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறுகிற வகையிலும் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறோம். எதிர்க்கட்சியினரைப் பொறுத்த வரையிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், கூடுமானவரையில் கொள்கைக்கும், நிலைமைக்கும் ஏற்றபடி எந்தெந்த வகையிலே ஆளும் கட்சியினரோடும் அரசினரோடும் ஒத்துழைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஒத்துழைக்கிற முறையிலும், அவசியப்படுகின்ற அளவிலே, எதிர்க்கட்சி வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றபொழுது குறைபாடுகளையும், குற்றங்களையும் சுட்டிக்காட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்ற பொழுது அதை எதிர்க்கின்ற தன்மையிலும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் கருத்துக்களை வழங்குகிறோம். ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவது போல co-operation if possible, opposition if necessary என்று ஜனநாயகத்தில் புலப்படுகிற இலக்கணத்தின் - அடிப்படையை வைத்துத்தான் எதிர்க்கட்சியினர் கருத்துக்களை வழங்குகிறார்கள். கவர்னர் உரையிலே பொதுப்படையாக எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக இறுதிபாக கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற

“ இக்கால அளவில் இம்மாநிலம் எல்லாத் துறைகளிலும் எய்தியுள்ள அபிவிருத்தியை மதிப்பிடுகையில், இவ்வபிவிருத்திக் கெல்லாம் காரணம் இம்மாநில மக்களும், அதன் பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், நெருக்கடி காலங்களிலும் தங்கள் பொது வாழ்வில் அடக்கத்தையும் கண்ணியத்தையும் காட்டி வந்திருக்கின்றனர், மாநிலத்திற்குப் பொதுவாக நன்மை பயக்கும் பணிகளில் அவர்கள் எங்கும் கண்டிரா ஒற்றுமையுணர்ச்சியையும் உறுதியையும் காட்டி வந்துள்ளனர் என்கிற என்னு மகிழ்ச்சிக்குரிய கருத்தை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.” என்ற கருத்தினை எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற அத்துனை உறுப்பினர்களும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். இந்த உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்களை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அத்துனைப் போகளும் முழுக்க முழுக்க வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. அவர்களில் பலரும் குற்றம் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, நடவடிக்கைகளை அரசினர் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த மன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தில் எடுத்துவைக்கப்பட்ட கருத்துக்களில் ஒன்று முன்னாள் முதல் அமைச்சராக இருந்து, இப்பொழுது பதவியிலிருந்து விலகி, இந்த மன்றத்திலுடைய உறுப்பினராக இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. காமராஜ் அவர்களது பதவியிலிருந்து விலகியது பற்றியதாகும். காமராஜ் அவர்களுடைய விலகலைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்க வேண்டிய ஒரு சட்டத்திற்கு வந்ததே தேவையற்ற ஒன்று என்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1964]

பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்னாள் முதல் அமைச்சர் ஆற்றிய பணிகளையும், அவர்களுடைய பண்புகளையும் முழுக்க முழுக்க வெறுக்கின்ற நிலைமையிலே எதிர்க்கட்சியினர் இல்லை. பாராட்ட வேண்டிய பண்புகளை பாராட்டவேண்டிய இடங்களில், பாராட்ட வேண்டிய நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் பாராட்டித்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு, இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சென்ற மன்றத்தில் இருந்து பணியாற்றிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டிய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருப்பதே சிறந்ததொரு சான்றாக அமையக்கூடும். காமராஜ் அவர்கள் விலகல் அரசியல் நன்மைக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது கட்சியின் நன்மையைக் கருதி விலகல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக ஆகியிருக்கிற காரணத்தினால், இங்கே அதைப் பற்றிய கருத்துக்களை ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும் தெரிவிக்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். பதவிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்பவர்களைப் பாராட்டுகிற நிகழ்ச்சியும், பதவியிலிருந்து விலகுவவர்களைப் பாராட்டி வழியனுப்புதிற நிகழ்ச்சியும் சாதாரணமாக நடைமுறையிலே இருந்து வருகிற சீரிய பண்பாடுகள்தான். முதல் அமைச்சராக இருந்த காமராஜ் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபொழுது 'எழை எளியவர்களிடம் அவருக்கிருந்த இயல்பான பரிவுணர்ச்சி, அன்றாடப் பிரச்சினைகளுக்கு நடைமுறை சாத்தியமான முறையில் தீர்வுகாணும் திறன், நிர்வாகத்திற்கே பொதுவாக வழிகாட்டியாக அமைந்திருந்த அவரது நேர்மை நெறி இவை காரணமாக எல்லா மக்களுடைய அன்பையும், நன்மதிப்பையும் அவர் பெற்று விட்டார்' என்ற கருத்தை யாரும் இங்கே மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், அவருடைய விலகல் வருந்தத்தக்க ஒன்று? அல்லது பாராட்டி மகிழ்வதற்குரிய ஒன்று? என்றால் அந்த அடிப்படையை வைத்துப் பார்க்கிறபொழுது, அவருடைய விலகல் வருந்தத்தக்க ஒன்று என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் விலகி இருப்பது கட்சி நன்மைக்காகவா? அல்லது அரசியல் நன்மைக்காகவா? என்றால், கட்சி நன்மைக்காகத்தான் என்பது தெளிவாகப் புரியும். அவர் விலகி இருப்பதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்து, இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. 'மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்களின் பண்பாட்டை எதிர்க்கட்சியினர் பாராட்ட மறுக்கிறார்களே' என்றுகூட அங்கத்தினர்களில் சிலர் வருத்தப்பட்டார்கள். பாராட்ட வேண்டிய நேரத்தில், அதாவது எல்லோரும் சேர்ந்து பாராட்டுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்குமேயானாலும்கூட, பாராட்டுகின்ற வகையில் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் யாரும் பாராட்ட பின்வாங்கியவர்கள் அல்லர். எடுத்துக்காட்டாக, அண்மையிலே ஓரிரு திங்களுக்கு முன்னால் நீடாமங்கலம் ஊராட்சி மன்றத்தில் மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்களின் உருவப்படத்தை நான்

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திறந்துவைக்கவேண்டுமென்று ஊராட்சி மன்றத்தினர் என்னைப் பணித்தபொழுது, நான் பூரிப்போடு அந்தப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டு, திரு. காமராஜ் அவர்களின் உருவப்படத்தைத் திறந்து வைத்தேன். பாராட்டுவதற்குரிய பண்புகளை பாராட்ட வேண்டிய இடத்தில் பாராட்டி வருகிறோம். கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிடப் பட்டுள்ள பண்புகள் பாராட்டுவதற்குரியன அல்ல என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல வரவில்லை. இங்கே விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியினரும் விலகுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கூறினார்கள். இந்த ஐயப்பாடுகளுக்கெல்லாம் இடம் இல்லாத வகையிலே, இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கேட்டபோதே, அவர்கள் விலகும்போதே, திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்த மன்றத்தினரை மதித்து, விலகுவதற்கான காரணங்களையும் விளக்கங்களையும் எடுத்து வைத்திருப்பார்களேயானால், இது சட்டசபையில் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக வந்திருக்காது. அதற்கான விளக்கங்கள் என்ன, விலகுவதற்கான நிலைமை என்ன என்பதை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைப்பதற்கான வாய்ப்பு அப்போதே அவருக்கு இருந்தது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி எடுத்துச் சொல்லி யிருப்பார்களேயானால், இங்கே உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிந்துகொள்வதற்கும், அவர் விலகலைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் வழிவகை ஏற்பட்டிருக்க முடியும். விலகுவதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியினரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள், ஆளும் கட்சியினரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பலப்படுத்துவதற்காக மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் விலகல் செய்தார் என்று பத்திரிகையில் செய்திவரப் பார்த்தோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வளர்ச்சியைக் கண்டு, திருச்செங்கோடு, திருவண்ணாமலை தேர்தல்கள் போன்ற முடிவுகளைக் கண்டு காங்கிரஸ் கட்சியைப் பலப்படுத்தும் நோக்கத்தோடுதான் அவர் விலகினார் என்று எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் சொல்லியபோது அப்படி இல்லை என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஏன் விலகினார் என்பதற்கு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களிலே முக்கியமான ஒருவராகக் கருதப்படுபவரும், இந்திய அமைச்சரவையிலே இருந்து விலகியவரும், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் உறுப்பினருமான திரு. எஸ். கே. பாட்டில் அவர்கள் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்திலும், பாட்னாவில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்திலும், காரணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அப்படி எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தவும் கட்டுப்படுத்துகிற அளவுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியைக் கட்டிக்காத்து வளர்க்கவும், அவர் விலகல் செய்தார். அதன் காரணமாக தமிழ் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்தத் திட்டம் பொருத்தமாக இருக்கலாமே ஒழிய, அகில இந்திய ரீதியில் அந்தத் திட்டம் பொருத்தமானதாக இல்லை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1964]

யென்றும் அவர் சொன்னார். எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் இந்தக் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கூறவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவர்தான் இந்தக் காரணத்தைக் கூறியுள்ளார். இந்தக் காரணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்ன காரணங்களைப் பார்த்தாலும்கூட உண்மை நிலை விளங்கும். இந்த நாட்டைச் சேராமல் இதர நாட்டிலிருக்கிற அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்களும் மற்றவர்களும் இதுபற்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். இந்நாட்டு அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள், வெளிநாட்டில் இருக்கிறவர்கள், நடுநிலைமையிலிருந்து பார்க்கிறவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 14—10—1963-ல் லண்டனில் வெளியாகி இருக்கிற டைம்ஸ் ஆப் லண்டன் என்ற இதழில் ஒரு செய்தி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பாற்பட்டவர்கள் எப்படிச் சூதுமீறர்கள் என்ற காரணத்திற்காக இதை நான் இந்த மன்றத்தின் முன் எடுத்து வைக்கிறேன். அவர்கள் அந்தப் பத்திரிகையிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்களென்றால் திரு. காமராஜ் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும், தமிழக மாநிலத்திலே பரவி வருகிற நிலையில் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை 1967-ல் நடைபெற இருக்கிற தேர்தலிலே ஒடுக்குகிற அளவுக்கும், அதனுடைய சக்தியைக் குறைக்கிற அளவுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பலப்படுத்துகிற அளவுக்கும் பயன்படுத்தும் முறையிலும் விலகல் செய்தார் என்று சொல்லிவிட்டு, அகில இந்திய ரீதியில் அந்தப் பொறுப்பை காமராஜ் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொழுது எந்த அளவுக்கு அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து பணியாற்றப் போகிறார் என்பது சந்தேகத்திற்குரியது என்றும் அந்தப் பத்திரிகை சொல்லியிருக்கிறது. அரசியல் மையத் தன்மை பெற்ற ஹிந்தி பேசுகிற மாநிலங்கள் அடங்கிய வடநாட்டு அரசியல் சூழ்நிலையில் அவர் அமர்ந்து அவர் எண்ணிய எண்ணம் முழுக்க முழுக்க ஈடேறுமா? என்பது ஐயப்பாட்டுக்கு உரியது என்றும் அந்தப் பத்திரிகை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. 14—10—1963-ல் இலண்டன் டைம்ஸ்-ல் கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“Kamaraj's intention was to devote his first efforts to strengthen the party organisation in his own State, so that in the next election it could beat back the disturbing spread of the D.M.K. Party.”

Auspicious as are the circumstances of his move to the centre, he might yet stumble. Then his southern provenance may limit his rights. As for the foreseeable future, the centre of gravity of Indian politics will be in the Northern and Hindi-speaking States.”

இந்த அடிப்படையிலே விலகுவதற்கான காரணம் அரசாங்கத்தின் நன்மையைப் பொறுத்ததல்ல, கட்சியின் நன்மையைப் பொறுத்துள்ளது. மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்தான் என்றாலும் பாராட்டு விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினை

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பாக கொண்டுவரப்படக்கூடாது என்ற அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் சொல்கிறோமே தவிர, பாராட்டப்படுவது தவறு என்ற அடிப்படையில் அல்ல. இருந்தாலும் திரு. காமராஜ் அவர்கள் விலகியிருப்பதினால் ஒரு பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சியினரோ, எதிர்க் கட்சியினரோ உணரவில்லை. திரு. காமராஜ் இன்றும் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலும் அவர் நிர்வாகப் பணிகளிலே பலவற்றை மற்றைய அமைச்சர்களோடு பகிர்ந்துகொண்டு அந்தப் பணிகளை ஆற்றிக்கொண்டு வந்தார். மன்னார் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஆலோசனை கூறுகிற வகையிலும், மற்றபடி நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்கிற வகையிலும் அவர் என்ன பொறுப்போடு இருந்தாரோ, அந்தப் பொறுப்பு இப்பொழுதும் அற்றுப்போகவில்லை என்பதை நடைமுறை நிகழ்ச்சிகள் காட்டிக்கொண்டு வருகின்றன. அவர்களுடைய ஆலோசனையும், அறிவுரையும் தொடர்ந்து இருந்துவரும் என்ற நம்பிக்கையை இந்த உரையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் நின்று நிலவிவரும் என்பதை நாம் நன்றாக உணர்கிறோம். அவர் இப்பொழுது பதவியில் சட்டப்படி இல்லையே தவிர, வேறு பல வகைகளிலேயும் இப்பொழுதும் முதல் அமைச்சராக இருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்ற தன்மையை நாம் காண்கிறோம். கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றிய அன்றுகூட இங்கே கூட்டம் நடைபெற்றபோது நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே அப்பொழுது இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்ற நிலைமையில் அமைச்சர்களுக்குமட்டுந்தான் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அன்றைய தினம் யார் எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் உட்காரலாம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட குறிப்பிலே அமைச்சர்களுக்கு மட்டுந்தான் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, மற்ற உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் இடங்களில் உட்காரலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அமைச்சர்களுக்கு என்று இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அதிலே குறிப்பிட்டு மற்றவர்கள் எங்கு வேண்டுமானால் உட்காரலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. அக்கையை நிலைமையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் இடத்தில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் உட்கார்ந்து இருந்தார். உட்கார்கூடாது என்று நான் கூறவில்லை. அதிலே விருப்புவெறுப்பு இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த இடத்திலே உட்கார தகுதி அவர் படைத்திருக்கிறார் உரிமையில்லாமல் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கலித்தொட்டத்தில் வைத்துப்பார்த்தால் அதே இடத்தில் இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த வேறொரு உறுப்பினர் உட்கார்ந்திருந்தால் எப்படி அது பிரச்சினைக்குரியதாக ஆகியிருக்கும் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணருகிறோம். (சிரிப்பு) இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்து. நான் கூறு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1964]

வது எல்லாம் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இதனை ஆக்கி, மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்களுக்கு சங்கடத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய நிலையிலே வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஏற்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டதன் மூலம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாராட்டுவதற்கென்று போடப்படுகிற கூட்டங்களில் சர்வ கட்சியினரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், பாராட்டிக் கொண்டும் வருகிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த கவர்னர் உரையின்மீது இந்த மன்றத்தில் நடைபெற்ற விவாதங்களைப் பார்க்கிறபொழுது மற்றொரு முக்கியப் பிரச்சனையாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஹிந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட நிகழ்ச்சிகளை எடுத்து வைத்து வருகிறார்கள். அதற்கு அடிப்படையாக இந்த கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிற வாசகம் என்னவென்றால் “நமது அரசியல் சாசனத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இந்த உரிமையை, அச் சாசனத்திற்கே அவமதிப்புக் காண்பிக்க முயலும் எக்கிளர்ச்சிக்கும் அளிக்க முடியாது”. இந்த அடிப்படையை வைத்துத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தி வருகிற ஹிந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை உள்கிடக்கையாக வைத்துக்கொண்டு இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். “நமது அரசியல் சாசனத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இந்த உரிமையை அச் சாசனத்திற்கே அவமதிப்பு காண்பிக்க முயலும் எக்கிளர்ச்சிக்கும் அளிக்க முடியாது” என்ற கருத்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை நான் மறுக்கவில்லை. அரசியல் சட்டத்திற்கு அவமதிப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த யாருக்குமில்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்ட எதிர்ப்புப் போராட்டமும் மறியல் போராட்டமும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால் நடத்தப்படுகின்றன என்றால் ஹிந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்பதின் அறிகுறியாகத்தான் இந்தப் போராட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றனவே ஒழிய, அரசியல் சட்டத்திற்கு அவமதிப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லை. அரசியல் சட்டத்தின்படி அதற்காக உறுதி மொழி எடுத்துக்கொண்டுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் அத்தனைபேரும் இந்த மன்றத்தில் விற்பிறுக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தை மதிக்கக்கூடாது என்பதல்ல எங்களுடைய நோக்கம். அதற்கு அவமதிப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதும் நோக்கமல்ல. அவமதிப்பது என்பது வேறு, எதிர்ப்பது என்பது வேறு. அதை நாங்கள் மதிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மதிப்பவர்கள் எதிர்க்கக் கூடாது என்பதில்லை. மதிப்பவர்கள் எதிர்த்தால் அது அவமதிப்பது என்று ஆகாது. எதிர்ப்பது என்பது ஒன்று; அவமதிப்பது என்பது மற்றொன்று. இப்பொழுது முதல் அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் மதிக்கிறேன். அதே போல அவர்களும் என்னை மதிக்கிறார்கள்.

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆனாலும் ஏதோ கொள்கை பொறுத்தவரை, நடவடிக்கைகள் பொறுத்தவரை, மற்ற திட்டங்கள் பொறுத்தவரை அவர்களுடைய கருத்துக்களை நான் எதிர்க்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே மாதிரி என்னுடைய கருத்துக்களை அவர்கள் எதிர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் எதிர்ப்பதே அவமானப்படுத்துவதின் அறிகுறி ஆகாது. சட்டங்களையும் விதி முறைகளையும் அவமானப்படுத்தாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தைச் சட்டிக்காட்ட எதிர்ப்பேனா அது அவற்றை அவமானப்படுத்துவதின் அறிகுறியாக அமையாது.

சட்ட எரிப்பு செய்வதற்காக, அது சம்பந்தப்பட்ட கிளர்ச்சிகளைச் செய்வதற்காகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், மற்றும் நான்கு பேர்களும் சட்ட எரிப்புக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள் என்று வழக்கு மன்றத்திலே நிறுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டிய காவல் துறையினரும், குற்றப்பத்திரிகையில் அரசியல் சட்டத்தை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த குற்றத்தை இவர்கள் செய்தார்கள், ஆகவே இவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரவில்லை. காவல் துறையினர் இவர்கள் இந்தியை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் காரணமாக போராட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்; எரிப்பது குற்றம்; ஆகவே அந்த எரிக்கும் குற்றத்தை செய்து இருப்பதால் இவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்றுதான் வழக்குத் தொடுத்த காவல் துறையினர் நீதிமன்றத்திலே கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றப்பத்திரிகைக்கு பதில் கொடுக்கும்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாக்குமூலம் கொடுத்ததில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“எங்கள் மீது கூறப்படும் குற்றச் சாட்டுக்களை மெய்ப்பிக்க எதுக்காட்டப்பட்ட சான்று ஏடுகள், கூறப்பட்ட சாட்சியங்கள், ஆகிய எதிலேயும் நாங்கள் தேசிய அவமதிப்பு காட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டிருந்தோம் என்று குறிக்கப்படவில்லை.

தேசிய அவமதிப்புச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் யாருக்குத்தான் எதற்காகத்தான் ஏற்படப்போகிறது?

எங்களுடைய அறிக்கைகளினாலும் சரி, குற்றச்சாட்டிலே மெய்ப்பிக்க மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட எங்கள் பேச்சு துணுக்குகளிலாகிலும் சரி, ஒரு இடத்திலும் எங்கள் நோக்கம் தேசிய அவமதிப்பு ஏற்படுத்துவது என்று நாங்கள் கூறினது இல்லை.

அதற்கு மாறாக எல்லா கட்டங்களிலும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியது, பத்திரிகையில் வெளியிட்டது, பொதுக்கூட்டங்களில் பேசியது ஆகிய எல்லா கட்டங்களிலும் நாங்கள் தொடர்ந்து தாய்மையுடன் 17-வது பிரிவை கொடுத்துவதன் நோக்கம் இந்தியை எதிர்க்கிறோம் என்பதை அறிவுறுத்தவே என்பதனை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1964]

அதிலும் அந்த நடவடிக்கையின் மூலம் ஆளவந்தார்கள் உறக்கத்தை நீக்கிக் கொண்டு உண்மை நிலையை உணர்ந்து, தமது அபீத்யான போக்கை கைவிடச் செய்வதற்கே, 17-வது பிரிவை கொளுத்த முற்படுகிறோம் என்பதனை திட்டவட்டமாக தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்”.

இந்த வாக்கு மூலத்தை அறிஞர் அண்ணா வழக்கு மன்றத்திலே கொடுத்தார்கள். இதன் பேரில் வாதாடிய சர்க்கார் தரப்பு வழக்கறிஞரும் அரசியல் சட்டத்துக்கு இவர்கள் அவமதிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள், ஆகையால் அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்று வாதாடவில்லை. அரசியல் சட்டத்தை எரிப்பது குற்றம், அந்தக் குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள், அதற்காக அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலேதான் சர்க்கார் தரப்பிலே வழக்கு மன்றத்திலே கோரப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் “நாங்கள் மேற்கொண்ட செயல் ஆளவந்தார்களை விழிப்படையத் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துக்காகலே”, என்று கூறினார்கள். நீதி மன்றத்திலே நீதிபதி அவர்களும் கூறினார்கள்.

“நோக்கங்களைக் குறித்து நீதிமன்றம் எடை போடத் தேவையில்லை. குற்றத்தை மட்டுமே நீதிமன்றம் கருதிப் பார்க்க வேண்டும். சட்டத்தினால் நியாயப்படுத்தப்பட்டுள்ள செயலை திய நோக்கத்தோடு செய்தார் என்பதால் அதனை சட்ட விரோதமான செயல் என்று கருதிவிட முடியாது”.

இதைப் போன்ற நல்லெண்ணத்துடன் சட்டத்துக்குப் புறம்பான செயலில் ஈடுபடுகின்ற காரணத்தால்—அச்செயலைச் செய்தவரின் செயலை சட்டத்துக்கு ஒத்தது என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

“ஆகவே, சட்டம் என்பது, ‘குற்றம் சாட்டப்பட்ட மனிதன் என்ன செய்தான்’ என்பதைக் கொண்டுதான் தீர்ப்புக் கூறுமே தவிர, ‘அவன் எந்த நோக்கத்தோடு அதனைச் செய்தான்’ என்பதைப் பற்றிக் கருதாது”.

தி.மு. கழகம் துவங்கியிருக்கும் கிளர்ச்சியானது, ஒருநாள் மட்டும் நடைபெற்று முடிவதல்ல; இக் கிளர்ச்சியை மாநிலம் முழுவதிலும் 13-14-வது காலம் நீடித்துப் பாவலாக நடத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது”.

ஆகவே, இதிலிருந்தெல்லாம் தெளிவுபடுவது என்ன? எதிர்ப்பு உணர்ச்சி இருக்கிறது; எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை காட்டுவதுதான் போராட்டத்தின் நோக்கமே தவிர சட்டத்தை அவமானப் படுத்துவது அல்ல. எதிர்ப்பு உணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பே, சட்டத்தை எரிப்பது என்ற காரியம். அதில் அவமானப் படுத்துவது என்று ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெளிவு படுத்துவது என் கடமை அகிறது. ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற 19-ம் தேதி அன்று, காஞ்சியில் எரிப்புப் போராட்டம் நடந்தது. அங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எரிப்பை நடத்தும்போது—பத்திரிகைகளில் பார்த்த அளவில் சொல்லு

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிறேன்—காவல் துறை அதிகாரிகள் எரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஏடுகளைப் பிடுங்கி நெருப்பை அணைக்க முற்பட்டுக் கையால் அணைக்க முடியாமல், கீழே போட்டுத் தங்கள் பூட்ஸ் காலால் மிதித்து நெருப்பை அணைத்து பிறகு அந்தப் பிரதிகளை கையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்த செயல் குற்றத்திற்குள் வராது. பூட்ஸ் காலால் மிதித்தது குற்றம் செய்வதற்கல்ல, ஆனால் தீயை அணைக்க வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். செயல் எப்படி இருந்தாலும், நோக்கம் தீயை அணைப்பதுதான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவமானப் படுத்துவதைத் தவிர்க்க தீயை அணைக்க வேண்டி இருந்தது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: செயல் அவமானப் படுத்துவதாக இருந்தாலும், நோக்கம் தீயை அணைக்கும் நோக்கம்தான். போலீஸ் அதிகாரிகள் குற்றம் செய்தவர்களாகக் கருகப்பட மாட்டார்கள். அதே போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தும் போராட்டத்தில் எரிப்பு எதிர்ப்பு உணர்ச்சியைக் காட்டும் நோக்கம் உடையதுதான், அவமானப் படுத்தும் நோக்கமுடையது அல்ல என்பதனை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆட்சி மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கிளர்ச்சி செய்கிறது என்றால், அது இந்தியை அகில இந்திய மொழியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு தமிழ் கத்திலே எதிர்ப்பு உணர்ச்சி இருக்கிறது என்பதனை எடுத்துக் காட்டி, இந்திய அரசினர் நீதி வழங்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான். ஆட்சி மொழியைப் பொறுத்த வரை இன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி அகில இந்திய ஆட்சி மொழியாக இந்திதான் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியாகிய நாங்கள் மாறுபட்ட கருத்து கொண்டு இருக்கிறோம். அந்தந்த மாநிலமும் அவரவர்கள் தாய் மொழியில் அலுவல்களை நடத்த வேண்டும். தமிழன் தமிழிலும், தெலுங்கர் தெலுங்கிலும், மராட்டியர் மராட்டியிலும் இப்படி அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் தாய் மொழியின் மூலம் அலுவல்களை நடத்துவதே சிறந்தது. அகில இந்திய தொடர்புக்கும், அகில உலக தொடர்புக்கும், அகில உலக அறிவியல், பொதுவியல் தொடர்புகளுக்கும் ஆங்கிலமே இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் அதிக வளர்ச்சி பெற மூன்றாம் வகுப்பி லிருந்து கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அகில உலக மொழியாகிய ஆங்கிலமே அகில இந்திய மொழியாகவும் அமையுமேயானால் இந்த மொழி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளும், மாச்சரியங்களும், கருத்து வேறுபாடுகளும் குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் கூற்று இந்தி போதுமான பக்குவமும் தகுதியும் அடைந்துவிடவில்லை, அது ஆங்கிலம் உட்காரும் இடத்தில் உட்கார முடியாது என்பதே. இந்தியைக்காட்டிலும் மிகச் சிறந்த பல மொழிகள் இந்தியாவிலே உண்டு. ஆகவே அகில இந்திய மொழியாக இருக்க வேண்டிய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1964]

இடத்தை இந்தி மட்டுமே பெறக்கூடாது. அதைக்காட்டிலும் முதிர்ந்த, மிகச்சிறந்த இலக்கணமும், இலக்கியமும் கொண்ட மற்ற மொழிகளும் பெற வேண்டும். இந்த அக்ஷ இந்திய மொழி பற்றிய முடிவானது முன்பு இந்த மொழிப்பிரச்சனையில் மக்கள் அதிக கவலை செலுத்தாமல் இருந்த காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு முடிவாகும். ஆகவே அதை மறு பரிசீலனை செய்வதன் மூலம் ஒரு சுமுகமான தீர்வு காண வேண்டும். அந்த காரணத்தினாலேயே எடுக்கப்பட்ட முடிவு சரியானது அல்ல என்று எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை வற்புறுத்திக்காட்டவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இம் மாதிரியான போராட்டங்களிலே ஈடுபடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தாய் மொழி பெருமைக்குரியது; பாராட்டுதற்குரியது. அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் தாய்மொழியைக்குறித்துப் பெருமைப் படுகிறார்கள். நமக்கென்று ஒரு மொழி வேண்டாமா? என்று கேட்கிற நிலையில் அவரவர்க்கென்று ஒரு மொழி இருக்கிறது என்று காட்ட முடியும். இந்த இடத்தை இந்திதான் கைப்பற்றவேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. அதற்கான தகுதியும் அந்த இந்தி பெறவில்லை. ஆனால், வற்புறுத்த முடியுமா என்று கேட்டால், 1958-59-ஆம் ஆண்டில் வங்காள சட்ட மன்றத்தில் மொழிப் பிரசினையை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, நாட்டுக்கேற்ற வகையில் திருத்தியமைக்க வேண்மென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்து டாக்டர் பி.ஸி. ராய் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஒருமனதாக ஆளுங்கட்சியினரும் எதிர்க் கட்சியினரும் அத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

“Whereas this Assembly cannot agree with the recommendation made in this regard by the Official Language Commission, etc., and

Whereas this Assembly feels that for the unity and progress of India, the whole question of Official Language demands fresh examination”;

என்று அந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. மறு பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும் என்ற ஒரு சிபாரிசுத் தீர்மானத்தை வங்காள சட்ட மன்றம் அனுப்பியிருக்கிறது. அதே அடிப்படையில் தமிழக சட்ட மன்றமும் மறுபடியும் இந்தப் பிரச்சனையை அனுகவேண்டும் என்ற முறையில் தீர்மானம் அனுப்புவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தி ஆட்சி மொழி ஆவதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது, வெறுப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்திய அரசினருக்கு உணர்த்தும் முறையிலேதான் எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் துவக்கி நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். “பல மொழிகளை வைத்து ஆள முடியுமா? ஆகவே, இந்தி தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே மிகத் தீவிரமான தலைவர் என்ற கருதப்பட்ட டாக்டர் பி.சி. ராய் அவர்கள் அங்கு பேசும்போதுகூட சொல்லியிருக்கிறார்கள், “அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கும் அந்தப் பதினேழாவது பிரிவை நான் பல முறை படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். இந்தியா ஒரே மொழி கொண்ட ஒரு நாடு அல்ல. பல மொழிகள், பல

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதற்கேற்றபடிதான் மொழிப் பிரச்சினையை நாம் அணுகவேண்டும். ஒரு மொழிக்கு மட்டுமே அத்தகைய சலுகை தரக் கூடாது. எனவே, அந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டும்” என்று எடுத்துச் சொல்லும் போதுகூட அவர்கள் காரண காரிய விளக்கங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர் பேசுகையில் குறிப்பிட்டதாவது.

“ Sir, I have read and re-read the language of Part XVII of the Constitution and Chapters I and II, Chapter I being the language of the Union and Chapter II regional languages. Sir, I was wondering why, while discussing this, the constitutionalists considered the question of having an official language for the Union ”.

“ இந்திய யூனியனுக்கே ஒரு மொழிதான் வேண்டும் என்று ஏன் தான் அரசியலை வகுத்தவர்கள் கூறினார்களோ தெரியவில்லை. ஏன் அதைப்பற்றி விவாதித்தார்களோ தெரியவில்லை ” என்ற கருத்தை அவர் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் மேலும் பேசுகையில்,

“ Sir, it is a fact that constitutionalists who were discussing this problem were obsessed with the idea of country having one language but they forgot that India is a polyglot country, that there is a large volume of people who have developed their culture and tradition based upon the Aryan language. There is a very large number of people who base their development on the Dravidian language. The Mongolian language also got a fairly great and large influence over the language of some people of this country. Therefore in a country which is a polyglot country so far as language is concerned, the question of having one language only need not be such a difficult problem, and it is possible to have in a country like this more than one language which may be called the official languages ”.

என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். ஒரு மொழியேதான் இருந்து தீர வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. பல மொழிகளைக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை டாக்டர் ராய் அவர்கள் வங்காள சட்ட மன்றத்தில் கெனிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை ஸ்விட்ஸர்லாந்து, ரஷ்யா, இன்றும் வேறு பல நாடுகளில் உள்ள நிலைமையிலிருந்து அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். அவற்றை எல்லாம் நான் இங்கே எடுத்துக்கூற நேரம் இல்லாத காரணத்தால் குறிப்பிடாமல் விடுகிறேன்.

அவர்கள் மற்றொரு கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

“ As you know under Schedule VIII of the Constitution we have got 13 languages which are called the regional languages of the country. Hindi happens to be one of the regional languages and therefore that is all the more reason why there should be arrangement by which in all matters Hindi should have the predominance ” என்று அவரும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “ 13 இந்திய தேசிய மொழிகளில் இந்தி மொழியும் ஒன்றாக இருக்கும்போது, இந்தி மொழிக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பானேன்? ” என்று அவர் கேட்டிருக்கிறார்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[21st January 1964]

ஐக்கிய நாட்டு அவையில் ஐந்து மொழிகளில் தீர்வாகப் பொறுப்பை அவர்கள் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது போல், இந்தியாவில் இருக்கும் முக்கிய தேசிய மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இடம் பெறவேண்டும். இதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்பதைச் சாதாரணமாக இருக்கும் நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அதற்கான வழிவகைகளை நம்மால் காண முடியவில்லை என்று ஒப்புக்கு வைத்துக்கொண்டாலும், நமக்கெல்லாம் மேற்பட்ட வல்லுநர்கள் மற்றைய பல பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழிமுறை காண்பதுபோல இதற்கும் நிச்சயம் காண முடியும். எனவே, அதன் மூலமாக இந்திய துணைக்கண்டத்தில் இருக்கும் கிளர்ச்சிகளையும் வேறு பல நிலைமைகளையும் தவிர்க்கவும் சமூகமான சூழ்நிலை ஏற்படவும் வழிவகை ஏற்படக்கூடும். அந்த வகையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளியுறுத்தி வருகிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இந்திக்குழு ஆதரவு இருக்கிறது என்று இந்தியப் பேரரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அல்ல; எதிர்க்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்; எதிர்ப்புணர்ச்சி இருக்கிறது; இதிலே அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காக, திட்டமிட்டு முறைப்படுத்தப்பட்டு குறிப்பிட்டவர்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்ட காலத்தில், மற்றைய சட்டங்கள் அத்தனைக்கும் கட்டுப்பட்டு, இந்த ஒரு சட்டத்தின் ஒரு பிரிவை மட்டும், எதிர்ப்புணர்ச்சியினுடைய அறிகுறியாக எதிர்க்கிறோம் என்ற முறையில் கிளர்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தியைப் பற்றியும் வேறு பல நிலைமைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறபோது, 'இந்தி ஆட்சி மொழியாக வந்தால் தமிழ் எப்படிக்கெடும்?' என்று கேட்கிறார்கள். 'வடவேங்கடம்' தென்குமரி ஆயிடைப்பட்ட தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்' என்று ஒரு காலத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்தது. வடக்கே வேங்கடம், தெற்கே குமரி, கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கடல் ஆகியவற்றை எல்லையாகக் கொண்டிருந்த பரந்த நிலப்பரப்பில் கிட்டத்தட்ட 8 கோடி மக்களால் தமிழ் மொழி பேசப்பட்டு வந்தது. தமிழ் இன்று மூன்றரை கோடி மக்களிடத்திலே மட்டும் வழங்கக் கூடிய காரணம் என்ன? ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியோடு சேர்ந்து திரிந்து, திரிபு மொழியாக ஆகும். வரலாற்று அடிப்படையில் எட்டு கோடி மக்கள் பேச வேண்டிய அத்தகைய தமிழ், வட மொழி, திசை மொழிகள் இன்னும் வேறு பல மொழிகள் வந்ததன் காரணமாக, கன்னடம் தெலுங்கு, துளு, மலையாளம் எனப் பிரிந்து இன்று மூன்றரை கோடி மக்கள் மட்டுமே பேசும் நிலைமைக்குத் தமிழ் வந்துள்ளது. ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியோடு சேர்வதால் ஒரு மொழியின் உருவம் சீர்குலைந்து, வேறு மொழிகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்தில் மொழிகள் மட்டும் 723 இருக்கின்றன. கிளை மொழிகள் 554-க்குமேல் இருக்கக்கூடும். 'லாங்வேஜஸ்' என்ற வகையில் 179 இருக்கின்றன. இந்த நிலைமைக்கு மூலமொழிகள் உருக்குலைந்திருப்பதற்குக் காரணம்

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்ன? ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தினால் அது சீரழியும் என்பதை வல்லுநர்களும், பேரறிஞர்களும், தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்தியினால் தமிழ் கெடுமா? கெடாதா? என்பது குறித்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், தகுதி படைத்தவர்கள் அத்துணைப்பேரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியினால் தமிழ் கெடுமா, கெடாதா என்று பார்ப்போம். 'காசு' என்கிற தமிழ்ச்சொல் இந்த நாட்டில் 'நயா பைசா', 'நயே பைசா' என்றெல்லாம் வழங்குகிறது. 'காசு' என்ற சொல் இருந்த இடத்தில் இன்று 'நயா பைசா' இருக்கிறது. தமிழகத்தில் 'அரிசினர் மாளிகை' என்ற சொல் வழங்கவேண்டிய இடத்தில் 'ராஜ் பவன்' என்ற சொல் இருக்கிறது. 'கிராமத் தொண்டர் குழு' என்று இருக்க வேண்டிய இடத்தில், 'கிராம சேவக்', 'கிராம சகாயக்' என்ற சொற்கள் வந்திருக்கின்றன. இது இந்த ஆரம்ப கட்டத்திலே வந்து விழைந்து இருக்கிறது. மேற்கொண்டு 'லோக் சபா', 'ராஜ்ய சபா' என்ற சொற்கள் ஆங்கில எடுக்கிலேகூட இடம்பெற்று விட்டன. 'Nehru spoke in Parliament' என்று குறிப்பிட்டு வந்த தற்குப் பதிலாக, Nehru spoke in Lok Sabha, Nehru spoke in Rajya Sabha' என்று குறிப்பிடும் அளவுக்கு மாறி, ஆங்கிலப் பத்திரிகை கூட அந்தச் சொற்களைக் கையாளும் அளவுக்கு வந்திருக்கின்றன என்றால், இந்தி மொழியால் தமிழ், மொழி கெடுமா, கெடாதா என்பது ஆராய்ச்சியாளர் பார்க்கவேண்டிய ஒன்று ஆகும். ஏற்கனவே விழிப்பற்றிருந்த காரணத்தால் பல்வேறு திசைச் சொற்கள் தமிழில் ஆதிக்கம் கொண்டு, தமிழ் மொழியில் பல விழுக்காடுகள் ஏற்பட்டுப், பிற மொழிச் சொற்கள் சேர்ந்த கட்டம் மாறி, தமிழின் மீது படையெடுக்கும் கட்டம் முடிந்து, ஆக்கிரமித்த இடத்தைத் தமிழ் மீண்டும் பறித்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சியைப் பார்க்கிறோம். சீனர்கள் படையெடுத்துப் பிடித்துக்கொண்ட இடத்திலிருந்து இப்பொழுது சீனர்களை விரட்டும் முயற்சி நடைபெறுகிறது. அதுபோல, வடமொழியும் ஆங்கிலமும் தமிழ் மொழி மீது படையெடுத்த கட்டம் முடிந்துவிட்டது. சீனர்கள் படையெடுத்து பிடித்துக்கொண்ட இடத்திலிருந்து முன்னேறிச் செல்ல நாம் செயல்படவேண்டிய நிலைமை இருப்பதுபோல, ஆங்கிலமும் வடமொழியும் தமிழ்மீது படையெடுத்திருந்த நிலையிலிருந்து திரும்பி, தமிழை அந்த அந்த இடத்திலே மீண்டும் உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறபோது, அதிகாரத்தினுடைய துணை கொண்டு, இன்னொரு படையெடுப்பு ஏற்பட்டு தமிழை அழிக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படை நோக்கத்தில் தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியை நடத்தி வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மீண்டும் நான் வற்புறுத்துகிறேன் அவமானப்படுத்துவது நோக்கம் அல்ல. மதிக்கிறோம் சட்டத்தை. ஆனால், சில பிரிவுகளை எதிர்க்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் அந்தக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்று மனமும் நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[21st January 1964]

கவர்னர் உரையில், 'முன்னிலும் பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய நிலையில் நமது நிர்வாக இயந்திரம் இன்று இருக்கிறது. நமது சாதனைகள் அதிக நிதி வசதிகளைத் திரட்டுவதைப் பொறுத்தே இருக்கும்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த வகையிலே அமையும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையைக் கண்டு தான் நாம் அறிய முடியும். நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் போட்டிருக்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நிதி தேவைப்படுகிறது என்பதை உணருகிறோம். அப்படித் தேவைப்படும் நிதியை எப்படிப் பெறப் போகிறார்கள், அதற்கு என்ன என்ன வழிவகை காணப் போகிறார்கள் என்பதை நிதிநிலை அறிக்கை வரும்போதுதான் இந்த மன்றம் உணரும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், யோசனை கூற இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அளவில் நாம் இருக்கிறோம். வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு, வரிகளாக வருமா, மறைமுக வரிகளாக வருமா ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்காத அளவுக்கு வருமா, வரிகளின் மூலம் வருவாயைப் பெருக்காமல் லாபத்தின் மூலம் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகை என்ன என்ன இருக்க முடியும், மானியமாகப் பெறுவது என்ன என்ன வகையில் இருக்கும். இன்னும் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக எவ்வளவு பெற முடியும் என்பதை எல்லாம் கணக்கிட்டு அந்த வருமானத்தின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1-30
7.m.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு அடுத்த திங்களில் இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனை விரிவாக அப்போது பேச வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றாலும் ஓரளவுக்கு கொள்கை அளவில் மேலெழுந்தவாரியாக இப்போது பார்ப்பது அதை நன்றாக அறிந்துகொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். பொதுவாக அந்தத் திட்டத்தினால் நாம் எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டவில்லை. 1960-ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு பேசுகையில், இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேறி இருக்கும் நிலையில் இந்திய நாட்டின் நிலைமையைப் பற்றிக் கவனிக்கிறபோது "பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகியிருக்கிறார்கள்" ஏழைகள் இன்னும் இருந்த இடத்தில் தான் இருக்கிறார்கள்" என்ற கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். சென்ற ஆண்டு அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் இதே கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டதாகச் செய்தித்தாளில் படித்தேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பொருளாதார நிலைமை எப்படியாக இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்—பொருளாதார நிபுணர்—திரு. பா. நடராஜன் அவர்கள் ஒரு

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கட்டுரையில் அண்மையில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சமயத்தில் தங்கள் முன் எடுத்து வைப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“மூன்றாவது திட்டம் வெற்றிப் பாதையில் செல்வதாகயில்லை. சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் 2 சதமாயிருந்தால், மக்கள் தொகை இரண்டரை சதமாக வளருகையில் நாட்டின் பொருளாதாரம் பின்னேக்கியே செல்லும் என்பது கண்கூட” என்ற ஒரு கருத்தை டாக்டர் பா. நடராஜன் கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் திட்டம் வகுக்கையில் எந்த நிலைமை இருந்ததோ அந்த நிலைமையில் தான் வளர்ச்சியின் போக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய செலவினங்கள் அதிகமாகி, அளவுக்குத்தான் திட்டங்களின் போக்கு இருக்கிறது. திட்டங்களின் மூலமாக வரவினங்கள் அதிகப்பட்டு செலவினங்கள் குறைந்தால் வருவாய்துறை வளர்ச்சி அடையும். தனியார் துறையாக இருந்தாலும், பொதுத் துறையாக இருந்தாலும் செலவினங்கள் குறைந்து வரவினங்கள் அதிகப்பட்டால்தான் புதுத்திட்டங்களுக்கு முதலீடு செய்ய வாய்ப்பு அதிகரிக்கும். ஆனால் இப்பொழுது நம்முடைய செலவினங்கள்தான் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஆகையால்தான் கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் பல துறைகளிலும் மொத்த உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது, எத்தனையோ புதுச் தொழில்கள் தோன்றியுள்ளன. என்றாலும் வளர்ச்சி சீரடையவில்லை.

மேலும் திட்டங்கள் என்று சொல்கிறபோது நம்முடைய திட்டங்கள் எந்தவகையில் அமையவேண்டும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பொதுவாக ஒரு நாட்டில் உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் அந்த ஒரு நாட்டுக்கு எது வளத்தைக் கொடுக்கிறதோ அது வளர்ச்சி அடைய திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டால் நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்க வழியேற்படும். ஒரு நாட்டுக்கு இன்றியமையாதது நில வளமும், மக்கள் வளமும்தான். மற்ற வளங்களைவிட ஒரு நாட்டின் நில வளத்தை பெருக்க வேண்டுமென்றால் அது விவசாய மக்களின் ஒத்துழைப்பின் மூலமேதான் வளர்ச்சியைக் காணமுடியும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆனால் இன்றையதினம் நம் நாட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது. அதை எடுத்து டாக்டர் பா. நடராஜன் அவர்கள் தம் கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று அத்துறைப் பற்றிச் சுருங்கச் சொல்வதானால், இன்று விவசாயத்தில் எவரும் முதல் போடுவதேயில்லை. நிலச்சீர்த்திருத்தத்திற்குப் பிறகு கிடைத்தது போதும் என்று மண்ணைச் சுரண்டி உண்ணும் மனப்பான்மை நிலச் சுவாந்தார்களிடம் வந்து விட்டது. பயிரிடும் உழவர்களுக்கோ நீண்ட கால முதல் போடும் வசதியில்லை. பழக்கமும் இன்னும் ஏற்படவில்லை.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[21st January 1964]

ஆகவே என்று விவசாய விளைபொருள்களுக்கு தக்கவிலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறதோ, என்று பயிர்சேதம் கன்றுகாலிகள் சேதம் இவைகளை ஈடுசெய்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள் வருகின்றனவோ, என்று பூச்சு நோய்கள் விழும்போது அரசாங்கமே முன்னின்று தொத்துநோய் வருங்கால் தடுப்பது பொதுப்பணி என்று கொள்வது போல், அரசாங்கச் செலவிலேயே உடனடியாக மருந்து தெளித்து பயிர்களைக் காப்பாற்றும் முறை பிறக்கின்றதோ, என்று துறை, எரு, தேர்ந்த விதை முதலியன காலாகாலத்தில் உழவர் களுக்கு வழங்கும் ஏற்பாடு உறுதியாகின்றதோ அன்றுதான் விவசாயம் வளர்ச்சி அடையும் பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சியும் திருத்தமும் பெறும்” என்று நிலையை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படைக் குற்றச்சாட்டைக் கவனித்து குறைகளை நீக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்க நிர்வாகத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது.

1

மேலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்து வருகின்றன என்ற நிலைமையை கவர்னரும், மற்றவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆண்டு தோறும் இது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இது எளிதில் நீர்க்கக்கூடிய பிரச்சினை என்று யாரும் கருதவில்லை. ஆனால் அதைச் சமாளிப்பதற்கான வழிமுறைகளை நாம் வகுத்தாக வேண்டும். இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கம்தான் ஏற்றாக வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை சரியான முறையில் விநியோகிக்கும் செயல்முறைகளை ஏற்று, விலைவாசியை ஒரு கட்டுப்பாடான நிலையில் வைப்பதற்கு அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று செயல்பட்டாக வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் வைத்துப் பார்ப்போமானால் 1960-61-ஆம் ஆண்டு கணக்கீட்டின்படி நகர்ப்புறத்தில் 3,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருஷ வருமானம் உடையவர்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு நகரத்தின் மொத்த ஜனத்தொகையில் 14 சதவிகிதத்தினரே பெறுகிறார்கள். அதாவது மேல் தட்டில், ஒரு நகரத்தின் மொத்த வருமானத்தில் 3,000 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள் 14 சதவிகிதத்தினரே. அடித்தளத்திலுள்ள 10 சதவிகிதம் மக்கள் மொத்த வருமானத்தில் 1.3 சதவிகிதம் தான் பெறுகிறார்கள். அதாவது ஒரு நகரத்தின் மொத்த வருமானத்தில் 1.3 சதவிகிதம் பெறுவது 10 சதவிகிதம் மக்கள்தான். இதேபோல கிராமப் புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமப்புறத்தில் உயர்மட்டத்தில் இருக்கிற 10 சதவிகிதம் மக்கள் மொத்த வருமானத்தில் 34 சதவிகிதத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற 10 சதவிகிதம் மக்கள் மொத்த வருமானத்தில் 0.7 சதவிகிதத்தையே பெறுகிறார்கள். தூறுபங்கிலே ஒன்று கூடப் பெறாமல் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கின்றவர்கள் 0.7 சதவிகிதத்தையே பெறுகிறார்கள் என்கிற நிலைமையைத்தான் இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. இப்படி இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தாலேயே நமக்குத் திட்டங்களினால் உயர்மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் பெறுகின்ற சதவிகிதத்தையும் கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் பெறுகின்ற சதவிகிதத்தையும் எடுத்துப் பார்த்தாலேயே இரண்டுக்கும்

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை, நன்றாக புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த நிலையில் வளர்ச்சி நீடித்துக் கொண்டே போனால் பொருளாதார சமத்துவம் என்பதைப் பெறவே முடியாது போகும். இந்த அடிப்படை வேறுபாட்டை, உயர்மட்டத்திற்கும், கீழ் மட்டத்திற்கும் ஒரேயடியாக இருக்கும் வேறுபாட்டைப் போக்கும் முறையில் திட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகவும், ஏழைகள் உயர முடியாத நிலையில் இருப்பதைப் போக்கவேண்டும். ஓரளவு விலைவாசி உயர்வுக்கு இது காரணமாக இருக்கலாம் என்றாலும் அரசாங்கத்தினுடைய செயல்முறைகளை இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்றும் கூடச் சொல்ல முடியும். குறிப்பாக அரசாங்கம் 1951-52-ஆம் ஆண்டில் பொது மக்களிடத்தில் புழங்கவிட்ட பணம் ரூபாய் 1,850 கோடி என்றால் 1963-ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி பார்த்தால் ரூபாய், 3,406 கோடி புழங்கவிட்டிருக்கிறது. 1951-52-ல் ரூபாய் 1,850 கோடியாக இருந்தது, 1963-இல் 3,406 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட இது 83 சதவிகிதம்—பணப்புழக்கத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கிறது. பொருள்களினுடைய உற்பத்தியை—விவசாயம், தொழில், மற்றுமுள்ள எல்லாத் துறைகளிலும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும் 50 சதவிகிதம் தான். ஆனால் 83 சதவிகிதத்துக்கு மேல் பணப்புழக்கத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் இதுவும் ஓரளவு விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடும். அரசினர் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இதைச் சரிப்படுத்த முடியும். பணப் பெருக்கத்தின் வேகம் தொழில்துறை உற்பத்தி வேகத்தைவிட அதிகமிருந்த காரணத்தால்தான் விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டன. “கட்டுப்பாடற்ற பணப்பெருக்கமும், விலைவாசி ஏற்றமும் சமதர்ம நோக்கத்திற்கே முரண்பட்டவைகளாகும்” என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கருதுகின்றார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மற்றைய மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, இந்த அரசினர் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றனர் என்று கூறலாம். என்றாலும்கூட இந்தத் திட்டத்தைத் தீவிரப் படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு வழிவகை காண்பதற்கு முயலவேண்டும்.

இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது பொருளாதாரத் துறை நிபுணர் டாக்டர் நடராசன் அவர்களுடைய கருத்தைத் தான் நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயப் பொருள்களுக்குத் தக்கவிலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். பயிர்ச்சேதம், கன்றுகாலி ஆகியவற்றுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். மக்களிடையே தொத்துநோய் வரும் போது எப்படி அரசு தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறதோ அதேபோன்று பூச்சியினால் பயிர்களுக்கு நோய்கள் வரும் போது அரசாங்கமே தக்க தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கருத்துக்களில் அதிக நாடாம் கொள்வதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினைக்கு வழிவகை காண அரசு முன்வர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1964]

விலைவாசியைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துவது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் உணவுப் பொருள்களை விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற முயற்சி பெருமைப்பட வேண்டிய முயற்சிதான். கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் கருத்துக்கள் விலைவாசிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமா என்றால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் உறுப்பினர்கள் பலபேர் குற்றம் குறைகளைத் தெளிவுபட எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் நிர்வாகம் எந்த அளவுக்கு நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமும் விநியோகிக்கின்ற பொருள்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பரவலாகப் போய்ச்சேருகின்றது என்பதைப் பார்க்கும்போது, அதனால் எதிர்பார்த்த அந்தப் பொறுப்பை அரசினரே ஏற்றுக் கொண்டாலொழிய நியாய விலைக் கடைகளினாலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களினாலும் எதிர்பார்த்த பலன் ஏற்பட முடியாமல் போய்விடும். இந்த முறைகள் எல்லாம் இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கத்தக்க முறைகளாகத்தான் இருக்க முடியும்.

கொள்முதல் செய்வதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் பலபேர் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவுபட கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொள்முதல் செய்யும்போதுகூட அரிசியாகக் கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக நெல்லாகவே கொள்முதல் செய்வது நல்லது என்ற கருத்தையும் தெளிவுபட கூறியிருக்கிறார்கள். நெல்லாகக் கொள்முதல் செய்வதன் மூலம் கிடங்குகளில் நீண்ட காலத்திற்கு நெல்லைச் சேமித்து வைக்க முடியும். ஆனால் அரிசியாகக் கொள்முதல் செய்து கிடங்குகளில் நீண்ட காலத்திற்கு வைத்திருந்தால் அவை பயன்பட முடியாத அளவு விஷம் கலந்ததாக ஆகி லட்சக் கணக்கான டன் கடல்களில் கொட்டப்பட்ட காலம் முன்பு இருந்தது என்று அறிவோம். அந்த முறையில் அரிசியாகக் கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக நெல்லாகக் கொள்முதல் செய்வது நல்லது என்று அனுபவம் வாய்ந்த உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் நல்ல சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில்துறை முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிய பொதுவிவாதத்திலே நீண்ட விளக்கங்கள் சொல்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்கும் காரணத்தால் அதைப்பற்றி அதிகம் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனமுள்ள தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் தென்னகத்தைப் பொருத்தவரை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதனை அதிகமாக்கும் அளவுக்கு முயற்சிகளை எடுத்து மத்திய அரசினரிடமிருந்து அதிக மானியம் பெறும் முயற்சிகளிலும் அரசினர் ஈடுபட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

21st January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இறுதியாக ஒரே ஒரு விவரத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் இந்த மன்றத்தில் அந்த விவரம் எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மதுரை உறுப்பினர் கனம் சங்கரன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். அதுபற்றி உரைக்கப்பட்ட பதில் உண்மைக்குப் புறம்பாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் சங்கரன் அவர்கள் மிகத் தெளிவுபட கூறினார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மதிப்பு இருக்கிற சூழ்நிலைகள் இருந்தால்தான் உறுப்பினர்கள் நாட்டிலே ஒரு காரியத்தைப் பெருமையோடும் பூரிப்போடும் செய்வதற்கான வழிவகைகள் ஏற்படும். இந்த நிகழ்ச்சியை அலட்சியப் போக்குடன் விட்டு விட்டால், அதுவும் அதிகாரிகளுக்குச் சலுகை தருகிற விதத்தில் அந்த அதிகாரிகளுடைய போக்குக்கு நியாயம் வழங்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமானால் உறுப்பினர்கள் பெருமையோடும் பூரிப்போடும் காரியமாற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். பொறுப்பு வாய்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயே அந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி இருக்கிற காரணத்தால், இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் மறு விசாரணைக்குக் கொண்டு வரக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியிலிருந்து நாங்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் சீர்தாக்கி ஆராய்ந்து பார்த்து, எதிர்க்கின்ற நோக்கத்தோடு கூறிய கருத்துக்கள் என்ற அடிப்படையில் இருந்து இதனை அணுகாமல், சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை—

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”.

“எப்பொரு ளெததன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”.

என்ற அடிப்படையில் கொண்டு, அரசினர் சிந்தித்து ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உபாயை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

1-46
p.m.

The House then adjourned.

VI—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

75. Notification issued by the Additional Development Commissioner in his Roc. No. 2389/63—F5, dated 5th October 1963, regarding the extension of the provision of the Madras District Municipalities Act, 1920 and other relevant provisions relating to vital statistics to the Avadi Panchayat in Sriperumbudur taluk of